విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం

రచన

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్
కారల్ మార్క్సు రోడ్డు - విజయవాడ - 2

ప్రచురణ నెం. : 276
ప్రథమ ముద్రణ : 1946, జనవ
ద్వితీయ ముద్రణ : 1990, జూ
ప్రతులు : 3,000

వెల : రు. 5-00

ముద్రణ :
ప్రజాశక్తి ప్రెస్,
విజయవాడ - 520 002

ముందుమాట

"విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" అన్న యీ రచనను 1946 లో కామ్రేడ్ సుందరయ్యగారు చేశారు. 44 సంవత్సరాల క్రితం స్వాతంత్ర్యం రావడానికి ముందు దీన్ని వారు రచించారు. ఆనాడు రాష్ట్ర శాసనసభల ఎన్నికలముందు కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఇచ్చిన మేనిఫెస్టోను అనుసరించి దీనిని సుందరయ్యగారు రూపొందించారు. అప్పటికి స్వాతంత్ర్యము రాలేదు. వచ్చిన తర్వాత దాని రాజ్యాంగచట్టం ఏరూపంలో తీర్చి దిద్దబడేది ఇదమిద్ధంగా ఎవరికీ తెలియదు. భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలుగా దేశం వుండాలని కాంగ్రెసు అంటున్నా అటువంటి స్పష్టమైన పథకం దానిముందు లేదు. ముఖ్యంగా ఉమ్మడి రాష్ట్రాలను బద్దలుగొట్టాలన్న ప్రత్యక్ష కార్యక్రమంగాని, ముఖ్యంగా సంస్థానాధీశుల అధీనంలో వున్న వివిధ భాషా ప్రాంతాలను ఆ సంస్థానాలను బ్రద్దలుగొట్టి ఆయా భాషారాష్ట్రాలలో చేర్చాలన్న తలంపుగాని కాంగ్రెసు నాయకులకు లేదు ముస్లింలీగు పాకిస్తాన్ నినాదాన్ని ఇస్తూన్నది. ఆ పాకిస్తాన్ వాదాన్ని అంగీకరించకుండా తెలుగుజాతికి విశాలాంధ్ర ఏర్పడడం ఎలా అవసరమో అలాగే సింధీలకు, పంజాబీలకు, పఠాన్లకు అటువంటి స్వపరిపాలనా ప్రతిపత్తి గల జాతుల సంసనుగా ఐక్య భారత ఫెడరల్ రాజ్యాంగచట్టాన్ని ఏర్పరచుకుంటే దేశవిభజనతో నిమిత్తంలేకుండా ఐక్య సమాఖ్యను రూపొందించుకోవచ్చని భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ భావించింది. అందుకు అనుగుణంగా దక్షిణాన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ నిర్మాత సుందరయ్యగారు "విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" అన్న నినాదాన్ని ఇచ్చారు.

భారతదేశం వివిధ జాతుల సమాఖ్యగా పనిచేయాలన్న భావం ఆయన రచనలో స్పష్టపడుతున్నది. ఆ జాతులు తమతమ భాషల్లో పరిపాలనను నిర్వహిస్తూ ఆయా ప్రాంతాలను సాంస్కృతికంగా, రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా,సాంఘికంగా ఎలా అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చునో ఆయన రచన అద్దంపట్టి చూపింది. వాడుకలో వచ్చిన ఆంధ్రదేశం అన్న పదం రచనలో కనిపించినా ఆ పదం సర్వస్వతంత్రదేశం అన్న అర్థంతో వాడబడలేదు అయితే ఆయాజాతులు 18 సం॥లు పై బడినవారికి ఓటింగుహక్కు ఇచ్చి పంచాయతీ పరిపాలనా, న్యాయస్థానాలు మొదలైన వాటినన్నింటిని ఎన్నిక పద్ధతిపై నిర్వహించుకోవాలన్న భావం, జాతులు తమ రాజ్యాంగ చట్టాలను కూడా రూపొందించుకోవాలన్న భావం ఆ రచనలో వున్నది. అలాగే ముక్కచెక్కలుగా వున్న తెలుగుజాతి ప్రాంతాలు బ్రిటిషు పరిపాలనలోవున్నా, నైజాం పరిపాలనలోవున్నా ఏకమై కృషిచేస్తే వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు, కళలూ, సాహిత్యం సమగ్రంగా అభివృద్ధి చెందడానికి ఎలా అవకాశం ఏర్పడేదీ సుందరయ్యగారు ఆనాడే వివరించారు.

మౌలికంగా ఆయన సూచించిన పథకాలు నేటికీ అమలు జరగవలసే యున్నది.అయితే మారిన పరిస్థితులరీత్యా ఎక్కడ ఏ పథకాలూ,పనులూ ఎలా అమలు జరగవలసిందీ మక్కీకి మక్కీగా అన్వయించకపోవచ్చు. ఆ సూచనల వెనకగల మొత్తం భావాన్నే మనంగమనంలోకి తీసుకోవాలి. అప్పట్లో కాంగ్రెసు పాలిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఏర్పడిన అనంతరం,జాతీయోద్యమంలో అంతకు పూర్వం చిగిర్చి వికసిస్తూన్న విజ్ఞాన వికాసాలు కూడా ముడుచుకుపోతూన్న తరుణంలో ఫ్యూడల్ సాంప్రదాయాలతోనూ, వ్యవస్థలతోనూ పాలకులు రాజీపడుతూన్న సమయంలో మన రాష్ట్రంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ అంతకుముందున్న సత్సాంప్రదాయాల పునరుద్ధరణకు పోరాడుతూ ముందుకు వచ్చింది. ఆ విధంగా రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక రంగాల్లో సోషలిస్టు సమానత్వాన్నీ, ప్రజాస్వామ్యాన్నీ చొప్పించి నూతన క్రాంతిరేఖలను నలుమూలలా వెదజల్లింది.

"విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" అన్న భావానికి ఆచరణలో సమగ్రత నేటికీ ఏర్పడకపోయినా ఆ విశాలాంధ్ర భావమే నేటి ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరణకు నాందీ వాచకం పలికిందన్నది నిస్సందేహం.

1946 ఎన్నికల్లోనే గాక, స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత నూతన రాజ్యాంగ చట్టం ఏర్పడిన వెంటనే 1952లో జరిగిన మొదటి సాధారణ ఎన్నికల్లో కూడా కమ్యూనిస్టుపార్టీ విశాలాంధ్ర నిర్మాణానికి తన మేనిఫెస్టోలో పిలుపు ఇచ్చింది. ఇంకే రాజకీయపార్టీ అటువంటి నినాదాన్ని ఏ ఎన్నికల్లోనూ ప్రజల ముందుంచిన పాపాన పోలేదు. అంతకు ముందుగాని, తర్వాత గాని అందుకు ప్రత్యేకంగా పోరాడినదీ లేదు.

నైజాం సంస్థానాన్ని బద్దలుగొట్టి దున్నేకునే వాడికి భూమిని చేకూర్చడంతోపాటు విశాలాంధ్ర నిర్మాణం జరగాలన్న ధ్యేయాన్ని కూడా ముందుంచుకొని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆధ్వర్యాన వీరోచిత తెలంగాణా సాయుధ విప్లవపోరాటం నడిచింది. ఆనాటి ముక్కోటి ఆంధ్రులను, ఆంధ్ర, తెలంగాణాలను ఒక్కటిగా చేర్చవచ్చన్న ఆశాకిరణం ఆ పోరాటం నుండి, యీ రెండు ప్రాంతాలలో 52 ఎన్నికల్లో కమ్యూనిస్టులు పొందిన అఖండ విజయం నుండీ వెలువడింది

ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్రం కావాలని అనేకమంది పెద్దలు కోరినా, అది వివాదగ్రస్తమైన మద్రాసుతో ముడిపడిన రాష్ట్రం. పొట్టి శ్రీరాములు గారు తన ప్రాణాన్నే బలిదానం ఇచ్చిందీ ఆ రాష్ట్రం కొరకే. అలాగాక వివాదగ్రస్తంగాని, 11 జిల్లాల 3 తాలూకాలతో మొదట ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడాలని ప్రత్యక్ష పరిష్కారానికి పాటుపడి అది ఫలించడానికి ఊపు నిచ్చింది ఆనాటి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమమే. ఆ తరుణంలో రాయలసీమను మద్రాసు రాజధానిలోనే వుంచాలని పోరాడిన కాంగ్రెసు నాయకులూ వున్నారు. ఆ తర్వాత నైజాం సంస్థాన విచ్ఛిన్నానికి అడ్డుపడినవారు,

తెలంగాణా వేరే రాష్ట్రంగా వుంచాలని తమ కుంటి కాలు అడ్డుపెట్టిన వారూ చాలామంది వున్నారు. కాని ఆనాడు కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకంగా నెగ్గిన ప్రజాస్వామిక శక్తులూ, అందుకు ప్రధానంగా నాయకత్వ శక్తిగా పనిచేసిన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమమూ ఆ ఆటంకాలను అధిగమించి ఆంధ్రప్రదేశ్ రూపొందడానికి సారధ్యం వహించాయి.

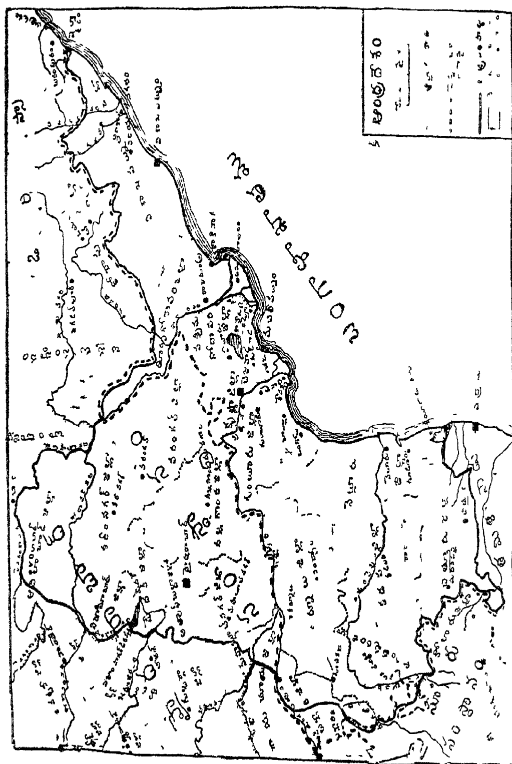
స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత ఆంధ్ర రాష్ట్రంతో మొదటి భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రం ఏర్పడటం ప్రారంభమైంది ఆంధ్రప్రదేశ్ నిర్మాణంతో ఒకేజాతి వివిధ వ్యవస్థలలోనూ, సంస్థానాల్లోనూ చీలివున్నా తిరిగి ఒక్కటిగా చేర్చడం జరిగింది. ఈ ప్రభావంతోనే దేశవ్యాపితంగా వివిధ భాషా ప్రయుక్తరాష్ట్రాల పునర్ విభజన 1956 లో జరిగింది.

ఈ మహాప్రస్థానానికి నాంది పలికిన తొలి రచనగావడమే "విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం" ఘనత. అందుకే ఆ దూరదృష్టిని, వెలుగుబాటను వెదజల్లిన సుందరయ్యగారు ధన్యజీవి. చిరస్మరణీయుడు. ఆయన అయిదవ వర్ధంతికి ప్రజాశక్తి ప్రచురణాలయం ఆ అమూల్య గ్రంధాన్ని పునర్ముద్రించాలని తలపెట్టింది. అందులో కొంత జాగు జరిగినా యీ చరిత్రాత్మక గ్రంధాన్ని ఇప్పటికైనా అందించడం అభినందనీయం.

ఇట్లు

విజయవాడ
6-6-1990

మోటూరు హనుమంతరావు

మొదటి అధ్యాయం

తెలుగుతేజము దీప్తిజెందగ తెలుగు వెలుగులు దిశలనిండగ
తెలుగుతల్లిని గొలువ దీక్షతో తరలిరావోయ్ తమ్ముడా॥
జీవనదులౌ కృష్ణ గౌతమి శ్రీ పినాకిని తుంగభద్రలు
కులనగంబుల పగిది నొప్పెడు నల్లమలలును పాపికొండలు
ఘనవనంబులు గనులు మిక్కిలి గణుతిగాంచిన యోదరేవులు
మేల్మిబంగరు తెనుగు తల్లికి మేని భూషలు తమ్ముడా॥

శకపురుషుడౌ శాలివాహను, శౌర్యసాహసులు చాళుక్యుల,
కాకతీయుల కదనతలముల కృష్ణరాయల జైత్రయాత్రల
అరిభయంకరులై, నిపుణులై అసమసాహస మెసగ వైరుల
గసిమసంగిన తెలుగు వీరుల ఘనత పాడరా తమ్ముడా॥

సిద్ధనాగార్జునుని కొండ ప్రసిద్ధి నొందిన బౌద్ధశిల్పము
అమరకీర్తి విరాజితం బమరావతీ స్థూపాల శిల్పము
సరిగమల క్రమమెదలకుండగ స్వరము పలికెడు హంపి శిల్పము
తెలుగు శిల్పకళా ప్రపూర్ణత తెలుపుచున్నవి తమ్ముడా॥

ఆంధ్రభారత గ్రంథ రచనా పండితుడు తిక్కన కవీంద్రుడు
మేటి తంబురమీటి రాగము లాలపించిన త్యాగరాజును
సరళ పదములజేర్చి ముత్యపుసరులు గూర్చిన అప్పరావును
తెలుగు సాహిత్యంపు పట్టులతేనె జేర్చిరి తమ్ముడా॥

— ముక్కామల నాగభూషణం

ఆంధ్రప్రజల చరిత్ర చాలా ప్రాచీనమయింది. 3000 సంవత్సరాల క్రితమే మన ఆంధ్రజాతినిగూర్చి ప్రాచీన పుస్తకాలలో ఉదహరించబడి ఉంది బుద్ధుడు, అశోక చక్రవర్తుల కాలానికే ఆంధ్రుల రాజ్యం చాల బలిష్ఠంగా ఉండేది. కోటగోడలతోకూడిన పట్టణాలు, వర్తక వ్యాపారాలతో అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చాయి. బౌద్ధమతాన్ని, విజ్ఞానాన్ని ఒక్క తెలుగు దేశములోనే గాక ఇండోనీషియా దీవులకు, సయాం, కంబోడియాలకు కూడ తీసుకువెళ్ళాం. 1867 సంవత్సరాల క్రితం శాలివాహన చక్రవర్తి కాలంలో మనదేశం మీదికి విరుచుకుపడ్డ శత్రుదాడులను మన ప్రజలు అరికట్టారు. విజయసూచకంగా శాలివాహన శకాన్ని, మన ఆంధ్రశకాన్ని ఏర్పాటుచేశాం. ఆ రోజులలో తూర్పున చైనాతోను, పడమట రోమను సామ్రాజ్యంతోను వర్తక వ్యాపారం ఆంధ్రులము సాగించేవారము. ఆకాలపు రోమను నాణ్యములు ఆంధ్రలో అనేక స్థలములలో దొరికాయి. మన ఓడలు మోటుపల్లి, ముఖలింగం మొదలగు రేవులనుండి బయలుదేరి సముద్రాలను దాటి వర్తక వ్యాపారాన్ని, విజ్ఞానాన్ని యితర దేశాలకు తీసుకవెళ్లుతూ ఉండేవి.

ఆ రోజులలోని ఆంధ్రుల గొప్పతనం, విజ్ఞాన చిహ్నాలు అమరావతి, జగ్గయ్యపేటలలోని బౌద్ధస్థూపాలలో నేటికీ కనబడుతూవుంది. ఘంటశాల, నాగార్జునునికొండ, ఎల్లోరా శిల్పాలు, అజంతా చిత్రువులు మన విజ్ఞానాన్ని, గొప్పతనాన్ని నేటికీ జ్ఞప్తికి తెస్తున్నాయి. 1500 సంవత్సరాల క్రితం పల్లవులు, చాళుక్యుల రాజ్యకాలంలో మన ప్రజల కళా నైపుణ్యాన్ని నెల్లూరు, కంచి, మహాబలిపురం, వేంగి శిల్పాలలో నేటికీ చూడవచ్చు. కాకతీయ శిల్పాలు వరంగల్లులోను, రాయలనాటి శిల్పం హంపి కట్టడాల లోను నేటికి మన విజ్ఞానాన్ని చాటుతున్నాయి.

వేయి సంవత్సరాల క్రితం రాజరాజనరేంద్రుని కాలంలో నన్నయ మహాభారతాన్ని తెలుగులో వ్రాశాడు. తిక్కన పండితుడు నెల్లూరు మనుమ సిద్ధి ఆస్థానంలో నన్నయ్య ముగించని 15 పర్వాలు ముగించాడు. తెలుగు భాష, తెలుగుదేశంలోని వివిధ తెగల భాషలనుండి, ప్రాకృతం నుండి అభి

వృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది. మహాభారతం వ్రాయడానికి ముందే మనభాష చాల అభివృద్ధి చెందినది కాని భారతానికి ముందున్న ఆంధ్రగ్రంథాలు నశించాయి. దొరకడములేదు ఇప్పుడు మనకు దొరికిన తెలుగు భాషా పుస్తకాలలో మొదటిది, తరువాత మన కవులకు, పండితులకు దారి చూపించింది, మన ప్రజల నిత్యజీవితంలో పారాయణం చేసే ఉద్గ్రంథం గాబట్టి, మహాభారతాన్ని ఆదికావ్య మంటున్నాం. బమ్మెర పోతన భాగవతం నేటికీ ప్రజలను ఆకర్షిస్తూవుంది శ్రీనాధుడు, కృష్ణదేవరాయల ఆస్థానపండితులు, అల్లసాని పెద్దనలాంటి పండితకవులు తెలుగుభాషలో ప్రబంధ రచనలను చేశారు బద్దెభూపాలుడు. పాల్కురికి సోమనాధుడు మొదలు వేమన, వీరబ్రహ్మం వరకు సంఘ సంస్కర్తలు మన ప్రజలలో చైతన్యం కలిగించడానికి ప్రజల కర్థమయ్యేటట్లు పద్యాలలోను, గేయాలలోను వ్రాసిన ప్రజా సాహిత్యం మనకు కొల్లలుగా ఉంది.

తెలుగు సంగీతమెంతో అభివృద్ధిచెందింది కర్ణాటకసంగీతానికి పునాదులు వేసినవాడు కాకతీయ కాలపునాటి సారంగదేవరాయలు. త్యాగరాజు భక్తిగేయాలు కర్ణాటక సంగీతానికి పరిపూర్ణ వికాసం కల్గించాయి. దక్షిణ భారత దేశమంతటా, త్యాగరాజు కీర్తనలు సంగీతానికి ఓనమాలయ్యాయి.

మొల్ల లాంటి కవయిత్రులు, రుద్రమదేవి నాయకురాలి లాంటి రాజకీయ పరిపాలనా దక్షులు, మాంచాలలాంటి వీరకన్యకలు తెలుగుస్త్రీలను ముందుకు నడువమంటున్నారు.

వేలకొలది సంవత్సరాలుగ అభివృద్ధిచెందుతూ వచ్చిన మనతెలుగు ప్రజలు, కాపు, కమ్మ. రెడ్డి, గౌరఏకలింగ, శెట్టిబలిజ, గౌడ, యాదవ మొదలగు వ్యవసాయకులు, పద్మశాలీ, దేవాంగ, తొగటి, కర్ణకారీ మొదలగు చేనేత పారిశ్రామికులు, కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్రంగి, రజకులు, అగ్నికులక్షత్రియులు, విశ్వబ్రాహ్మణులు మొదలగు వృత్తిదారులు,వైశ్యులు బ్రాహ్మణులు, ఆదిఆంధ్రులము అందరం కలిసి ఒక తెలుగుజాతి అనే చైతన్యంతో ఒక తెలుగు రాజ్యాన్ని ఏర్పరచుకోక ముందే మనదేశం, దాదాపు 200 సంవత్సరాల క్రితం ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల చేతుల్లో పడింది. 1766 లో నైజాం నవాబు కోస్తాజిల్లాలను ఇంగ్లీషువారికి వశం చేశాడు. రాయలసీమ జిల్లాలను 1800సంవత్సరంలో ఇంగ్లీషుప్రభుత్వానికి ఇచ్చివేశాడు. దీనికి ప్రతిఫలంగా మిగిలిన తెలుగుదేశంపైనా, నైజాంక్రింద ఉన్న కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర ప్రాంతాలపైనా, నైజాం నిరంకుశ పరిపాలనాన్ని కాపాడుతామనీ ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం హామీ ఇచ్చింది.

రెండవ అధ్యాయం

కల్లోల గౌతమీ వెల్లువల కృష్ణమ్మ
తుంగభద్రావల్లి పొంగి పారినచాలు
ధాన్యరాసులె పండు దేశాన
కూడు గుడ్డకు కొదువ లేదోయ్

పసిడి పాతరనీది పదులనోరూరె నోయ్
నీలో నీకే పెట్టి నెత్తిచేయెట్టారు
దేశాన్ని దిగమ్రింగి పోయినారోయ్
మోసాన్ని గుర్తెరిగి కాపాడవోయ్

ఉత్తరాదీ మొదలు దత్తమండల మంత
తెలగాణ ప్రాంతములో చెలిమి గలిగించాలి
కలసి మెలసి నేడు పోవాలోయ్
కలిమి బలము గూర్చుకోవాలి

ముక్కోటి బలగమోయ్ ఒక్కటైక్యమనముంటె
యిరుగు పొరుగులోన వూరు పేరుంటాది
చేయెత్తి జైకొట్టు తెలుగోడా
జైకొట్టి మేల్కొలుపు తెలుగోడా—

— శ్రీ కృష్ణ.

జన్మభూమి ఛిన్నాభిన్నమైనది

తెలుగుదేశం నేడు ముక్కలు ముక్కలై వుంది. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద మద్రాసు రాజధానిలో కోస్తా రాయలసీమజిల్లాలు 11 ఉన్నాయి. వీనివైశాల్యం 67వేల చదరపుమైళ్లు. రెండు కోట్ల మంది తెలుగు ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. మరి 9 జిల్లాలు నైజాం క్రింద 44 వేలు చదరపుమైళ్లు విస్తీర్ణంతో ఉన్నాయి. దీనినే తెలంగాణా అని అంటాం. దీనిలో 90లక్షలు ప్రజలు నివసిస్తున్నారు: మరికొన్ని లక్షల మంది తెలుగు ప్రజలు మనకు అనుకునే మైసూరు సంస్థానంలోను, ఒరిస్సా సరిహద్దులలోను, మధ్య పరగణాలలోను నివసిస్తున్నారు. మన ప్రజలు ఇంగ్లీషు నిరంకుశ పాలన క్రింద, దానితాబేదారులైన నైజాంనవాబు, మైసూరు మహారాజాల క్రింద నలిగిపోతున్నారు. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఈ నవాబులు, మహారాజులు ప్రజలపై తమ నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్ని సాగించడానికి పరస్పర సహాయం చేసుకుంటూ వుంటారు. 1857లో ఇంగ్లీషుప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మన దేశంలో వచ్చిన తిరుగుబాటును అణచివేయడానికి నైజాం సేనలు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికెంతో తోడ్పడ్డాయి.

ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం, దానితాబేదారులైన నైజాము, మైసూరురాజుల క్రింద గత రెండు వందల సంవత్సరాలుగా మనప్రజలుబానిసలయి ఉంటు న్నారు. మన జన్మభూమి ముక్కలు ముక్కలైపోయింది. మన ఆర్థిక సంపదంతా ధ్వంసమయింది. మనరైతులు, కార్మికులు మన ప్రజలంతా దారిద్ర్యంతో కరువుకాటకాలకు గురిఅయ్యారు. తెలుగుదేశములో తిండిదొర కక బర్మా, దక్షిణాఫ్రికాలకు వలసపోయారు. అష్టకష్టాలకు గురి అవుతూ ఉన్నారు. బొంబాయి, కలకత్తా పట్టణాలకు పనివెదుక్కుంటూ వెళుతు న్నారు. అక్షరజ్ఞానం కూడ లేకుండా అజ్ఞానంలో మునిగిఉన్నారు.

జమీందారీ దోపిడీ

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, మన రైతులను తమ గుప్పిడిలో ఉంచుకొని శిస్తులు, పన్నులు గుంజుకోడానికి జమీందారులను తయారు

చేశారు. ఇంగ్లీషువాళ్ళు రాకముందు పన్నులు వసూలుచేస్తున్న వారినంద రినీ, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం జమీందారులుగా జేసివేసింది. అంతకుముందు రైతునుండి పన్ను వసూలుచేసి పైకి పంపడం వీరి పని. భూమిపై వీరికెట్టి అధికారమూ ఉండేదికాదు. భూమిపై సర్వాధికారం రైతులదే. కాని ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం భూమినంతా జమీందారులదిగా లెక్కలేసింది. జమీందారులు తాము వసూలుచేసిన పన్నులో కొంతభాగాన్ని తమకిస్తే చాలు, పొలాన్ని సాగుచేసే రైతాంగంపై జమీందారులు తమకిష్టం వచ్చినంత పన్ను మగ తాలు వసూలు చేసుకోడానికి అవకాశమిచ్చింది. ఈ రీతిగా ఈ జమీందారీ తాబేదార్లను, మనప్రజలపై తన అధికారాన్ని చెలాయించడానికి మద్దతుగా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తయారుచేసుకుంది.

ఇంగ్లీషువారి ప్రత్యక్ష పరిపాలనలో ఉన్న కోస్తా జిల్లాలలో ఒక 80 మంది జమీందారులే సంవత్సరానికి 85 లక్షల రూపాయలు నికరాదాయం రైతులనుండి శిస్తురూపంగా వసూలు చేసుకుంటున్నారు. ఈ లెక్కలు వారు చెప్పినవే. కాని దీనికి కనీసం రెండింతలయినా వసూలు చేస్తున్నట్లు అంద రికీ తెలిసిన చిదంబర రహస్యమే ! ఈ 85 లక్షల రూపాయలలో నూటికి 90 పాళ్ళు దాదాపు 76 లక్షల రూపాయలు కేవలం 24 గురు జమీందార్లు భుక్తంచేసుకుంటున్నారు !

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంలాగానే, దాని తాబేదారు నైజాం నవాబుకూడ తన పరిపాలనలోని రైతులపై అధికారం చెలాయించడానికి జాగీరుదార్లు, పాయిగాలకు సర్వాధికారాలిచ్చాడు. సివిల్ను, సివిలు, క్రిమినలు కోర్టు అధికారాలుకూడ ఈ జాగీర్దార్లకున్నాయి. నైజాం సంస్థానంలోని ఐదింట రెండుపాళ్లు (నూటికి 42 పాళ్లు) భూమి ఈ జాగీర్దార్ల పెత్తనం క్రింద ఉంది. ప్రతి సంవత్సరం 110 మంది జాగీర్దారులు 6 కోట్ల రూపాయలు రైతులనుండి వసూలుచేస్తూ ఉన్నారు ఇందులో $5\frac{1}{2}$కోట్లు ఒక్క 19 మంది జాగీర్దారులకే పోతుంది ! మొత్తం నైజాం ప్రభుత్వానికంతా అన్నివిధాల వచ్చే ఆదాయం యుద్ధానికి ముందు 8 కోట్లయితే, ఈజాగీ ర్దారులు ఒక్క రైతాంగంనుండి 6 కోట్లు వసూలు చేసున్నారంటే

జాగీర్దారులు రైతాంగాన్ని ఎంతపీల్చిపిప్పిచేస్తున్నదీ స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఈ వరకు పన్ను వసూళ్ళు చేస్తున్న దేశముఖులకు ఆ హక్కు నైజాం ప్రభుత్వం కొంతకాలం క్రితం తొలగించింది. కాని దానికి ప్రతిఫలంగా వందలకొలది ఎకరాలు మంచి పొలాలను వీరి సొంతానికిచ్చి వేసింది. అదేచాలక కాబోలు! ప్రతి సంవత్సరం 16 లక్షల రూపాయలు పెన్షన్‌లు కూడా ఇస్తూవుంది

జాగీర్దార్ల అన్యాయం మరీ విపరీతమయి రైతులు తిరగబడతారనే భయంతో అక్రమవసూళ్ళు చేయకూడదంటూ నైజాం ఒక ఫర్మానా పంపాడు. దానిలో 82 రకాల అక్రమ వసూళ్ళ జాబితా ఉంది. అయితే ఫర్మానా పట్టికాగితపు ముక్కగానే ఉండిపోయింది. లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల తోడ్పాటుతో జాగీర్దారులు తమ అక్రమవసూళ్ళుసాగిస్తూనేఉన్నారు. విసునూరు రామచంద్రారెడ్డి అనే ఒక నిరంకుశ దేశముఖు నల్లగొండ జిల్లా జనగామలో రైతుల పొలాన్ని బలవంతంగా ఆక్రమించుకుంటూనే ఉన్నాడు. తాను పెద్ద భవనం రెండు లక్షల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి కట్టుకొన్నాడు. దానిలో 80 వేల రూపాయలను రైతుల నుండి నిర్బంధించి వసూలు చేశాడు. మూడు రోజుల పసిబిడ్డను ఇంటివద్ద వదలివేసి వచ్చి తన పొలంలో పనిచేయమని బాలింత తల్లిని బలవంతం చేశాడు. తల్లి పొలంలో పని చేస్తున్నప్పుడు పసిబిడ్డ పాలులేక చనిపోయింది. ఇటువంటి నిరంకుశ చర్యలకు, అన్యాయాలకు వ్యతిరేకంగా నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్ర మహాసభ తీవ్రాందోళన, పోరాటం సాగిస్తూవుంది. ఆంధ్రమహాసభ కార్యకర్తలపై నైజాం పోలీసులు ఎన్నో దౌర్జన్యాలు చేస్తున్నారు. ఆ వేసులలో కారపుపొడి కొట్టడం, బలవంతాన నోటిలో మూత్రం పోయడం, కొట్టడం సాగిస్తున్నారు. వీనికి జంకక ఆంధ్ర మహాసభ తెలంగాణా తెలుగు ప్రజల ఉద్యమాన్ని బ్రహ్మాండంగా నిర్మిస్తూ ముందుకుపోతూవుంది.

నైజాం నవాబే ఒక పెద్ద జమీందారు. నైజాం ప్రభుత్వ బడ్జెటు నుండి ప్రతి సంవత్సరం నైజాం నవాబుకు, అతని కుటుంబానికి 70లక్షల రూపాయలిస్తారు. ఇదిగాక నైజాం సొంతపరగణాలంటూ 18 తాలూకాలున్నాయి. వీటి విస్తీర్ణం 8014 చదరపు మైళ్ళు. అంటే సంస్థానంలో

పదోవంతు భూమి నైజాము సొంత సొత్తు అన్నమాట. సంవత్సరానికి రెండు కోట్ల రూపాయలు యుద్ధానికి ముందు ఈ సొంత పరగణాల నుండి నైజాంకు వచ్చేది. ఇచ్చటి రైతులు సంస్థానంలోని మిగిలిన ప్రదేశాలలో కన్న మరీ నికృష్ట దశలో ఉంటున్నారు

మన వ్యవసాయం పాడుపడింది!

నైజాం, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు జమీందారులను ఈ రకంగా పోషిస్తున్నాయి. కాని రైతులకు కావలసిన నీటి పారుదల వసతులను ఉపేక్షిస్తూ వచ్చాయి. వీరు రాకపూర్వమున్న నీటివసతులు కూడా నిర్లక్ష్యించబడి పాడయ్యాయి. పంటలు పండక క్షామం నిత్యదేవతై మన దేశంలో తాండవమాడసాగింది. 1850-60లో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం వచ్చిన వంద సంవత్సరాలలో అనేక క్షామాలకు మన ప్రజలు గురియయిన పిదప కృష్ణా, గోదావరి, పెన్నలకు ఆనకట్టలుకట్టి 25 లక్షల ఎకరాలకు నీటిపారుదల వసతి ఏర్పరచారు. తరువాత మరొక వంద సంవత్సరాలు గడిచాయి. నేటికి కూడా రాయలసీమ జిల్లాలు, తెలంగాణా జిల్లాలు నీటి సదుపాయాలు లేక క్షామదేవతకు గురియవుతూనే ఉన్నాయి. కోస్తా జిల్లాలలో పడమటి భాగాలకు కూడా అదేగతి నేటికీ ఉంది.

1780-1900 మధ్య 120 సంవత్సరాలలో 30సంవత్సరాలు క్షామదేవత తెలుగుదేశంలో ఒక ప్రాంతంలో గాకపోయినా మరో ప్రాంతాన ప్రత్యక్షమవుతూనే వచ్చింది. 1875-78లలో "ధాత" కరువు తెలుగుదేశమంతటా వ్యాపించింది. 10,00,000 మంది చనిపోయారని ప్రభుత్వపు గ్రుడ్డిలెక్కలే చెప్పుతున్నాయి. 1800-1807లో 7 సంవత్సరాలు వరుసగా విడిచిపెట్టక క్షామం తెలుగుదేశంలో చెలరేగింది. రాయలసీమలో 1920-45ల మధ్య, ఈ 25 సంవత్సరాలకు 16 సంవత్సరాలు కరువు సంవత్సరాలు మద్రాసు ప్రభుత్వ అడ్వైజరు శ్రీ రామమూర్తి గారు తుంగభద్ర ప్రాజెక్టుకు శంకుస్థాపన చేస్తూ, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వ హయాంలో దాదాపు 200 కోట్లు కరువు నివారణకోసం ఖర్చుపెట్టిందికాని 2½కోట్లఖర్చు పెట్టి తుంగభద్రా ప్రాజెక్టును నిర్మించలేక పోయిందని విచారించాడు.

తుంగభద్రా ప్రాజెక్టును, కృష్ణా సంగమేశ్వర ప్రాజెక్టులను కట్టివుంటే రాయలసీమ జిల్లాప్రజలూ, నైజాంలోని రాయచూరు, మహబూబ్‌నగర్ నల్లగొండ జిల్లా ప్రజలూ కరువులకు గురిగాక డెల్టా ప్రజలలాగానే పాడి పంటలను పెంపొందించుకోగల్గి ఉండేవారు.

అయితే ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి నైజాం ప్రభుత్వానికి, వీటి ఉద్యోగస్థులకు ప్రజలేమయితే వారికేమిపట్టింది! కృష్ణా తుంగభద్రా నదులలో నీరు ప్రతిసంవత్సరమూ నూటికి 90పాళ్ళు సముద్రంలోకి పోతూ ఉంది. అయితే ఈ ప్రభుత్వాలు మాత్రం ఈ నీటిలో ఎవరికి ఎంత నీరు పంచుకోవాలో పేచీలాడుకుంటూ ఒక ఒడంబడికకు రాకుండా దశాబ్దాలు గడిపేశాయి. నేటికీ కృష్ణా ఆనకట్టక్రింద 10 లక్షల ఎకరాలకు మించి సాగుచేయరాదు. సాగుచేయాలనుకుంటే నైజాం ప్రభుత్వపు అనుమతి కావాలట! యుద్ధానంతర స్కీములలో కూడ కృష్ణానదిపై సంగమేశ్వర ఇటపల్లి ప్రాజెక్టుల గూర్చిన ప్రస్తావనే లేదు. గోదావరికి పోలవరంవద్ద ప్రాజెక్టును కట్టడాన్ని గూర్చి గోదావరి నీటి పంపకాన్ని గూర్చి మరల రాయబారాలు, కీచులాటలు జరుగుతున్నాయి. ఎప్పటికి తేలుతుందో ఎవరికీ తెలియదు. ఈ లోపల గోదావరినదీమతల్లి తన ప్రవాహాలతో ప్రతి సంవత్సరం వేలకొలది ఎకరాలను ముంచెత్తివేస్తుంది. గ్రామాలను తుడిచి పెట్టేస్తూ ఉంది. మన దేశాన్ని ఇంగ్లీషువాళ్ళు, నైజాం పంచుకుని ఉండబట్టి మన నదులకు ఆనకట్టలు కట్టుకోలేకపోతున్నాం. మన పొలాలకు నీరుమళ్ళించలేక పోతున్నాం. మన దేశాన్ని సస్యశ్యామలం గావించి మన ప్రజలను సిరిసంపదలలో తులతూగించ లేకపోతున్నాం!

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందున్న తెలుగు జిల్లాలలో సాగయ్యే 161 లక్షల ఎకరాలలో నాల్గవ వంతుకు మాత్రమే (నూటికి 27 పాళ్ళకే) నీటి వనరులున్నాయి. చెరువులక్రింద, నూతులక్రింద సాగయ్యేపొలాన్ని తీసివేసి కాలువలక్రింద గ్యారంటీగా నీటిపారుదలగల పొలాలు తీసుకుంటే, అవి నూటికి 15 కన్నా యెక్కువ లేవు. మరొక 109 లక్షల యెకరాలు, నీటి వనరులు, చెరువులు, ఆధునిక యంత్రాలులేక సాగుచేయకుండా వదలివేయబడి వుంది.

నైజాం తెలంగాణా జిల్లాలలో సాగయ్యేపొలం 102 లక్షల ఎకరాలు ఉంటే అందులో నీటివనరులుకల పొలాలు యేపదోవంతు మాత్రమే. కాలువనీటి సౌకర్యాలున్న ప్రాంతం నూరవవంతు మాత్రమే. నీటి సదుపాయాలు, చెరువులు, ఆధునిక యంత్రాలుఉంటే మరొక 40లక్షల ఎకరాలు సాగులోనికి తీసుకురావచ్చు.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందున్న తెలుగుజిల్లాలలో ఎకరానికిసంవత్సరానికి 1300 పౌనులు బియ్యం సగటున పండుతుంది. అంటే అయిదుంపాతిక బస్తాలు (బియ్యపు బస్తా 108 శేర్లు కొలత లేక246పౌనులుతూనిక) పండుతుంది. నైజాం జిల్లాలలో దీనిలో ముప్పాతికే ఎకరానికి పండుతుంది. ఇంగ్లీషు జిల్లాలలో ఎకరానికి పండే పంటలో జొన్నలు సగం, సజ్జలు నాల్గవవంతు మాత్రమే నైజాం జిల్లాలో పండుతున్నాయి. నీటి వసతులు లేక ఎకరంలో పండించే దానికన్న నీటి వనరులుంటే వడ్లు రెండు రెట్లు, జొన్నలు,సజ్జలు రెండున్నరరెట్లు, ప్రత్తి ఐదురెట్లు పండించవచ్చును.

నైజాంలో వ్యవసాయం ఇంత అధోస్థితిలో ఉన్నప్పటికీ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తనకు మద్దతుగా నైజామును బలపరుస్తూ ఉంది. మన తెలుగు ప్రజలను వెల్లాచెదురుగా ఉంచి మన స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని అణచివేయాలనీ నైజాముకు మద్దతుఇస్తూ వుంది.

మన పరిశ్రమలభివృద్ధి కాలేదు

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మన పరిశ్రమలను, మన ఖనిజ సంపదలను అభివృద్ధి పరచడానికి సుతారం అంగీకరించరు. వారికి కావలసినదంతా మన ముడిసరుకులు. మన ముడిసరుకులను వాళ్ళ దేశానికి తీసుకువెళ్లుతారు. దానిని వాళ్ళ పరిశ్రమలలో వస్తువులుగా తయారు చేస్తారు. ఆ వస్తువులను తిరిగితెచ్చి మన దేశంలో విపరీత లాభాలతో అమ్ముకుంటారు. మన చేతి పరిశ్రమల నన్నింటినీ ఈ రకంగా ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు నాశనంచేశారు. నేటికీ మన తెలుగుదేశంలో పొగాకుమీద ఐ. ఎల్. టి. డి. కంపెనీకి; చెరుకు, తాటిబెల్లం చక్కెర మీద

ప్యారీ అండ్ కంపెనీకి, వేరుసెనగ యితర చమురు గింజలు పెద్ద ర్యాలీ అండ్ కంపెనీకి; గుత్తాధికారంవుంది. మన ఖనిజ సంపదను గూర్చి ఎవరూ పరిశీలనలు సరిగా జరిపిందిలేదు. మన పరిశ్రమలు కూడా అభివృద్ధి చెందనివ్వలేదు. నైజాంలోని తెలంగాణాలో కొత్తగూడెం బొగ్గుగనులు మొన్న మొన్నటివరకు ఇంగ్లీషు కంపెనీ వాళ్ళ చేతులలోనే ఉంటూవచ్చాయి. మన ఖనిజసంపద కొంత నైజాంలో, మరికొంత ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంక్రింద ఉండబట్టి వీటిని జతపర్చి ఏ పెద్ద పరిశ్రమనుకూడా నిర్మించడానికి అవకాశంలేకుండా పోయింది. మన తెలుగుదేశం పారిశ్రామికంగా ఎంత వెనుకబడివుందో ఈ క్రింది లెక్కల వలన తెలుస్తూంది. ఇంగ్లీషువారి పాలనక్రిందవున్న 11 జిల్లాలలో 1941కి 900 ఫ్యాక్టరీలు కేవలం 46 వేల మంది కార్మికులతో పనిచేస్తూవున్నాయి. నైజాం తెలంగాణాలో 500 ఫ్యాక్టరీలు కేవలం 28,000 మందితో పని చేస్తున్నాయి.

మన వ్యాపారంకూడా నైజాం తెలంగాణాకు, కోస్తారాయలసీమ జిల్లాలకు మధ్య సుంకాలవల్ల ఇతర ఆటంకాలవల్ల అభివృద్ధి చెందడం లేదు. తెలుగుప్రజలము, మన తెలుగుదేశంలో కడకు మన ముడిసరకులు, ఆహార పదార్థాలు, నైజాం నుండి ఇచ్చటికి, ఇచ్చటి నుండి నైజాంకు తేలికగా పంపుకోవడానికి, వ్యాపారం సాగించడానికి అవకాశంలేకుండా ఉంది.

మన విజ్ఞానం కుంటుపడింది

కోస్తా, రాయలసీమ జిల్లాలలో బడులలో (పాఠశాలలో) ఇంగ్లీషు నిర్బంధం చేయబడింది. ఇంగ్లీషులోనే అందరికీ అన్ని విషయాలు నేర్పుతూ వచ్చారు. ఇప్పటికి కాలేజీలలో పరాయిభాష అయిన ఇంగ్లీషునే చదువు చెప్పుతున్నారు. నైజాం సంస్థానంలో ప్రాథమిక తరగతులలో తప్ప మిగిలిన అన్ని తరగతులలోను ఉర్దూలోనే పాఠాలు బోధిస్తారు. ఉర్దూ నిర్బంధ భాషగా చేశారు. దీనివలన మన ప్రజల చదువు వెనుకబడింది. కోస్తా, రాయలసీమజిల్లాలలో 5-15 సంవత్సరాల వయస్సు

గలబాలబాలికలలో నూటికి 13 మంది బడికి వెళుతున్నారు. నైజాం తెలంగాణాలో నూటికి 9 మంది మాత్రం పోతున్నారు. స్త్రీలచదువు మరింత వెనుకబడివుంది. కోస్తా రాయలసీమలలో ప్రతి యిద్దరు బాలురకుఒకబాలిక మాత్రం ప్రాథమిక పాఠశాలకు పోతూవుంది. నైజాం తెలంగాణాలో ఆరుగురు బాలుర బడికి వెళ్ళితే, ఒకబాలికమాత్రం పోతూవుంది.

నైజాం సంస్థానంలో పత్రికలు మరీతక్కువ. వాటిని కొనేవారు కూడా మరింతతక్కువ. అచ్చు ఆఫీసులుకూడా తక్కువే. ఒక క్రొత్త అచ్చు ఆఫీసు తెరవాలంటే చాలా తతంగం. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగిన పిదపగాని అనుమతి దొరకదు. అది కూడా చాలా అరుదుగా దొరుకుతుంది.

ఇక వైద్యసహాయం తీసుకుంటే దానికీ ఇదేగతి. ఇంగ్లీషువారిక్రింద నున్న ప్రాంతాలుతీసుకుంటే 38,000 జనాభాకు ఒక హాస్పిటలు వుంది. తెలంగాణా తీసుకుంటే 1,10,000 మందికి ఒక హాస్పిటలువుంది.

పౌరసత్వ హక్కులు

పౌరసత్వ హక్కులు చూస్తే నైజాంలోని మధ్యయుగపు నాటి పురాతన జమీందారీ నిరంకుశత్వం మరింత స్పష్టంగాబయటపడుతుంది. హైదరాబాదు సంస్థానంలో ఇంతవరకెట్టి రాజకీయసంస్కరణలు అమలులో పెట్టలేదు. నామినేటు చేయబడిన కార్యనిర్వాహకవర్గంతో నైజాం నవాబు పూర్తి నిరంకుశాధికారం చెలాయిస్తూ అవుతూవుంది; జాగీర్దారులు, దేశముఖుల ప్రాబల్యం క్రింద ప్రజలు కుంగిపోతున్నారు. అనేక రకాలయిన అక్రమ వసూళ్ళతో ప్రజలు అలమటిస్తున్నారు.

ముందుగా అనుమతిలేనిదే ఎట్టి సభలూ పెట్టుకోవడానికి వీలులేదు. తాలూకా, జిల్లా కేంద్రాలలో మాత్రం ముందుగా తెలియజేసి పెట్టుకోవచ్చునని కొద్దిరోజుల క్రితమే ఆజ్ఞలువచ్చాయి. కాని ఏక్షణమైనా ప్రభుత్వోద్యోగులు వారిని ఆపివేయవచ్చు. దానికి తిరుగులేదు. ఒక్క రాజకీయ సభలకే

కాదు ఈ గతి. కడకు సారస్వత సభలకుకూడ ఇట్టి గతే. హైదరాబాదు సంస్థానం పౌరుడు కానివారెవరూ ప్రత్యేక అనుమతి పొందనిదే మాట్లాడ డానికి వీలులేదు. ఒకవైపు ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు సంస్థానాధీశుల రక్షణ చట్టంక్రింద సంస్థానాలలో జరిగే అన్యాయాలగూర్చి ఆందోళన చేయకుండా కట్టుదిట్టాలు చేస్తూఉంది. రెండోవైపు నైజాం రాజకీయంగా అభివృద్ధిచెందిన ఇతరప్రాంతాలనుండి సంస్థానంలోనికి ఎవ్వరినీ రానీయ కుండా చేస్తే తన నిరంకుశాధికారంక్రింద తెలంగాణా, మరాట్వాడా, కర్నాటకప్రజలను శాశ్వతంగా ఉంచుకోవచ్చునని ఆశిస్తున్నాడు సంస్థానం లోని తెలుగు, మహారాష్ట్ర, కర్నాటక ప్రజలు సంస్థాన సరిహద్దు లావుకొని ఉన్న తమ తోడి జాతీయులతో కలసిపోతారేమోనని నైజాం కంగారు పడుతూ అనేక నిర్బంధాలు పెట్టుతున్నాడు. మిగిలిన 11 తెలుగుజిల్లాలను కూడ తన నిరంకుశాధికారంక్రిందికి లాక్కోవాలని చూస్తున్నాడు. ఐదింట రెండుపాళ్ళు తెలుగుభూమి, మూడవవంతు తెలుగుప్రజలు నైజాం నిరం కుశ బానిసత్వంక్రింద ఉన్నంతకాలం ఇంగ్లీషు సైనిక సన్నీలతో నైజాం నిరంకుశపాలన సాగుతున్నంతకాలం మనకు స్వాతంత్ర్యం లేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా మనం సాగించే పోరాటానికి కూడ నైజాం నిరంకుశాధికారం పెద్ద ఆటంకం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య వాదులు, దాని తాబేదారులు నైజాం నవాబు ఈ రెండు ప్రజానిరోధక శక్తులే మన జన్మభూమిని చీల్చాయి. మన ఆర్థిక విధానాన్ని చీల్చి తారు మారు చేశాయి. మన ప్రజలను కరువు కాటకాలకు, అంటువ్యాధులకు గురిచేశాయి. మనకు చదువులేకుండా అజ్ఞానంలో పెట్టి ఉంచాయి. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల పరిపాలనను, దాని తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానా ధీశుల పరిపాలనను తొలగించిననాడే మన తెలుగుప్రజలకు స్వాతంత్ర్యం, శాంతి, అభ్యుదయాలు లభిస్తాయి.

అందుకోసమే తెలుగుప్రజల మందరమూ, మిగిలిన తోటి భార తీయులతో భుజము భుజముూకలిపి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికీ, దాని తాబేదారులు సంస్థానాధీశుల పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా స్వాతంత్ర్య

పోరాటాన్ని సాగిస్తున్నాం. భారతదేశమందలి వివిధ జాతులకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించడానికి కాంగ్రెసు–లీగు–కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కలిసి ఐక్య స్వాతంత్ర్యపోరాటం సాగించాలని కోరుతున్నాం.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్వతంత్ర భారతదేశంలో ఐక్య విశాలాంధ్ర కావాలంటుంది. విశాలాంధ్ర రాజ్యాంగాన్ని తెలుగుదేశమందలి వయోజనులందరూ ఎన్నుకొన్న ప్రజాపరిషత్తే నిర్ణయించాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది తెలుగుప్రజలు భారతప్రజల ఐక్యపోరాటములో కలసిఉండటానికి తమ రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తులో నిర్ణయంతీసుకోవాలని కోరుతుంది. భరత ఖండంలోని వివిధ జాతులు స్వేచ్ఛగా తమ స్వతంత్రరాజ్యాంగాప్రజాపరిషత్తులద్వారా నిర్ణయించుకొని, స్వతంత్రభారత సమాఖ్యను (రాజ్యాన్ని) ఏర్పరచాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది. దానికోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ పనిచేస్తుంది.

హైదరాబాదు సంస్థానంలోని ఆంధ్ర, మహారాష్ట్ర, కర్నాటక, తదితర ప్రజలు స్వతంత్ర రాజ్యాంగ పరిషత్తుద్వారా తమ భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోవాలి. ఈ జన్మహక్కును వీరు సంపాదించుకోడానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిరంతరం పనిచేస్తుంది

30 సంవత్సరాల క్రితం ఆంధ్రదేశ భక్తులు, ప్రత్యేక ఆంధ్రరాష్ట్రం కావాలంటూ ఆంధ్రోద్యమాన్ని ఆరంభించారు. ఆ ఉద్యమాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకపోదాం ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంక్రింద ఉన్న తెలుగు జిల్లాలే కావు, తెలుగుగడ్డ అంతా ఒకటి కావాలి. మద్రాసు, మైసూరు, నైజాం మధ్యపరగణా, బస్తరు, ఒరిస్సాలలో ముక్కలు ముక్కలుగాఉన్న తెలుగుగడ్డ అంతా ఒకటికావాలి: ప్రత్యేకరాష్ట్రం సరిపోదు, తెలుగుజాతిస్వతంత్ర భరతఖండ సమాఖ్యలో స్వతంత్ర తెలుగురాజ్యంగా ఉండాలి.

మూడవ అధ్యాయం

ఒడలు తెలియని పరవశంబున కదలి జేరెడు నదుల జలముల
తెలుగు పొలముల మరలజేసీ, నిలుపుకొందము లక్ష్మినింటను ॥పా॥
పాడరా ఓ తెలుగువాడా ! పాడరా ఓ తెలుగువాడా !
పాడరా మన తెలుగుదేశపు భవ్యచరితపు దివ్యగీతము ॥పా॥

— కొండేపూడి లక్ష్మీనారాయణ.

మన గ్రామసీమలు

తెలుగు ప్రజలలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు గ్రామాలలో నివసిస్తున్నారు. కోస్తా రాయలసీమ జిల్లాలలో 16000 గ్రామాలు. 10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలు 80 ఉన్నాయి; నూటికి 91 మంది గ్రామాలలో నివసిస్తున్నారు. నూటికి 9 మంది మాత్రమే పట్టణ వాస్తవ్యులు.

గ్రామ ప్రజలలో అత్యధిక మంది తమ జీవనానికి వ్యవసాయం మీద ఆధారపడిఉన్నారు. ఈ రెండు వందల సంవత్సరాలుగ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద మన చేతి పరిశ్రమలు నశించాయి. క్రొత్త పరిశ్రమలను వాని స్థానాన బయలుదేరనివ్వలేదు. అందుచేత ఎక్కువమంది ప్రజలు క్రమేణ పొలం మీద తమ జీవితం కోసం ఆధారపడవలసి వచ్చింది. ఏ కొద్దిమందికోతప్ప మిగిలిన వారికి పోషణకు సరిపోయేటంత పొలం కూడ లేకుండా పోయింది.

రైతుకు పొలంలేదు

1931 జనాభా లెక్కల వివరణనుబట్టి మన రైతాంగపు స్థితి, ఈ క్రింది లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి:

పొలాన్ని స్వంతగా సాగుచేయని భూస్వాములు కౌలుదార్లు ఎస్టేటు మేనేజర్లు. మొత్తం రైతాంగంలో నూరుకి	మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి 5 గురు

	మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి
సొంతపొలాన్ని సాగుచేసుకునే రైతులు	46 గురు
పొలాన్ని సొంతంగా సాగుచేసుకునే కౌలుదార్లు	15 గురు
వ్యవసాయ కూలీలు	34 గురు

సొంతంగా సాగుచేసుకునే కౌలుదార్లకు సామాన్యంగా పొలం ఉండదు. ఒకవేళ ఉండినా తమ జీవితానికి సరిపోనంతటి తక్కువగా ఉండబట్టే ఇతరుల నుండి ఎక్కువపొలాన్ని కౌలుకుతీసుకోవలసి వచ్చింది. వీరి ఆదాయం తమ సొంత పొలాన్నుంచి వచ్చే ఆదాయం కన్నా ఎక్కువ వగా తాము కౌలుకు తీసుకున్న పొలాల నుండి వస్తుంది. అందువల్లనే వీరికి కొద్ది పొలమున్నా సొంత పొలమున్నా రైతుల క్రింద లెక్కపెట్టక కౌలుదార్ల క్రింద చేర్చారు. మన గ్రామసీమలలో పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు రైతాంగం నూటికి 49మందికి అంటేసగానికిసగంమందిఉన్నారు. ఇది 1931 లో పరిస్థితి 1931 పిదప మనతెలుగుదేశంలో ఆర్థికసంక్షోభం వచ్చింది ధరలు చాలా పడిపోయాయి అప్పులు చెల్లించుకోడానికి రైతాంగం తమ పొలాలను అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. 1938-45 యుద్ధకాలంలో ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి. మధ్య తరగతి రైతాంగం ధనిక రైతాంగం కొంతవరకు తమ అప్పులను ధాన్యాలకు మంచి ధరలు రావడంవల్ల తీర్చుకున్నారు. కాని ఎక్కువమంది బీద రైతాంగం తమకు కావలసిన గుడ్డ, కిరసనాయిల్, వ్యవసాయపు పనిముట్లు పశువులు విపరీతంగా ధరలుపెట్టి కొనుక్కోలేక చాలా బాధపడ్డారు. ఈ పరిస్థితులను గూడా మనస్సులో పెట్టుకుంటే పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు, కౌలుదార్ల సంఖ్య మరింత పెరిగి ఉంటుందని చెప్పవచ్చు. మొత్తం రైతాంగంలో సగానికి పైగానే పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలు కౌలుదార్లు ఉంటారని చెప్పవచ్చు.

సొంతపొలమున్న రైతుల స్థితిచూద్దాం. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన 1935, 1941 లాండు రెవిన్యూ సెటిల్మెంటు రిపోర్టునుబట్టి ప్రక్కపుటలో వివరాలు లెక్కవేయబడ్డాయి. ఈ లెక్కలలో చాలాలోపాలున్నా ఉజ్జాయిం

(ఇ)

	పట్టాదారుల సంఖ్య		ఒక పట్టాదారునికి సగటున ఎన్ని యెకరాలువస్తాయి।	
	1936	1941	1935	1941
1. 5 యెకరాలలోపు పట్టాదారుల సంఖ్య	34,40,000	38,50,000 (ఎకరంన్నర)	1 5	1.72 (ఒకటిముప్పాతిక ఎకరం)
వీరు మొత్తం పట్టాదారులలో నూటికి ఎంతమంది	85%	90%		
2. 5 యెకరాలకుపైన 15 ఎకరాలకు లోపుగల పట్టాదారుల సంఖ్య	౩,17,000	3,42,000	7.5 (ఏడున్నరఎకరాలు)	8.25 (ఎనిమిదింబాతికఎకరాలు)
వీరు మొత్తం పట్టాదారులలో నూటికి ఎంతమంది	12.7%	8%		
3. 15 యెకరాలపైన 100 యెకరాలలోపుగల పట్టాదారులసంఖ్య	94,000	90,000	28 (ఇరవైఎనిమిదెకరాలు)	24.5 (ఇరవై నాల్గున్నరఎకరాలు)
వీరు మొత్తం పట్టాదారులలో నూటికి ఎంతమంది	2.3%	2%		
4. 100 యెకరాలకు పైనగల పట్టాదారుల సంఖ్య.	2,500	1,100	134 ఎకరాలు	179 ఎ॥లు

ష్ఠుగా మనరైతులస్థితిని తెలియచేస్తుంది. 5 యెకరాలలోపు రైతాంగం ఈ ఐదు సంవత్సరాలలోనే నూటికి 5 వంతులు పెరిగింది. రైతులు రోజుకు రోజుకు చిదలయిపోతున్నారని తెలుస్తోంది.

ఈ రెండు రకాల లెక్కలనుబట్టి చూస్తే నూటికి ఏ పదిమందికోతప్ప మిగిలిన మన గ్రామ ప్రజలకు తమ జీవితానికి సరిపోయేటంతపొలంకనీసం ఐదుయకరాలు కూడ లేదని తేలుతూ ఉంది.

జమీందారీలను రద్దుచేయాలి

మన గ్రామ ప్రజలు, కొద్దికొద్ది పొలాలమీద జీవితంకోసం కష్టపడు తుంటే వీళ్ళపై జమీందారీలను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం తెచ్చిపెట్టింది.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న 11 తెలుగుజిల్లాలను తీసుకుంటే జమీందారీలక్రింద 88 లక్షల యెకరాలు అంటే మొత్తం పొలంలో నూటికి 23 వంతులుంది. ఈనాందార్ల క్రింద 27 లక్షల యెకరాలు అంటేమొత్తం పొలంలో నూటికి 7 వంతులుంది. జమీందార్లు, ఈనాం దార్లు వ్యవసాయా నికి ఏ రీతిగాను తోడ్పడకుండా రైతులు పండించే పంటలో భాగాన్ని తీసుకుంటూ సోమరిపోతులై జీవిస్తున్నారు. ఈ సోమరిపోతులను పోషిం చడానికి మొత్తం మన పొలంలో మూడవవంతుమీద మన రైతులు వీరికి శిస్తు చెల్లించవలసివస్తూ ఉంది జమీందార్లున్న కోస్తా జిల్లాలు చిత్తూరును మాత్రమే తీసుకుంటే జమీందారీ పొలాలు నూటికి 46 వంతులు, ఈనాం దార్ల పొలాలు నూటికి 11 వంతులుంది. అంటే ఈ ప్రాంతాలలో ఈ సోమరిపోతులను మేపడానికి ప్రతి ఐదు యెకరాలకు మూడు యెకరాల నుండి వీరికి శిస్తు చెల్లించవలసి వస్తూంది.

మొత్తం 448 జమీందారీ ఎస్టేట్లు ఈ జిల్లాలలో ఉన్నాయి. వీరు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలసిన పేష్కసుపోను ప్రతిసంవత్సరం 96 లక్షల రూపాయలు నికరం రైతుల నుండి శిస్తు వసూలు చేస్తున్నట్లు ప్రకాశం కమిటీముందు 1938లో వాగ్మూలాలిచ్చారు. కాని వీరు వసూలు చేసే అక్రమ వసూళ్ళు, వీళ్ళు రైతుల నుండి అన్యాయంగా లాగుకొన్నపొలా,

నుండి (సొంతశేరీలనుండి) వచ్చే ఆదాయాన్ని కలుపుకుంటే వీళ్ళాదాయం కనీసం రెండు మూడు కోట్లయినా ఉంటుంది.

ఈ 96 లక్షలలోను 76 లక్షల రూపాయలను అంటే నూటికి 80 వంతులు 24 గురు జమీందారులే కాజేస్తున్నారు. దీనిలోకూడ ఈ క్రింది పదిమంది జమీందార్లకు 60 లక్షలు పేష్కుషు పోను నికర శిస్తులు వస్తాయి.

1. విజయనగరం	రూ.	16,00,000
2. వెంకటగిరి		11,00,000
3. కార్వేటినగర్ – తిరుపతి		8,75,000
4. పిఠాపురం		5,50,000
5. బొబ్బిలి		5,50,000
6. ఉయ్యూరు		3,40,000
7. చల్లపల్లి		2,70,000
8. కాళహస్తి		2,70,000
9. నారాయణపురం – చెట్టినాడు		2,60,000
10. పర్లాకిమిడి		2,30,000
		60,50,000

చల్లపల్లి రాజాకు, శిస్తురూపంగా వచ్చేదిగాక సొంతపొలాలని 17350 యెకరాలున్నాయి. గత శతాబ్దంలో వచ్చిన ఉప్పెనలో నశించిన రైతుకుటుంబాల పొలాలను ముక్తం చేసుకున్నట్లు, అందుచేతనే ఈయనకు ఇన్నివేల యెకరాలు సొంత శేరీ పొలాలు వచ్చినట్లు రైతులు విరివిగా చెప్పుకుంటారు. ఒకవైపు మన ప్రజలకు తలకు 30–50 రూ. లు సంవత్సరానికి సగటున ఆదాయమయితే మరొకవైపు 10 మంది జమీందార్లకులక్షలకొలది ఆదాయం. ఈ జమీందార్లు తమ డబ్బును అధికారాన్ని రైతులను అనేక విధాల పీడించడానికి ఉపయోగిస్తున్నారు. అడవులనుండి ఎండిన కట్టె పుల్లలను, పొలాలకు ఆకు సత్తువలను తెచ్చుకోనివ్వకుండా అటకాయిస్తారు.

1940 మందసా రైతులు అడవినుండి కట్టెలు తెచ్చుకుంటూ ఉంటే మందసా జమీందారీ మనుష్యులు, పోలీసులు మద్దతు అయి వారిపై తుపాకులు కాల్చారు. రైతుల పశువులను అడవులకు మేతకు పోనివ్వరు. విపరీతమయిన పుల్లరులు అడుగుతారు. వెంకటగిరి జమీందారీలో రైతులు కంచెల పుల్లరి విషయమై 1929 నుండి బ్రహ్మాండమయిన ఆందోళన సాగించారు. రైతుల పొలాలను ధ్వంసం చేస్తూ ఉండే అడవి మృగాలనుకూడ రైతులు వేటాడకూడదని నిషేధిస్తారు. జమీందార్లు తమకు వచ్చే అత్యధిక ఆదాయంతో తృప్తి చెందక అనేకరకాల అక్రమ వసూళ్లు చేస్తూ ఉంటారు. చెరువులు మరమ్మతు చేయక పోవుటచే రైతుల పొలాలకు నీటి వసతులు లేకుండా పోతూ ఉన్నాయి. కడకు ఇంతటితో ఆగక రైతుల పొలాన్ని, గ్రామ సాముదాయక పొలాలను అనేక కుంటిసాకులుచెప్పి ఆక్రమించుకుంటున్నారు.

ఈ బొబ్బిలి రాజా, చల్లపల్లి, పిఠాపురం, వెంకటగిరి రాజాలే మొదటినుండి కాంగ్రెసును వ్యతిరేకిస్తూ కాంగ్రెసును ధ్వంసం చేయాలని పనిచేస్తూ వచ్చారు. గత ఎన్నికలలో జవహర్‌లాల్ మీటింగుపై ఏనుగులను బొబ్బిలిరాజా తోలించాడు. జమీందారు లెప్పుడూ ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి తాబేదారులు. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఆడించినట్లు ఆడుతూ ఉంటారు. ఈరోజు కాంగ్రెసు అధికారానికి రాబోవుతూందని గ్రహించారు. కాంగ్రెసులో చేరితేనేగాని తమ అన్యాయాలను, తమ లాభాలను పెత్తనాలను కొనసాగించుకోడానికి మరోమార్గంలేదని కాంగ్రెసులోకి దూరుతున్నారు. దురదృష్టవశాత్తు కాంగ్రెసు నాయకులు కాంగ్రెసులోకి వీరిని ఆహ్వానిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ నినాదం ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం, వారి తాబేదారులయిన ఈ జమీందారీలు రద్దుకావాలి. మన రైతులు చెమటోడ్చి పండించే పంటలను దోచుకొని తినే ఈ జమీందారులు పోవాలి. విపరీత పన్నులు వేసి అనేక నిర్బంధాలు సాగిస్తున్న ఈ జమీందారీలు రద్దుకావాలి. జమీందారీ విధానము ఉండడం మన వ్యవసాయానికి పెద్ద ఆటంకం. కాబట్టి జమీందారీలు రద్దుకావాలి. ఈ జమీందారీలను రద్దుచేసి వారి పొలాలను నేడు

సాగుచేస్తున్న వ్యవసాయ కూలీలకు, రైతులకు వానిని స్వాధీనం చేయాలి. (జమీందారునకు ఎట్టి పన్నులు చెల్లించకుండా) రైతులు కూలీలు ఆ పొలాలను సాగుచేసుకుంటూ అనుభవించే హక్కు ఇవ్వాలి.

జమీందార్లు మిగిలిన రైతులతోపాటు సాగుచేసుకుని జీవించడానికి 100 యెకరాలు ఇవ్వబడుతుంది అంతకుమించి ఒక్క సెంటు భూమి కూడా ఇవ్వబడదు. 10 వేల రూపాయలలోపు సంవత్సరాదాయము గల జమీందారీలకు ఒక సంవత్సర శిస్తు నష్టపరిహారంగా ఇవ్వబడుతుంది. ఆ డబ్బుతో వారు జీవనోపాధికి ఏదైనా వృత్తి చూసుకోడానికి వీలవుతుంది. అయితే పెద్ద జమీందార్లకు, 100 ఎకరాలు పొలం వదలిన జమీందార్లకు మాత్రం ఎట్టి నష్టపరిహారం ఇవ్వవలసిన అవసరం లేదు. వారివద్ద సుఖంగా జీవించడానికి కావలసిన సంపత్తి ఉంది.

జమీందారీ, ఇనాందారీ, ముఠాదారీ పద్ధతులను రద్దుచేయడం వల్ల మన తెలుగు ప్రజలు ఈ 11 జిల్లాలలో మూడవవంతు భూమిపై వీరికి చెల్లించే పన్ను ప్రజల ప్రభుత్వానికి మిగులుతుంది. సంవత్సరానికి జమీందార్లకు వచ్చే 98 లక్షలు, ఇనాందార్లకు వచ్చే 22 లక్షలు మొత్తం కోటి 20 లక్షల రూపాయలు ప్రజా ప్రభుత్వం నీటి వసతులను (ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులను) నిర్మించడానికి, జమీందారీ ప్రాంతాలలోని చెరువులు మరమ్మత్తు చేయడానికి మన గ్రామాలలో విద్యవైద్య సదుపాయలు నెలకొల్పడానికి ఖర్చు పెట్ట గలుగుతుంది. మన ప్రజల రాజకీయ, సాంఘిక జీవితాల్ని అణగద్రొక్కుతున్న ఈ అభివృద్ధినిరోధక జమీందారీ నిరంకుశత్వానికి స్వస్తి చెప్పేస్తాం.

సాగుచేసుకోక పొలాలను కౌలుకిచ్చే భూస్వామికవిధానాన్ని రద్దుపరచాలి !

మన వ్యవసాయాభివృద్ధికి మరొక ఆటంకం, పొలాలను సొంతంగా సాగుచేసుకోక కౌలుకిచ్చి జీవించే భూస్వాములు. 1931 లోనే మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి ఐదుగురు తమ పొలాలను సాగుచేయక కౌలుకిచ్చి

మగతాలమీద జీవించేవారిని మనం చూచాం. వీళ్ళవద్ద పొలాలను కౌలుకు తీసుకుని జీవించే కౌలుదార్లు వీరికి మూడు రెట్లు అని, మొత్తం రైతాంగంలో నూటికి 15 మంది అనిచూచాం.గత 15 సంవత్సరాలలో 1930-34 లలోని ఆర్థికసంక్షోభఫలితంగాను, 1939-45యుద్ధకాలంలోనూఅనేక రైతులు తమ అప్పులనుతీర్చుకోడానికి తమ పొలాలను అమ్ముకోవలసివచ్చింది. ధనిక భూస్వాములు పట్టణషావుకార్ల కు ఈపొలాలు చేజిక్కాయి. వీరు ఈ పొలాలను విపరీతమైన మగతాలకు(కౌలకు)రైతులకిస్తారు. జనాభా ఎక్కువై పొలంతక్కువగావుండే డెల్టా ప్రాంతాలలో పండినపంటలోమూడు వంతులు కౌలుండేది. ఏపరిస్థితులలోను పండినపంటలో సగానికి తక్కువ కౌలులేదు. పొలాలను కష్టపడి సాగుచేస్తున్న రైతుపై ఈకౌలుభారాన్ని తొలిగించాలి. అందుచేతనే 100 యెకరాలకు మించిన భూస్వాములనుండి,100 యెకరాలకు పైబడి ఉన్న పొలాన్నంతా న్యాయమైన నష్టపరిహారమిచ్చి ప్రజాప్రభుత్వం వశపర్చుకోవాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతుంది. ఈ100 యెకరాల ఆసాములుగూడా సొంతంగా వానిని సాగుచేయాలికాని కౌలుకిచ్చి కూర్చోరాదని ప్రజాప్రభుత్వం శాసించాలి. ఈ భూస్వాములు వ్యవసాయ కూలీలకు న్యాయమైన జీతాలిచ్చి వారికి మంచి సదుపాయాలు కల్గించాలని కూడా ప్రజాప్రభుత్వము శాసించాలి. పొలాలను సాగుచేసుకోడానికి తయారుకానివారు వ్యవసాయంమీద, రైతాంగం మీద మెదగుదిగాకుండా చేయాలి. అట్టివారికి కొద్దిగా నష్టపరిహారమిచ్చి వారి పొలాలను నేడు సాగు చేస్తున్న కౌలుదార్లకు స్వాధీనం చేసివేయాలి.

పెద్దభూస్వామి, పట్టణ షావుకారులే పొలాలను సాగుచేసుకోక కౌలుకిచ్చి ఇతరులు కష్టపడి పండిస్తే అనుభవిస్తుంటారు. సామాన్యంగా ఎక్కువ మంది రైతులు తమ పొలాలను కౌలుకివ్వరు. అయితే బీదరైతులు పశువులు, ఎరువులు, వ్యవసాయపనిముట్లు దొరకక తమ కొద్ది పొలాలను సాగుచేసుకోలేక పోతున్నారు. అందుచేత వీరిలో కొంత మంది కౌలుకిచ్చి మరేదో వృత్తి చూచుకోవడం కూడా జరుగుతుంది. మరి కొంత మంది బీద రైతాంగం తమ కొద్ది పొలంమీద వచ్చే ఆదాయంచాలక, ఆ పొలాన్ని కౌలుకిచ్చి తన ఆదాయం మరికొంచెం పెంచుకోడానికి, మరేదో వృత్తికోసం

పట్టణాలకు, ఇతర ప్రాంతాలకు పోతున్నారు. అట్టి పేదరైతులు తిరిగి వ్యవసాయం ఆరంభించడానికి కావలసిన సౌకర్యం ప్రజా ప్రభుత్వం చేయాలి.

1. వారి చిన్న పొలాలకు మరికొంత పొలం కలిపి, వ్యవసాయంమీద జీవితానికి సరిపోయే ఆదాయం వచ్చేటట్లు చూడాలి.

2. తమ పొలాలను సాగుచేసుకోడానికి కావలసిన పనిముట్లు, ఎరువులు, విత్తనాలు, అప్పుకూడ ప్రజా ప్రభుత్వం వారికివ్వాలి.

సాగుచేసుకొనే రైతుకే పొలం (దుక్కి దున్నేవాడికే పొలం) ఈ సూత్రాన్ననుసరించిపనిచేస్తేనే వ్యవసాయాభివృద్ధికి అడ్డుతగిలేవాటిన్నిటిని తొలగించి మన ప్రజలకు కావలసిన తిండిసంతా తయారుచేసుకోగలం.

సాగుచేసేవాడికే పొలం

ధనిక భూస్వాముల పొలాలు పంచితే తలకొక అరెకరంకన్న ఎక్కువరాదు. కాబట్టి అలా పంచడం తెలివితక్కువ అని ఆంధ్రకాంగ్రెసు నాయకులు డాక్టర్ పట్టాభిసీతారామయ్యపంతులుగారు సెలవిచ్చారు. తన ధనికమిత్రబృందపు ఆస్తులను కాపాడడానికి ఆయన ఆతురత ఇది తెలియజేస్తుందేకాని మరేమీకాదు. ఈ జమీందారీ, ఈనాందారీ, ముఠాదారీ పద్ధతి, సొంతంగా సాగుచేసుకోని భూస్వామికపద్ధతి వ్యవసాయాభివృద్ధికి అడ్డుగాబట్టి వీనిని రద్దుగావించాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతూఉంది. వీటిని రద్దు చేయబట్టి రైతుమీద ఉన్న ఈ పరాన్నభుక్కుల బాధ పోతుంది.

రైతులు నేడు జమీందార్లనుండి కౌలుకుతీసుకుని చేస్తున్న పొలాలు రైతులకు శాశ్వతంగా చెందాలి. జమీందారుల సొంత కమతాలలో వ్యవసాయ కూలీలు సాగుచేస్తున్న పొలాలు ఆ వ్యవసాయకూలీలకు శాశ్వతంగా చెందాలి. ఈ రైతుకూలీలు తాము సాగుచేసి పండించే పంటలో ఏమాత్రం సోమరిపోతులయిన, జమీందార్లకు, ఈనాందార్లకు, ముఠాదారులకు చెల్లించనవసరంలేకుండా ప్రజా మంత్రివర్గం ఒక్క సంవత్సరంలోపున చట్టం చేయాలి.

ఇప్పుడు సాగుచేయక బంజరులుగా పెట్టియున్న పొలాలను, బీద రైతులకు, వ్యవసాయకూలీలకు పంచిపెట్టాలి. ఈ ఎరకు 15 యెకరాలకు తక్కువ ఉన్నవారికి కనీసం 5 యెకరాల పొలం వచ్చేటట్లు పంచిపెట్టాలి. అలా చేస్తేనే వారు తమ భుక్తికి కావలసినంత పండించుకోగలరు. ఏమీ పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలకు వందలకొలది యెకరాలు బంజరుగా ఉన్న ప్రాంతాలలో కాలనీలు ఏర్పరచి సహకార పద్ధతుల ద్వారా ఆ పొలాన్ని సాగుచేయడానికి ఇవ్వాలి.

మనపొలాన్నంతా సాగుకుతెస్తే మనగ్రామాలలో వ్యవసాయం మీద జీవించే కుటుంబాల కన్నింటికి 5 యెకరాలకు తగ్గకుండాపొలంఇవ్వగలం. మద్రాసు ప్రభుత్వపు 1941 రివిన్యూ సెటిల్మెంటుద్వారా 5 యెకరాలలోపు పట్టాదారుల సంఖ్య నూటికి 90 మంది ఉన్నారనీ, వారికి సగటున ఒకటి ముప్పాతికయెకరం ఉందని మన మిదివరకే చూచాం. జమీందారీ రైతులలో కూడ ఈ దమాషానే బీదరైతులున్నారని అనుకుందాం. అప్పుడు మన గ్రామ సీమలలో నివసించే 34 లక్షల కుటుంబాలలో 5యెకరాలకుతక్కువ ఉన్న కుటుంబాల సంఖ్య 34000 × 90 = 30,60,000 ఉంటుంది, ఈ 31 లక్షల కుటుంబాలకు సగటున చెరొక మూడుంపాతిక యెకరాలిస్తె ఐదు యెకరాలు ప్రతి ఒక్క కుటుంబానికీ వస్తుంది. అంటే 31×3.25 లక్షల యెకరాలు 10 లక్షల యెకరాలు అదనంగా సాగుకుతీసుకొనిరావాలి.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందనున్న "తెలుగు జిల్లాలలో 44 లక్షల యెకరాలు వెంటనే సాగుకు లాయకు అని, కాని సాగుచేయక భూస్వాములు బంజరుగా పెట్టిఉన్నారని ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి. వీనిని సాగులోకితెస్తే ఈ 31 లక్షల కుటుంబాలకు వెంటనే చెరొక ఎకరన్నర ఇవ్వవచ్చు.

మరొక అరవై అయిదు లక్షల ఎకరాలు,లాభసాటి వ్యవసాయానికి పనికిరాని పొలాలుగ ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి. వీనికి కావలసిన నీటి సదుపాయాలు, ఎరువులు, ఆధునిక వ్యవసాయ యంత్రాలు

ఉపయోగిస్తే ఈ పొలాలలోకూడ లాభసాటి పంటలు పండించవచ్చు. ఈ 65 లక్షల ఎకరాలను 31 లక్షల కుటుంబాలకు తలకొక రెండు ఎకరాలు వస్తాయి. అంటే మొత్తం యీ కుటుంబాలకన్నింటికీ ఐదు ఎకరాల చొప్పున పొలం ఇవ్వగలమని తెలుస్తుంది.

అయితే ఈ పొలాన్ని ఈరీతిగా రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు పంచిపెట్టి సాగులోకి తీసుకురాకుండా అడ్డుపడేదెవరు? పెద్ద భూస్వాములు, జమీందారులు, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం. పొలంపై తమకున్న గుత్తాధికారాన్ని వదులుకొని రైతు కూలీలకు పంచిపెట్టడానికి ఇష్టపడక అడ్డు తగులుతున్నారు.

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందవున్న ఈ జిల్లాలలోని పొలమే కాకుండా తెలంగాణాలో కూడా 40 లక్షల ఎకరాలు సాగుచేయకుండా వున్నాయి. అచ్చటి రైతులకు, కూలీలకు వారు సాగుచేయడానికి కావలసిన పొలం ఇచ్చిన పిదపకూడా ఇతర ప్రాంతాల నుండి మనుష్యులను తీసుకురాకపోతే సాగుకాని పొలం ఎంతో వుంటుంది. నైజాం నేడు తెలంగాణాలోని పొలాలను బీద రైతులకు, కూలీలకు ఇవ్వక, తనకు జోహుకుంగా వుండే వాళ్ళను సంస్థానంలోకి పిలిచి పొలాలు ఇస్తున్నాడు. ఆ రకంగా ప్రజలమీద తన అధికారాన్ని బలపర్చడానికి ఒక ముఠాను తయారు చేసుకోవాలని చూస్తున్నాడు. మన తెలుగుగడ్డనంతా ఒకటిగా చేయగలిగినపుడు తెలంగాణా, రాయలసీమ, కోస్తా జిల్లాల ప్రజలందరికీ కావలసినంత పొలముంటుంది. ఉన్న పొలాన్నంతా ప్రజలందరికీ కావలసిన పంటలు పండించటానికి ప్రజలు వుంటారు.

పొలాలు సాగుచేయడానికి నీటివసతులు కావాలి

నైజాం,ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు మన ప్రజలసౌకర్యాలనుమనస్సులో పెట్టుకోక ఏరీతిగా మన నీటివసతులను, ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులను నిర్లక్ష్యించారో ఇదివరకే చూశాం. ఒకప్రక్క కృష్ణా, గోదావరీ ప్రవాహాలు వేలకొలది ఎకరాలను ముంచుతూ సముద్రంలోకి వృధాగా వెళుతున్నాయి. మరొక ప్రక్క నీరులేక రాయలసీమ జిల్లాలు, కోస్తాజిల్లాలలో పడమటి ప్రాంతాలు,

తెలంగాణాలోని రాయచూరు, మహబూబ్‌నగర్, నల్గొండ జిల్లాలు ఏరీతిగా క్షామానికి గురిఅవుతూ వచ్చాయో చూశాం. నీటిపారుదల వసతులు ఎంత తక్కువగా వున్నవో తెలుసుకోవాలంటే అనంతపురం జిల్లాలో సాగయ్యే ప్రతి 100 ఎకరాలకు 9 ఎకరాలకు మాత్రం నీటి వసతులున్నాయి. అవి యైనా చెరువులు, నూతులు, ఏటి ఇసుకతెరలలో త్రవ్విన ఊటకాలువలు అన్నీ కలిపితేనే 9 పాళ్ళయినా సాగవుతున్నాయి. బళ్ళారి జిల్లాలో నూటికి 98 పాళ్ళకు ఎట్టి నీటివసతులు లేవు. నీటి సదుపాయం వుంటే ధాన్యాన్ని రెండు రెట్లు, జొన్నలు, సజ్జలు మూడు రెట్లు, ప్రత్తిని ఐదురెట్లు పండించ గలం. నీరు ఎక్కువగా వున్నప్పుడే ఎక్కువ ఎరువులువేసి సాగుచేయడా నికి వీలవుతుంది.

ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులు, మురుగు పోవుటకు కాలువలు, మన వ్యవ సాయాభివృద్ధికి పునాదులు. యుద్ధానంతర స్కీములంటూ నైజాం ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాలు కొన్నియే తయారుచేశాయి. కాని అవి సమగ్రంగా లేవు. మన ప్రజల అవసరాలన్నింటిని తీర్చడానికి ఏమాత్రం సరిపోవు. మన నదుల నన్నిటిని పూర్తిగా ఉపయోగించడానికి సమగ్రమైన స్కీమ్‌లు తయారు చేసి అమలుపెట్టాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది. ఈ స్కీములు వ్యవసాయానికి కావలసిన నీరు వుండేటట్లు, విద్యుచ్ఛక్తిని ఉత్పత్తి చేయ డానికి వీలయ్యేటట్లు వుండాలి. వర్తక వ్యాపారాలను రవాణాకు అనుకూ లించే కాలువలతో ఈ స్కీములు తయారుచేయాలి. ప్రవాహాలను అరి కట్టేటట్లు, మురుగు నిలువకుండా వుండేటట్లు ఈ స్కీములను ఏర్పరచాలి. మురుగు నిలవడంవల్ల పంటలు నష్టమగుటయే గాక మలేరియా జ్వరా లకు దారితీస్తుంది.

(1) గోదావరీనదీస్కీమును అతిత్వరగా ఆరంభించి పూర్తిచేయాలి. గోదావరి తెలంగాణాలో ఆదిలాబాదు జిల్లాలోనూ, తూర్పుగోదావరిలో పోలవరంవద్ద రామపాదసాగర ఆనకట్టను కట్టాలి. ఆదిలాబాదు స్కీము 20 లక్షల ఎకరాలకు, ఆదిలాబాదు, కరీంనగర్, వరంగల్ జిల్లాలలో నీటి పారుదల కలుగచేస్తుంది. అచ్చట తయారయ్యే విద్యుచ్ఛక్తిద్వారా పెద్ద

పెద్ద పరిశ్రమలు కూడా స్థాపించడానికి వీలవుతుంది. పోలవరం ప్రాజెక్టు వలన, విశాఖలోను, ఉభయగోదావరులలోను, కృష్ణా, వరంగల్ జిల్లాలలో 24 లక్షల యెకరాలకు నీటిపారుదల కల్గుతుంది. పోలవరం, మాచ్‌ఖండ్ ప్రాజెక్టులవలన పై జిల్లాలలో, ఏజెన్సీ ప్రాంతమంతా విద్యుత్ పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేయవచ్చు.

(2) తుంగభద్ర ప్రాజెక్టును త్వరగా పూర్తి చేయడంతోపాటు కృష్ణానదిమీద సంగమేశ్వరంవద్ద, జటపల్లి వద్ద ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి. వీనిని కృష్ణాకు ఇప్పుడున్న ఆనకట్టలు కలిపి కృష్ణానది స్కీమును అభివృద్ధిచేయాలి. ఇది రాయలసీమ జిల్లాలు, గుంటూరు, తెలంగాణాలో మహబూబ్‌నగర్, నల్గొండ జిల్లాలను సాగుచేస్తాయి. సంగమేశ్వర ప్రాజెక్టు వలన తయారయిన విద్యుచ్ఛక్తివలన అచ్చట పెద్ద పరిశ్రమలను స్థాపించటానికి వీలవుతుంది

(3) కృష్ణానదీ స్కీముతో కలుపుతూ పెన్నానది కిప్పుడున్న ఆనకట్టలేగాక నెల్లూరులో సోమశిలవద్ద, కడపలో గండికోట – ప్రాజెక్టును అనంతపురంలో మారుట్ల పేరూరు, పెన్నార్ కుముద్వతి ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

(4) ఈ పెద్ద నదీస్కీములతోపాటు, ప్రతి జిల్లాలోను పెద్ద ఇర్రిగేషను స్కీములకు అనుబంధ స్కీములుగా మైనరు ఇర్రిగేషను, మురుగు నివారణ స్కీములను తొలగించాలి, [వాని జాబితా అధ్యాయం చివర అనుబంధంలో ఉంది] వ్యవసాయానికి అవసరమయినచోట్ల రోటుబావులు తీయించాలి. ఆ నీటిని పైకి తోడటానికి విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రభుత్వం సరిఫరా చేయాలి.

(5) బర్హంపురం నుండి మద్రాసు వరకు [ప్రస్తుతం బకింగ్ హామ్ కాలువతో కలసి] కోస్తానుండి ఆదిలాబాదు వరకు, ఆదిలాబాదునుండి కర్నూలు, కడప, అనంతపురం వరకు ఆ పిదప మైసూరు కాలువలతో కలపి పడవల ప్రయాణానికి అనుకూలించే కాలువలు త్రవ్వించాలి.

మన ప్రజలకు కావలసిన ఆహారాన్ని తయారుచేసుకుంటాం

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందవున్న తెలుగు జిల్లాలలో 2 కోట్లమంది ప్రజలకు సంవత్సరానికి 50లక్షల టన్నుల[టన్ను 9బస్తాలబియ్యం]బియ్యం గాని, సజ్జజొన్న. ఇతరధాన్యాలుగాని కావాలి. అయితే పండేధాన్యం 38 లక్షల టన్నులు మాత్రమే. 12 లక్షల టన్నులు తక్కువయ్యాయి. కాని ప్రస్తుతం సాగుఅవుతున్న పొలాలకన్నిటికీ నీటిపారుదల వసతు లుంటే మరొక 15 లక్షల టన్నులు అదనంగా పండించుకోవచ్చు. దానితో కొరత తీరిపోతుంది.

ఇదిగాక ఇప్పుడు వెంటనే సాగుకు లాయకు భూములు 44 లక్షల యెకరాలను సాగుకుతెస్తే మరొక పదిహేను లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలను పండించవచ్చును. వానికి నీటి సదుపాయాలు ఏర్పరిస్తే 30 లక్షల టన్నుల పండించవచ్చును. అంటే ప్రస్తుతం సాగవుతున్న పొలాలకన్నిటికి సాగుకులాయకై బంజరుగావున్న పొలాలకు నీటి పారు దల వసతులేర్పరచి సాగుచేస్తే మనం పండించే ఆహార ధాన్యాలను రెండు రెట్లుచేయవచ్చు. ఎరువులువేసి జాగ్రత్తగా పైరువేస్తే నాల్గురెట్లు పండించ వచ్చు. వెంటనే సాగుకు లాయకు భూములు, ఇప్పుడు సాగవుతున్న పొలాలను కలిపితే మొత్తం సాగుకు తీసుకురావడానికి వీలున్న పొలా లలో మూడువంతులు మాత్రమేనని జ్ఞాపకముంచుకుంటే మనం ప్రజలకు కావలసినదానికన్న ఐదురెట్లు పండించుకోవచ్చు ఇతర ప్రజలకు గూడా కావలసినంత పంపవచ్చు.

అంత ఎక్కువ పండించడానికి వీలున్నప్పుడు, దీనినంతా ఏమి చేయడం? ఇంత ఎక్కువగా పండిస్తే రైతుకు ధరలు పడిపోయి నష్టపడక తప్పదుకదా అనే భయం కల్గుతుంది. అది కేవలం నిరాధార మైనది. ఎందుకంటే మనకున్న పొలాన్నంతా ఒక్క ఆహారధాన్యాలు వేస్తూ ఉండకోము. మనకు గావలసిన చమురు గింజలు, ప్రత్తి, చక్కెర, జ్యూటు ఇతర ముడిపదార్థాలకు చాలా పొలాలలో పైరువేసి పండించ వలసివుంటుంది మన ప్రజలకు కావలసిన పాలు, వెన్న, గ్రుడ్లు, మాంసం

కోసం లక్షకొలది ఎకరాలు, ఆవులు, గొర్రెలు, మేకలు వగైరా పశు సంపదను పెంపొందించడానికి, అట్టే పెట్టవలసివస్తుంది అంతేగాక మన జనాభా ప్రతి సంవత్సరమూ పెరిగిపోతూవుంది. వారికి కావలసిన ఆహారానికి కూడా మనం ప్రతి సంవత్సరమూ క్రొత్తపొలాలను సాగుచేసి ఎరువులను, శాస్త్రజ్ఞానాన్ని వినియోగించి ఎక్కువ పంటలు తయారుచేయవలసివుంటుంది. అంతేగాక రైతులు పండించే పంటలకు కనీసపు ధరలు ప్రజా ప్రభుత్వం గ్యారంటీచేస్తున్నది అతనికి వ్యవసాయఖర్చులు పోను సుఖంగా జీవించడానికి తగిన ఆదాయం వచ్చేటట్లు ధరలువుండాలి.

ఈరకంగా వ్యవసాయాన్ని పునర్నిర్మించడానికి ప్రధాన అడ్డంకి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం,దాని తాబేదారులయిన జమీందారులు.వీరిదోపిడీలో రైతులకు తమ వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిగావించడానికి ఏమీ మిగులుటలేదు.

బీదరైతులపై పన్నులేదు - ధనిక భూస్వాములపై అధికపన్నులు

జమీందారీ, ఇనాందారీ రైతుల నుండి 120 లక్షలు నికరశిస్తులు జమీందార్లు, ఇనాందార్లు తీసుకోవడం, అచ్చటి రైతుల దైన్యస్థితిని మనం చూశాం. రైత్వారీప్రాంతాలలో కూడా పన్నుభారం బీదరైతుల మీదనే ఎక్కువగావుంది.

1941 ల్యాండురెవిన్యూ సెటిల్మెంటు రిపోర్టుద్వారా ఈ క్రింది విషయాలు తెలుస్తున్నాయి. 5 ఎకరాల లోపువున్న రైత్వారీప్రాంతపు రైతాంగం 124 లక్షల భూమిశిస్తును 66 లక్షల ఎకరాల మెట్ట మాగాణిమీద ప్రతి సంవత్సరం చెల్లిస్తున్నారు. భూమిశిస్తులో దాదాపు సగం బీదరైతులే చెల్లిస్తున్నారు. తమ కొద్ది పొలంమీద వచ్చేది తమభుక్తికే చాలదు. అందుచే ఈ చిన్న రైతులమీద పన్నులువేయడం అన్యాయం. పందలకొలది ఎకరాలున్న రైతుమీద ఎకరానికి ఒకటే శిస్తు, బీదరైతు భూమిపైకూడా ఒకటే శిస్తు ఇప్పుడు వసూలుచేస్తున్నారు. ఈ పద్ధతిపోవాలి. 5 ఎకరాలలోపున్న రైతాంగం మీద అసలు పన్ను వేయకూడదు. ధనికరైతుల పొలాంమీద

ఎక్కువ పన్నులువేయాలి. ఎక్కువ పొలమున్నవారికి ఎకరానికి ఎక్కువగా పన్ను వేయాలి. తక్కువ పొలమున్నవారికి తక్కువ పన్ను. ఐదు ఎకరాల లోపువారికి అసలు పన్నే ఉండరాదు. ఈ పన్ను పద్ధతికే ఆదాయాభివృద్ధిక్రమం (గ్రేడెడ్‌టాక్స్) అని అంటాం.

ఈరకంగా ఎక్కువ ఆదాయంవచ్చే భూస్వాములమీద పన్ను తీసివేస్తే వచ్చినలోటును పూడ్చగలం. ప్రజా మంత్రివర్గాలు తమ నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని, ప్రజోపయోగ పథకాను కుంటుపడనీయకుండా కొనసాగించవచ్చును.

రైతుల పొలాలు అన్యాక్రాంతం కారాదదు

జమీందారీ ప్రాంతాలలో విపరీత వడ్డీవ్యాపారాన్ని అరికట్టాలి: కౌలులు నిర్బంధాలతోను, రైత్వారీప్రాంతాలలో శిస్తుల బాధతోను రైతులు క్రుంగిపోతున్నారు రైతువద్ద ఏమి నిలువలు లేకుండాపోయాయి. విత్తనాలు కొనవలసివచ్చినా, ఎరువులు, పశువులు, పనిముట్లు కొనుక్కోవలసివచ్చినా, పన్నులు, మగతాలు కట్టవలసివచ్చినా, తన యింటికి కావలసిన వస్తువులు కొనుక్కోవలసి వచ్చినా అప్పుకోసం వడ్డీ వ్యాపారస్తునివద్దకు పరుగెత్తవలసివస్తూవుంది. వడ్డీ వ్యాపారస్తుడే స్థానిక ధాన్యపు వ్యాపారిగాకూడా ఉంటున్నాడు. తాను ముందు ఇచ్చిన అప్పుల కోసం ధాన్యాన్ని మామూళ్ళలో తక్కువధరకు కొలుచుకుంటాడు. రైతుకు డబ్బు ఎంత అవసరమయితే అంత త్వరగా ధాన్యాన్ని అమ్ముకుంటాడు. తాను పండించే ధాన్యానికి తక్కువధరలు వస్తాయి. తన అప్పులూ తీరవు. తన అవసరాలకోసం, తిరిగి అప్పులకోసం వడ్డీవ్యాపారి వద్దకు పరుగెత్తుక పోవలసివస్తుంది. ఈవిధంగా రైతు క్రమేణా అప్పులలో మునిగిపోతూ ఉంటాడు అప్పులు తీర్చడానికి తన పొలాలన్నీ అమ్ముకుంటాడు.

గత యుద్ధానంతరం కూడ యుద్ధాన్నుండి తిరిగివచ్చిన సైనికులకు ప్రభుత్వం భూములిచ్చింది. కాని వారు; వానిని సాగుచేయడానికి కావలసిన పశువులు, పనిముట్లు, పరపతిలేక అమ్ముకోవలసివచ్చింది. ధనిక భూస్వాములు, వడ్డీ వ్యాపారస్తులు సాధ్యమైనంత ఎక్కువ పొలాన్ని

గుంజుకోడానికి ఎప్పుడూ ఎదురు చూస్తూఉంటారు. ఈ విధంగా లాగుకున్న పొలాలను తిరిగి రైతులకు విపరీతమయిన కౌలు కిచ్చి లాభాలు గడిస్తారు.

సాగుచేసే రైతునుంచి వడ్డీవ్యాపారస్తునిచేతిలోకి, ధనికభూస్వామి చేతిలోకి భూమి పోకుండా చూడాలి. సాగుచేసేవాడివద్దనే భూమి శాశ్వతంగా ఉండేటట్లు చూడాలి. దీనికోసం ప్రజాప్రభుత్వం పొలాలను ఇతరులకు అమ్మకూడదనీ శాసించాలి. అమ్ముకోదలచినవారు ప్రభుత్వానికే అమ్ముకోవాలి. ప్రభుత్వం ఆ పొలాలను కొని సాగుచేసే రైతుకు, వాని అవసరాలకొద్దీ పంచిపెట్టుతూ ఉంటుంది.

సామాన్యంగా ఏ రైతుకూడా పొలాన్ని అమ్ముకోవాలని చూడడు. వ్యవసాయానికి తగు సదుపాయాలు లేకనో లేక తనఅప్పును తీర్చడానికో అమ్ముకుంటాడు. అందుచే ప్రజాప్రభుత్వం రైతుల అప్పుబాధను తొలగించాలి. దీనికోసం—

(1) వ్యవసాయ కూలీల, బీదరైతుల అప్పులను ఇక చెల్లించనవసరంలేదని శాసనంద్వారా రద్దుచేయాలి.

(2) మద్రాసు ఋణనివారణ చట్టాన్ని ఈ క్రింది మార్పులతో రైతుల ఋణబాధను తొలగించడానికి అమలుజరపాలి.

i ఒక సవరణ, ధనిక భూస్వామికి తన అప్పులు చెల్లించడానికి కావలసిన ఆస్తి ఉన్నప్పుడు అతని అప్పులుకూడా తగ్గించవలసిన అవసరం లేదు.

ii వడ్డీరేటు నూటికి సంవత్సరానికి 6-4-0 నుండి 3 రూ. లకు తగ్గించాలి.

(3) 3 రూ.లకు మించిన వడ్డీలను నిషేధిస్తూ శాసనంచేయాలి. వడ్డీవ్యాపారాన్ని కంట్రోలులో ఉంచడానికి ప్రభుత్వమే మూలమూలల కో-ఆపరేటివు బ్యాంకుల నేర్పరచాలి. కో-ఆపరేటివుబ్యాంకులు ఏర్పడనిచోట ప్రభుత్వబ్యాంకు లేర్పరచి, రైతులకు మూడు రూపాయల వడ్డీతో అప్పులు యివ్వాలి.

సహకారపద్ధతులపైన వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిచేస్తాం

మన వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి బీదరైతులు తమపొలాలను సాగుచేసుకోడానికి ఈ క్రింది చర్యలను ప్రజా ప్రభుత్వాలు వెంటనే అమలుజరపాలి.

1. రైతులకు వ్యవసాయ పనిముట్లు, ఎరువులు, విత్తనాలు, ఇంకా కావలసిన ఇతర సదుపాయాలను, పరపతిని, ప్రభుత్వం సరఫరా చేయాలి. ఈ పనిని వ్యవసాయ డిపార్టుమెంటును మరింత పెంచి రైతుసంఘాలసాయం తీసుకొని పనిచేయాలి.

2. ప్రతి తాలూకాలోను వ్యవసాయాభివృద్ధికి శాస్త్ర పరిశోధనలు సాగించడానికి, చుట్టుపక్కల రైతులకు ఆదర్శవంతంగా ప్రదర్శించడానికి వ్యవసాయ క్షేత్రాలు, పరిశోధనా కేంద్రాలు నెలకొల్పాలి, పంటలకు వచ్చే తెగుళ్ళను నాశనం చేయడానికి తోడ్పడాలి.

3. ప్రతి తాలూకాలో పశువులపెంచే కేంద్రాన్ని ఏర్పరచాలి. తాలూకా కేంద్రంలో ఒక పెద్ద పశువైద్యశాల, ప్రతిఫిర్కాకు ఒకటూరింగు పశువైద్యుడు ఉండాలి.

4. రైతుల పశువులు అడవులలో మేయడానికి అవకాశాలివ్వాలి. పుల్లరులు చాలా కొద్దిగా వసూలు చేయాలి. ఆకు సత్తువను ప్రోగుచేసుకోడానికి అడ్డుపెట్టరాదు. కట్టెలు చౌకగా కొట్టుకోడానికి అనుమతి నివ్వాలి. వ్యవసాయ పనిముట్లు, ఇండ్లకు కావలసిన కలప బీదరైతులకు చౌకగా ఇవ్వాలి. కొండజాతులవారికి, అడవులలో నివసించే జాతులకు, అడవి పండ్లు, తేనె మొదలగునవి ప్రోగుచేసి అమ్ముకోటానికి ఎట్టి రుసుము లేకుండా అనుమతి నివ్వాలి.

వ్యవసాయాభివృద్ధికి, కావలసినరీతి అటవీ సంపదను అభివృద్ధి పరచాలి. అడవులు పెంచాలి.

5. గ్రామాలలో రైతులందరూ కలసి సహకార పద్ధతులపై వ్యవసాయం చేసుకోడానికి ప్రోత్సహించాలి. ముఖ్యంగా బీదరైతులు ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించి తమ పంటలను, ఆదాయాన్ని ఎక్కువచేసుకోడా

నికి సహకార పద్ధతిమీద వ్యవసాయాన్ని కలిసి చేసేటట్లు ప్రోత్సహించాలి. ప్రజా ప్రభుత్వం అటువంటి సహకార వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పడా నికి కావలసిన యంత్రాలు, తదితర టెక్నికలు సహకారాన్నంతా యిచ్చి ప్రత్యేక కృషి చేయాలి. వెంటనే ప్రజాప్రభుత్వము బంజరులను వ్యవ సాయ కూలీలకు యిచ్చి సాగుకు తెచ్చేటప్పుడు ఆదర్శప్రాయమైన వ్యవ సాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పాలి. వానిని చూసి ఇతర రైతాంగంకూడా సహ కార వ్యవసాయ క్షేత్రాలను నెలకొల్పుతారు. క్రొత్త పొలాలను సాగుకు తేవడానికి, వ్యవసాయానికి కావలసిన సామాగ్రినంతా అమెరికన్ యుద్ధ సామాగ్రి నుండి ప్రభుత్వం తీసుకోవాలి.

మన దేశంలో చిన్న చిన్న పొలాలను, లక్షలకొలదిరైతాంగంనేడు వేరువేరుగా సాగు చేస్తున్నారు ఈ చిన్న చిన్న పొలాలన్నిటిని కలిపి విశాల వ్యవసాయక్షేత్రాలుగా, సహకార పద్ధతులమీద ఆధునిక యంత్రా లను విరివిగా వుపయోగించి సాగు చేయాలి. ఈరకంగా మనం మన వ్యవసాయాన్ని పూర్తిగా పునర్నిర్మించినపుడే మన రైతాంగాన్ని దారిద్ర్యా న్నుండి పూర్తిగా తొలగించగలుగుతాం. అప్పుడే మన ప్రజలకు కావలసిన పంటలన్నింటినీ మన వ్యవసాయం ద్వారా పండించుకోగలం. అప్పుడే రైతులు, వృత్తిదారులు, కూలీలు అందరూ ఒకే వ్యవసాయ క్షేత్రంలో ఒకరితో ఒకరు సహకారంతో పనిచేసి వారి శ్రమకు తగిన ఆదాయాన్ని పొందుతారు. ఈ ఐక్య కృషిమీదనే ఆధునిక గ్రామ సీమలను ఏర్పరచగల్గుతాం. అయితేయి లాంటి గ్రామసీమల నిర్మాణం ప్రజాప్రభుత్వ మున్నప్పుడే సాధ్యమవుతుంది. ఈ ప్రజాప్రభుత్వం ధైర్యంగా ముఖ్య పరిశ్రమలన్నింటినీ, రవాణా సౌకర్యాలను, గనులను, బ్యాంకులను యీ ప్రభుత్వాధీనం చేసుకొని దేశమంతటా పారిశ్రామికాభివృద్ధికి పూనుకో వాలి. ఆ పరిశ్రమాభివృద్ధితో పాటు జమీందారీ పద్ధతి, భూస్వామి, ముఠా దారీ, ఇనాందారీ పద్ధతులను రద్దు చేసి, భూమినంతా ప్రభుత్వపరం చేసు కొని వ్యవసాయాభివృద్ధికి పూనుకోవాలి. బీద రైతాంగానికి, పొలం లేని వ్యవసాయ కూలీలకు క్రొత్తగా సాగుకుతెస్తూవున్న పొలాలను, బంజరు పొలాలను యిచ్చి సహకార పద్ధతులపై వ్యవసాభివృద్ధికి కృషి చేయాలి.

అప్పుడే కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరిన వ్యవసాయాభివృద్ధి, నూతన గ్రామసీమలు మనం చూడగల్గుతాం.

రైతుకు గిట్టుబాటయ్యేధర ఇవ్వాలి! ప్రజలకుచౌకగా ఆహారాన్ని అందించాలి

గత యుద్ధానంతరం ధాన్యాల ధరలు మూడు సంవత్సరాలు పిదప పడిపోసాగాయి. 1930-34లో ఆర్థిక క్షోభ సమయంలో కూడ పంటల ధరలు పూర్తిగా పడిపోయాయి. 1919-21 మధ్యవున్న ధరలలో నూటికి 42పాళ్ళు మాత్రమే 1930-34లలో వుండేవి.

పరిశ్రమాధికారులు, ఆర్థిక సంక్షోభం తమ్మెదుర్కొని తమ లాభాలు తగ్గేట్లున్నప్పుడు తాము తయారుచేసే వస్తువుల ధరలు పడిపోకుండా అనేక కుటిల ప్రయత్నాలు చేస్తారు. ఉత్పత్తిని తగ్గించివేస్తారు. కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేస్తారు. వారి జీతాలను తగ్గిస్తారు. పెట్టుబడిదారులు, పరిశ్రమాధికారులు, బ్యాంకులమీద, పరపతి కరెన్సీ విధానంమీద వ్యాపారం మీద తనకున్న పెత్తనాన్ని పురస్కరించుకొని తమ వస్తువుల ధరలు ఎక్కువగా వుండేటట్లు రైతుల నుండి తాము కొనే ముడిసరుకుల ధరలు తక్కువగా వుండేటట్లు అనేక పనులు చేస్తూవుంటారు.

ప్రత్తి, చెక్కెర, పొగాకు వేరుశనగ మొదలగు వర్తకపు పంటల ధరలు ప్రపంచ మార్కెట్ ధరలననుసరించి, పెట్టుబడిదారులు సరాసరి కంట్రోలు చేస్తూ వుంటారు. ఆంధ్రలో రాయలసీమ జిల్లాలలో తయారైన ప్రత్తిని ఈ యుద్ధకాలంలో బొంబాయి మిల్లు యజమానులు కొనలేదు. ఒక కనీసపు ధర నిర్ణయించి అంతకన్న ధరలు పడిపోతే తానే కొంటా నని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. కాని అదికూగ కొనలేదు. ఇది జరిగిన రోజులలో మనదేశంలో గుడ్డల కరువు విపరీతంగా వుంది. గుడ్డల ఖరీదులు యుద్ధానికి ముందుకంటే మూడురెట్లు, ఐదురెట్లు వున్నాయి. గుడ్డల మిల్లుల యజమానులు కోట్ల లాభాలు గడిస్తూ వచ్చారు. కాని రైతుల నుండి ప్రత్తిని రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే ధర యిచ్చి మన ప్రజలకు కావలసిన

గుడ్డను తయారుచేయడానికి మాత్రం యీ మిల్లు యజమానులు నిరాకరించారు.

చెరకు ధరలు కూడా ప్యారీ కంపెనీలాంటివి నిర్ణయిస్తాయి. ప్రభుత్వం చేత రైతులకు నష్టకరమయిన ధరలు నిర్ణయించేటట్లు చూస్తాయి. ఈ తక్కువ ధరలకు చక్కెర ఫ్యాక్టరీలకే అమ్మవలసిందనీ, కనకు బెల్లము కూడా తయారు చేయకూడదని ప్రభుత్వం శాసిస్తున్నది.

రైతులు చెరకు వేయకుండా ఇతర ధాన్యాలు వేసుకుంటామంటే దానికి నీటిసరఫరా ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వం నిరాకరిస్తుంది. పదమట పంపింగ్ ప్రాజెక్టును ఆ రకంగా ఆపివేసింది.

తుమ్మపాల తదితర ప్రాంతాలలో రైతుకు చెరకు ధర గిట్టుబాటయ్యే టట్లు నిర్ణయించాలని రైతు సంఘాలు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతి సంవత్సరమూ ఆందోళన చేసి, కొంతవరకు రైతులకనుకూలంగా నిర్ణయించే టట్లు చేయగలిగాం.

సామర్లకోట చక్కెర ఫ్యాక్టరీ (ప్యారీ కంపెనీవారిది) 1931-43 మధ్య 45 లక్షల రూపాయలు లాభాలు సంపాదించింది. తాను పెట్టిన పెట్టుబడి 13 లక్షల 64 వేలయితే, దానికి మూడున్నర రెట్లు లాభాలు గడించింది; అయితే రైతులకు మాత్రం గిట్టుబాటయ్యే ధరలివ్వడానికి తయారుకాదు.

వేరుశెనగ ధరలను ర్యాలీ అండ్ కంపెనీ కంట్రోలు చేస్తుంది. ఈ కంపెనీయే తెలుగు జిల్లాల నుండి ఎక్కువ వేరుశెనగను కొని ఎగుమతి చేస్తూ వుంటుంది. పొగాకు ధరలను ఐ. ఎల్. టి. డి. కంపెనీ కంట్రోలు చేస్తుంది. ఇవన్నీ ఇంగ్లీషువారి కంపెనీలు. వ్యాపార పంటలను మన తెలుగుదేశంలో మూడవ వంతు పొలంలో వేస్తున్నారు. అంటే ఇంత పొలంపై యీ పంటలను పండించే రైతాంగమంతా ఇంగ్లీషు పెట్టుబడిదారుల చేతులలో ఇరుక్కొని వున్నారు.

బియ్యం, సజ్జ, జొన్న మొదలగు ఆహారధాన్యాలను తీసుకుంటాము. ఈ రోజు తిండి కరువు దేశమంతటా వుంది. ప్రజలకు ధాన్యం కావాలి

అయినా ఎక్కువమంది రైతాంగానికి గిట్టుబాటయ్యే ధర కూడా పోతుంది. ఎందువల్లనో చూద్దాం.

బెంగాల్ కరువునుండి మనం పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. 1943 సం॥ బెంగాల్‌లో ఆహార ధాన్యాలలో కొద్ది కొరత ఏర్పడింది. జమీందారులు, వర్తకులు రైతులనుండి మాసూళ్ళలోనే ధాన్యాన్ని ప్రోగుచేసుకొని కూర్చున్నారు. వీరు కరువు నెలలలో విపరీతమయిన లాభాలు వేసుకొని అమ్మారు బస్తా బియ్యం 100—120 రూ.లకు మధ్య అమ్మారు. కొన్ని స్థలాలలో 300 రూ.లకు కూడా అమ్మారు. దొంగ మార్కెట్‌లో దొంగ వ్యాపారంచేసి 150 కోట్లు లాభాలు గడించారని, 15 లక్షల మంది కరువులో చనిపోయారని ప్రభుత్వపు లెక్కలు తెలిపాయి. అంటే దొంగవ్యాపారస్థులు తాముగడించిన ప్రతి 1000 రూ. లకు ఒక మనుష్యుని బలితీసుకున్నారన్నమాట!

1943 అక్టోబరు, నవంబరులలో ఇంత విపరీతంగా బెంగాల్‌లో బియ్యపు ధరలు వున్నాయి. కాని కొత్తపంట వచ్చేసరికి ధాన్యాన్ని దాచి వుంచిన వర్తకులు తమ పాత ధాన్యాన్ని మార్కెట్‌లోకి దించి చౌకగా అమ్మసాగారు. కొత్త పంటల ధరలు కూడా కారుచౌకగా రైతులు అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. బస్తా ధాన్యాన్ని 5 రూ లకు కూడా కొన్నిస్థలాలలో రైతులు అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. ఈ తక్కువ ధరలకు వర్తకులు కొత్త పంటను చాలావరకు కొనివేశారు. ఆ మాసూళ్ళు అయిపోయిన కొన్ని నెలలకు మరల బస్తా బియ్యాన్ని 72 రూ. మొదలు 90 రూ.ల వరకు అమ్మసాగారు. జమీందారులు, దొంగ వ్యాపారస్థులు బియ్యపు వ్యాపారాన్నంతా తమ స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొని, మాసూళ్ళలో రైతుకు తక్కువ ధర ఇస్తున్నారు. తదుపరి ప్రజలకు అమ్మేసమయం వచ్చినప్పుడు చాలా ఎక్కువధరకు అమ్మడం సాగిస్తున్నారు. రైతాంగం పేదరికం హెచ్చి కొద్దీ నిస్సహాయులై, మాసూళ్ళలోనే తమ ధాన్యాన్ని తక్కువ ధరకు జమీందారులకు, పెద్ద భూస్వాములకు, వ్యాపారస్థులకు అమ్ముకోవలసి వస్తుంది.

ఆంధ్రలో కూడ పేద రైతులు, చిన్న రైతులు, తమ ధాన్యాన్ని మాసూళ్ళలో 2 మణుగుల బస్తా 10 రూ. ల మొదలు 8 రూపాయిలకు కూడ మిల్లు యజమానులకు అమ్ముకోవడం మనం చూస్తున్నాం. మూడు మణుగుల బస్తా బియ్యం 24 రూ. ల కంట్రోలు ధర ఉన్నప్పుడు న్యాయమైన లాభాలు వేసుకొని రైతుకు బస్తా ధాన్యానికి 11 రూ. వరకు ఇవ్వడానికి అవకాశముంది. కాని రెండుమూడు రూపాయలు తగ్గించి వర్తకులు కొంటున్నారంటే రైతాంగాన్ని ఏ విధంగా దోచుకొంటున్నదీ తెలుస్తుంది. ఇంతేగాదు, ఈ వర్తకులు బియ్యాన్ని కంట్రోలు రేటుకు అమ్మటం అసరు. బస్తా బియ్యాన్ని 27 రూ. లు మొదలు 36 రూపాయల వరకు అమ్ముతుంటారు. కొరత ప్రాంతాలలోను కరువు ప్రాంతాలలోను మరింత అధికధరలకు అమ్ముతారు. మొన్న ఈ మధ్య తుపాను వచ్చినపుడు వచ్చే సంవత్సరానికి పంటలు తగ్గుతాయని అందరికీ తెలిసింది. వెంటనే మిల్లు యజమానులు, పెద్ద భూస్వాములు, వర్తకులు, తమవద్దనున్న ధాన్యానికి ధరలు పెంచేశారు. కంట్రోలు రేటు రూపాయికి నాలుగుశేర్లు బియ్యం అయినా, రూపాయికి రెండున్నర, మూడుశేర్ల చొప్పున దొంగ మార్కెటులో అమ్మడానికి మొదలు పెట్టారు. దీనినిబట్టి ఆంధ్రలోకూడ బెంగాలులో వలె బియ్యపు ధరలను కంట్రోలు చేయడానికి జమీందారులు, పెద్ద భూస్వాములు, దొంగ వ్యాపారస్తులు ప్రయత్నిస్తున్నారని తెలుతూ ఉంది. వీరి ఆటలుసాగితే రైతులకు తక్కువధరలిచ్చి, ప్రజలకు ఎక్కువ ధరలకు ఆహారాన్ని అమ్ముతారు।

ఈ పరిస్థితులీవిధంగా ఉంటే ప్రభుత్వం ఏమిచేస్తూ ఉందో చూద్దాం. యుద్ధ కాలంలో కోట్ల కొలది రూపాయలు ఖర్చుచేస్తూ వచ్చింది. కాని యుద్ధం పూర్తి అయ్యాక, యుద్ధం నుండి తిరిగివచ్చే సైనికులకూ, యుద్ధ పరిశ్రమలో నుండి పంపించివేయబడే కార్మికులకూ యుద్ధ కాలంలో లాగనే కోట్లు ఖర్చుపెట్టి, పని కల్పించడానికి ప్రభుత్వం పూనుకోవడం లేదు. పెద్ద పరిశ్రమలను, రోడ్లు, రైలు మార్గాలను, ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులను నిర్మించడానికి పూనుకోవడంలేదు. కార్మికులను యుద్ధ పరిశ్రమల నుండితీసేస్తూఉంది. దీని ఫలితం మరింత నిరుద్యోగం రోజురోజుకు పెరిగి

పోతుంది. ప్రజలు సంపాదించేది రోజు రోజుకు తగ్గిపోతుంది. ప్రభుత్వపు ఖర్చుతగ్గేకొద్దీ ప్రజలు సంపాదించి ఖర్చుపెట్టడం కూడ తగ్గినప్పుడు అన్ని వస్తువుల ధరలు పడిపోతాయి. ధరలీరకంగా పడిపోవడానికి ఆరంభించి నపుడు పెట్టుబడిదారులు, పరిశ్రమాధికారులు తమ వస్తువుల ధరలు పడిపోకుండా ఆహారపదార్థాలు, ప్రత్తి, పొగాకు, వేరుశనగ, చెఱకు మొదలగు ముడిసరుకులకు ధరలు తగ్గించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అందులో కొంత వరకు కృతకృత్యులు కావడానికికూడ అవకాశముంది. రైతులు పండించే ముడిసరుకులధర ఫ్యాక్టరీలలో తయారయ్యేవస్తువుల ధరలకన్నా హెచ్చుగా పడిపోతాయి అందుచే రైతు తానమ్మే వస్తువులకు తక్కువ సంపాదించు కుంటాడు. తాను కొనుక్కోవలసిన వస్తువులకు ఎక్కువ ఇచ్చుకోవలసి వస్తుంది. ప్రజలు తాము కొనుక్కొనే వస్తువులకన్నిటికి, తిండితోసహా ఎక్కువ ధరలు బ్లాకుమార్కెటులో తెచ్చుకోవలసి ఉంటుంది

అందుచే కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యక్రమంలో ముఖ్యాంశం ఇది. భూస్వామి, వడ్డీవ్యాపారి, దొంగవ్యాపారస్తుడు ఈ త్రిమూర్తుల బారినుండి రైతును రక్షించడానికి, అమిత లాభాపేక్షులయిన దొంగ వ్యాపారస్తుల చేతులనుండి ధాన్యపువర్తకాన్నంతా తొలగించివేయాలి. ప్రజా ప్రభుత్వమే ప్రతి గ్రామంలో ధాన్యాన్ని కొని అమ్మే సహకార విక్రయ సంఘాలను (కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్సును) ఏర్పాటుచేయాలి. వానిపై తాలూకా కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్సు, జిల్లా కో-ఆపరేటిన్ స్టోర్సు, ముఖ్యపట్టణాలలో పట్టణ కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్సును ఏర్పరచాలి. కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్సు రైతుల నుండి వారికి గిట్టుబాటయ్యే ధరకు మిగులు ధాన్యాన్నంతా కొంటాయి. ప్రజా ప్రభుత్వం గిట్టుబాటయ్యేటట్టే ధరను నిర్ణయిస్తుంది. గ్రామాలలో ఈఆహార ధాన్యాలను నిలువచేయడానికి ఏర్పాటుచేస్తాయి గ్రామాలలో పంటలు లేని ప్రజలకు ఇతర వృత్తిదారులకు చౌకగా న్యాయమైన రేట్లకు అమ్ముతాయి. గ్రామాలకుపోను మిగులుధాన్యాన్ని జిల్లా, రాష్ట్ర కేంద్ర ధాన్యపు స్టోర్సుకు అమ్ముతాయి. ఆ రకంగా పట్టణ ప్రజలకు కూడ న్యాయమైన చౌక ధరలకు ఆహారధాన్యాలు దొరుకుతాయి. ఈ సహకార విక్రయసంఘాలే (కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్సు) రైతులకు కావలసిన పనిముట్లు — ఎరువులు, గుడ్డలు,

కిరసనాయిల్, చక్కెర, ఉప్పు వగైరా సామగ్రిని కంట్రోలు రేట్లకు అమ్ముతాయి.

ధాన్యాలలోని వ్యాపారమంతా వ్యక్తిగత వర్తకుల చేతుల నుండి తీసివేసి, కో ఆపరేటివ్ స్టోర్స్ ద్వారా నడపడంవల్ల చిన్న వర్తకులకు, చిల్లర వర్తకులకు జీవనోపాధిపోదు. ఎందుకంటే నేడు వారిస్థితి దొంగ మార్కెటుచేసే పెద్ద వ్యాపారస్తులక్రింద ఏజెంట్లు తప్ప మరేమీకాదు. రేపు ఈ కో ఆపరేటివ్ స్టోర్స్‌లలో ఉద్యోగులుగా వుంటారు. అప్పుడు దొంగవ్యాపారస్తులకు లాభం సంపాదించి పెట్టడానికిగాక ప్రజలకు వస్తువులను సక్రమంగా అందించి ప్రజలయెడల తమ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చుకోడానికి తమజీవనోపాధిని సంపాదించుకోడానికి తమ అనుభవాన్ని వినియోగిస్తారు. వారు న్యాయమైన వ్యాపారం చేసేటప్పుడు సంపాదించేదానికన్న ఏమాత్రం తగ్గకుండా ఈ స్టోర్సులలో వారికి జీతబత్తెము లుంటాయి. ఈ స్టోర్సులవలన నష్టపడేది 1943-45ల మధ్య గుత్తాధికారం సంపాదించిన పెద్ద పెద్ద దొంగవ్యాపారస్తులు మాత్రమే. వారి వ్యాపారము మాత్రమే లేకుండ జేయబడుతుంది.

ఈ స్టోర్సువలన రైతుకు తాను పండించిన పంటకు గిట్టుబాటయ్యే ధర ఖచ్చితంగా దొరుకుతుంది. గ్రామ, పట్టణ ప్రజలు తమ తిండిని న్యాయమైన ధరలకు కొనుక్కోగల్గుతారు. మిగులు ధాన్యాన్ని గ్రామాల లోను, పట్టణాలలోను సిమెంటు కాంక్రీటు గిడ్డంగులలో నిలువ చేయబడి ఎప్పుడు ఎక్కడికి అవసరమైతే అచ్చటికి పంపించడానికి వీలవుతుంది.

వ్యవసాయ కూలీలు

మన గ్రామాలలో సగానికి సగంమంది వ్యవసాయ కూలీలను చూచాం. వీరిలో ఎక్కువమంది ఆదిమాంధ్రులు. తెలుగు ప్రజల మొత్తం జనాభాలో షెడ్యూల్డుకాస్టు ప్రజలు (నిమ్నజాతి ప్రజలు) ఐదవవంతు వున్నారు. వ్యవసాయ కూలీలలో వీరుగాక గౌడ, శెట్టిబలిజ, యాదవ, కాపు, కమ్మ, రెడ్డి కుటుంబాలనుండి కూడ కొద్దిగా వున్నారు.

ఆదిఆంధ్రులు గ్రామాలకు బయట పల్లెలలో నివసిస్తున్నారు. వారి ఇండ్లు మురుగుకూపాలలో చాల అపరిశుభ్ర స్థలాలలో, క్రిక్కిరిసి ఉంటున్నాయి. సాంఘికంగా వారిని అంటుకోరాదని ఇతర కులస్తులు దూరంగా పెట్టారు. వీరిని, గ్రామస్తులందరూ ఉపయోగించే చెరువుల నుండి, బావుల నుండి నీళ్ళు తెచ్చుకోనివ్వరు. కొన్ని గ్రామాలలో వారిని కొన్ని వీధుల గుండా కూడా పోనివ్వరు. గ్రామంలో పాఠశాలలకు ఇతర కులస్తులు వస్తే వీరిని రానివ్వరు. వారికి ప్రత్యేకంగా వారి పల్లెలలో వేరేస్కూళ్ళు కొద్దిగా ఏర్పాటుచేశారు.

పాలేరుకు సంవత్సరానికి 100 రూలు మొదలు 250 రూల వరకు జీతముంటుంది. దినకూలీకి రోజుకు 4 అణాల నుండి రూపాయి వరకు, ఆయా స్థలాన్నిబట్టి, ఫలితాన్నిబట్టి వుంటుంది. స్త్రీలకు పురుషులకన్న తక్కువ జీతాలిస్తారు. నెలకొక రోజుకూడ పాలేరుకు సెలవు ఉండదు. అతనికి నియమిత గంటలని వుండవు. రాత్రనక పగలనక ఎప్పుడు పట్టితే అప్పుడు పనిచేయాల్సివుంటుంది కోతలు, ఊడ్పులు (నాటువేతలు) మొదలగు పనిరోజులలో ఎక్కువగంటలు పనిచేయాల్సి వుంటుంది పనిలేని రోజులలో తక్కువ గంటలు పనివుంటుంది. జబ్బుపడితేగాని, ఏమైనా ప్రమాదం కల్గినగాని, ముసలితనంలోగాని అతని పోషణకు తగిన ఏర్పాటేమీ లేదు.

1932 నుండి కమ్యూనిస్టుపార్టీ, వ్యవసాయకూలీసంఘాలను ఏర్పర్చి పనిచేస్తూవుంది. వీరిలో ఆదిఆంధ్రులు, క్రైస్తవులు లేక ఏ ఇతర కులాలకు చెందినవారినైనా వ్యవసాయ కూలీలనందరినీ కలిపి సంఘాలు ఏర్పాటుచేయడానికి కృషిచేస్తూ వచ్చింది. ఈ వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమం గ్రామాలలో రైతులతో దగ్గరి సంబంధాలు పెట్టుకొంటూ, పరస్పర సహకారంతో అభివృద్ధిఅవుతూ వచ్చింది. వ్యవసాయకూలీల కోర్కెలను, రైతుల కోర్కెలను రెండూ, గ్రామంలో వీరియువురి ఐక్య ఉద్యమాభివృద్ధి వల్లనే సాధించగలిగాం, బంజరుపొలాలు కావాలన్నా, న్యాయమైనకూలీరేటు కావాలన్నా, పరిశుభ్రమైన ఇండ్లు, విద్యాసౌకర్యాలు, సాంఘిక, ఆర్థిక రక్షణకావాలన్నా రైతుకూలీ సామరస్యంవల్లనే అవి సాధ్యమవుతాయి.

వారిద్దరి ఐక్య ఉద్యమంవల్లనే గ్రామాన్నంతా పీడించుకుంటున్న ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని దాని తాబేదారులయిన జమిందారులు పెద్ద భూస్వాములు, దొంగ వ్యాపారస్తులను ఎదుర్కొని తమ కోర్కెలను నెరవేర్చుకోగలరు. చాలా గ్రామాలలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యవసాయ కూలీ సమ్మెలను ధనిక భూస్వాములు గావించే అన్యాయాలను వ్యతిరేకిస్తూ నడిపింది. జీతాలు హెచ్చుచేయాలనీ, సక్రమ కొలత పాత్రలతో యివ్వాలనీ, ఇతర సదుపాయాలు కల్గించాలనీ చేసిన ఈ సమ్మెలను తదితర రైతాంగం బలపరుస్తూ వచ్చింది.

ఆదిఆంధ్రులు వేలకొలది సంవత్సరాలుగ సాంఘికంగాను, ఆర్థికంగాను అణగద్రొక్కబడి ఇప్పుడిప్పుడే మేల్కొంటున్నారు. అంటరానితనం పోవాలని కాంగ్రెసు చేస్తూ వచ్చిన ప్రచార ఉద్యమం సరిపోదని, కొన్ని హరిజన హాస్టల్సు, హరిజన విద్యార్థులకు కొంతమందికి చదువుకోడానికి కొంత నెలసరి జీతా లేర్పరచడం యివి సరిపోవని తెలుసుకుంటున్నారు. మొట్టమొదట కాంగ్రెసు ఉద్యమంలో గాంధీజీ నాయకత్వాన వారు మేల్కొన్నారు. గత 25 సంవత్సరాల జాతీయోద్యమం, ఆంధ్రలో గత 15 సంవత్సరాల వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమం వీని ప్రభావంచేత నేడు వారు సమాన ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక అధికారాలను కోరుతున్నారు. వారిలో చదువుకున్న యువకులు, ఉపాధ్యాయులు తమకొక సంఘం కావాలంటూ షెడ్యూల్డు కాస్టు ఫెడరేషన్ నిర్మించుకుంటున్నారు. షెడ్యూల్డు కాస్టు ఫెడరేషన్‌లో ఆదిఆంధ్రులకందరికీ ఏ రాజకీయ పార్టీకి చెందినా శ్రీ అంబేద్కరు అనుయాయులు గాని, కాంగ్రెసుకు చెందినవారు గాని, కమ్యూనిస్టుపార్టీని బలపరిచేవారుగాని, అందరికీ స్థానముండాలని కమ్యూనిస్టులం పనిచేస్తున్నాం. షెడ్యూల్డుకాస్టు ఫెడరేషను, ఇతర కులాలలోని వ్యవసాయ కూలీలలోను, క్రైస్తవ షెడ్యూల్డుకాస్టు కూలీలలోను కలిసి ఒక ఐక్య వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమాన్ని నిర్మించడానికి కమ్యూనిస్టులం కృషి చేస్తాం. ఈ ఐక్య వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమం గ్రామాలలో రైతులతోను, పట్టణాలలో అభివృద్ధి కోరే ప్రజలతోను, కాంగ్రెసు, లీగు-కమ్యూనిస్టుపార్టీ లతోనుకలసి, ఇంగ్లీష్ ప్రభుత్వాన్నుండి సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యాన్ని

సంపాదించుకోడానికి పని చేస్తుంది. వ్యవసాయ కూలీల ఈ క్రింది కనీసపు కోర్కెలకోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిరంతరం కృషిచేస్తూ వుంటుంది.

1. వ్యవసాయకూలీలకు బీదరైతులకు బంజరుభూములనుఇప్పించాలి.

2. వ్యవసాయ కూలీల అప్పులను పూర్తిగ రద్దుచేయాలి.

3. కనీసపు కూలిని నిర్ణయిస్తూ చట్టం చేయాలి. ఈరోజు పరిస్థితులలో ఊడ్పులు కోతల కాలంలో బస్తా ధాన్యం (72 శేర్ల బస్తా) ఎన్ని రూపాయలు అమ్ముతుందో అన్ని అణన్నరలకు తక్కువగాకుండా దిన కూలీ వుండాలి. మిగిలిన కాలాలలో బస్తాధాన్యం ఎన్ని రూపాయలు అమ్ముతుందో అన్ని అణాలకు తగ్గకుండా వుండాలి. ప్రస్తుతపు ధరలను బట్టి రోజుకు 10 అణాలకు తగ్గకుండా 1రూ. వరకుదినకూలీగ్యారంటీచేయాలి.

కూలీ ధాన్య రూపంగా ఇస్తే డబ్బుకు సరిపొయ్యే ధాన్యాన్ని కొలచి ఇవ్వాలి.

4. వెంటనే సంవత్సరానికి కనీసం ఒక నెల రోజులు సెలవు లుండాలని చట్టం చేయాలి. క్రమేణ వ్యవసాయాభివృద్ధి జరిగేకొద్దీ పారిశ్రామిక కార్మికులకెట్టి శెలవులున్నాయో అట్టి శెలవులే వ్యవసాయ కూలీలకు కూడ యిప్పిస్తూ చట్టం చేయవలసి వుంటుంది.

5. వ్యవసాయ కూలీల యెడ మర్యాదగ ప్రవర్తించాలి. వారిని దూషించరాదు.

6. ప్రభుత్వం, వ్యవసాయ కూలీలు జబ్బుపడినపుడు ప్రమాదానికి గురియయినపుడు, ముసలితనం నిరుద్యోగాలకు గురియయినపుడు వారికి, భీమాపద్ధతిమీద జీవిత భృతి కలిగించాలని వుంటుంది. దానికయ్యే ఖర్చంతా ప్రభుత్వమే పెట్టుకోవాలి.

7. వారికి మంచి ఇండ్లవసతులు కల్పించాలి. దానికోసం కావలసిన భూమిని ఎచ్చటనున్నా తీసుకోవాలి. వారి పల్లెలలో మంచి వీధులు,

దీపాలు వేయించాలి. త్రాగడానికి ఎక్కువ నూతులు త్రవ్వించాలి, ఎక్కువ విద్యా సౌకర్యాలు కల్గించాలి.

8. ఉద్యోగాలలోను జనాభాకు తగినట్లు స్థానాలివ్వాలి. శాసనసభల లోను, పంచాయతీ, జిల్లాబోర్డులలో షెడ్యూలులోకాస్టు ప్రతినిధులు వారి జనాభాకు తగినట్లు ఉండాలి. వారు ఆర్థికంగాను, సామాజికంగాను వెనక బడి ఉన్నంతకాలమూ, వారు కావాలంటే, ప్రత్యేక నియోజకవర్గాలద్వారానే వారి ప్రతినిధులను వారు ఎన్నుకోవచ్చు.

9. పబ్లిక్ స్థలాలలో ఉన్న బావులు, చెరువులు, వీధులు, సత్రములు, స్కూళ్ళలోకి వారు స్వేచ్ఛగా పోవచ్చు. దీనికి అడ్డంకులు కల్గించ దం నేరంగా పరిగణింపబడుతుంది. అంటరానితనాన్ని పాటించి వారిని హేయంగా జూడడంకూడా నేరంగానే పరిగణింపబడుతుంది.

10 పొలాలు, వ్యవసాయంలో పని చూపించలేని వ్యవసాయ కూలీలందరికీ క్రొత్తపరిశ్రమలను నిర్మించడంలోనూ, పెద్దపెద్ద ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులు, రోడ్లు, రైల్వే స్కీములను నిర్మించడంలోను పనికల్పించాలి.

సైన్యమునుండి తిరిగివచ్చే సైనికులు

ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం నేడు వ్యవసాయ కూలీలు, బీదరైతులు, సాగుచేస్తున్న బంజరు భూములను వారినుండి తీసుకొని సైన్యాన్నుండి తిరిగివచ్చినవారి కివ్వాలని చూస్తూవుంది అదేవిధంగా రైల్వేలలోను, ఇతర ఫ్యాక్టరీలలోను కార్మికులను ఉద్యోగంలోనుండి తీసివేసి సైన్యంలోనుండి వచ్చినవారికి ఇవ్వాలని ప్రయత్నాలు చేస్తూఉంది. దీనివలన యుద్ధకాలంలో బంజర్లు సాగుచేస్తున్న వ్యవసాయకూలీలకు యుద్ధకాలంలో సైన్యంలో చేరిన కూలీలకూ మధ్య చీలికలు, తగాదాలు పెట్టడానికి చూస్తూవుంది. అదేరీతిగా పరిశ్రమలలో ఇదివరకు పనిచేస్తూఉన్న కార్మికులకు యుద్ధంలో సైనికులుగాచేరి టెక్నికల్‌గా తయారయిన కార్మికులకు మధ్య తగాదా పెట్టడానికి చూస్తూఉంది. అంతేకాని సైన్యంలోనుండి తిరిగి వచ్చేవారికి గ్రామ, పట్టణాలలో వుండే నిరుద్యోగులందరికీ పనికల్పించే మార్గం

చూడడంలేదు. పెద్ద పెద్ద పరిశ్రమలను, ఇరిగేషను, రైలు, రోడ్లు ప్రాజెక్టులను పెద్దయెత్తున ఆరంభించి నిరుద్యోగంలేకుండా చేయడంలేదు.

ఆంధ్రలో ఒక లక్షమంది సైనికులు సైన్యాన్నుండి తిరిగివస్తారు. దీనికి కొన్ని రెట్లుమంది కూలీలు యుద్ధ పరిశ్రమలనుండీ, పనులనుండీ తిరిగివస్తారు. వీరందరికీ పని కల్పించడానికి ప్రభుత్వం 16 వేల ఎకరాల బంజరును మాత్రం ప్రత్యేకించింది

రైతులపొలాన్ని, వ్యవసాయకూలీల పొలాన్ని తీసుకోకూడదు. జమీందారుల బంజరుపొలాన్ని, ఇంతవరకు సాగుకు తీసుకురాని ప్రభుత్వపు బంజరుభూములను, సైన్యంలోనుండి తిరిగివచ్చేవారి కివ్వాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతోంది పొలాలు ఇవ్వగా మిగిలిన సైనికులకు పని కల్పించడానికి వెంటనే పరిశ్రమలను, ఇరిగేషను, రైలు, రోడ్డు ప్రాజెక్టులను నిర్మించడానికి పూనుకోవాలి

చేపల పరిశ్రమ : అగ్నికుల క్షత్రియులు

వీరిలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు సముద్రతీరాన నివసిస్తున్నారు. చేపలు పట్టి తమజీవితాన్ని గడుపుకుంటారు కాని చేపలు చాలకాలం వరకు చెడిపోకుండా భద్రంచేయడానికి కావలసిన సదుపాయాలేమీలేవు. చేప నూనె తీయడానికి కూడా పరిశ్రమలేమీలేవు.

సముద్రంలో దూరంగావెళ్ళి లోతునీటిలో చేపలు పట్టడానికి వారికి చిన్నపడవలు చాలవు సముద్రపుఒడ్డుకు సమీపంలో చేపలు సరిగా పడక తిండికి అగచాట్లు పడవలసి వస్తూఉంది. కృష్ణాజిల్లా దివితాలూకాలో చేపలు పడక ఒక విషపుచేదు కాయతిని మత్తుతో కొన్నినెలలు జీవితం గడుపుతున్నారు విశాఖలో 1943 తుపానువల్ల కోస్తాగ్రామాలలో అగ్నికుల క్షత్రియుల పల్లెలు ధ్వంసమయ్యాయి. అప్పటినుండి వారిలో చాలమంది తిండిలేక, చలిజ్వరానికి గురియై మంచానపడ్డారు.

వీళ్ళ కష్టాలను తొలగించడానికి, చేపలుపట్టే కో-ఆపరేటివ్ సంఘాలు ప్రభుత్వం కావలసిన డబ్బుపెట్టి ఏర్పాటుచేయాలి. అవి:

1. చేపలు పట్టేవారికి కావలసినంత నూలును వలలు అల్లడానికి సరఫరా చేయాలి.

2. సముద్రంలోకి దూరంగా వెళ్ళి లోతు నీటిలో చేపలు పట్టడానికి సరిపోయే పడవలు తయారుచేయాలి.

3. చేపలను పెంచటానికి తగు ఏర్పాట్లు చేయాలి చేప నూనె పరిశ్రమ స్థాపించాలి. చేపలు ఎక్కువకాలం చెడిపోకుండాచేసి, దూర దూర ప్రాంతాలకు ఎగుమతి ఏర్పాట్లు చేయాలి

తాటిబెల్లపు పరిశ్రమ : శెట్టిబలిజ, గౌడ కులస్తులు

శెట్టిబలిజ, గౌడ కులస్థులు చాలామంది తాటి, ఈత, కొబ్బరి చెట్లు గీతమీద జీవిస్తున్నారు. వీరు గీసిన తియ్యకల్లు (చారు)ను బెల్లంగా వండితే, దానిని ప్యారీ అండ్ కంపెనీ చాలా తక్కువ ధరకు కొని, పిప్పరమెంట్లుగా, చాక్లెట్లుగా మార్చి విపరీత లాభాలు సంపాయించుకుంటూ వుంది. ప్యారీ అండ్ కంపెనీని ప్రజాప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలని, ఇంకా అట్టి ఫ్యాక్టరీలను ఎక్కువగా కట్టి ఈ పరిశ్రమను అభివృద్ధి చేసి చెట్లగీత గీసినవారికందరికీ జీవనోపాధి ఏర్పాటు చేయాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతోంది. ఈ రోజు గ్రామాలలో నిరుద్యోగులుగా వున్న చాలామంది గీత గీసేవారు యీ ఫ్యాక్టరీలవలన తమకు అనుభవమున్న పనిలో జీవనోపాధి కల్గివుంటారు.

ఆదిమ నివాసులు

తెలుగుదేశంలో ఆదిమనివాసులు, చెంచులు, ఎరుకలు, యానాదులు, దొమ్మరులు, కోయలు, సవరలు, గదబలు, లంబాడీలు మొదలగు జాతులవారు నివసిస్తున్నారు. ఎరుకలు, ఏనాదులు, దొమ్మరులు, లంబాడీలు తప్ప మిగిలినవారు ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలోను,అరణ్యప్రదేశాలలోనునివసిస్తున్నారు. వీరందరిపై ప్రభుత్వోద్యోగులు అధికారం చెలాయిస్తూ వెట్టి చేయించుకుంటున్నారు. అనేక నిర్బంధాలకు గురిచేస్తున్నారు. క్రిమినల్ ట్రైబ్స్ ఆక్టును వినియోగించి వీరిని బానిసలుగా చేసివేశారు. ఏజెన్సీ ప్రాంతాలను ప్రజా మంత్రివర్గాల క్రిందకు రానివ్వలేదు. గవర్నరు ప్రత్యేకాధికారాలను

వినియోగించి వీరిపై పాలన సాగిస్తున్నాడు, వీరిపై అధికారులు గావించే అక్రమాలను సహించలేక ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో అనేక పర్యాయాలు తిరుగుబాటులు, పితూరీలుజరిగాయి. 1923లో అల్లూరిసీతారామరాజు నడిపినఆదిమ వాసుల పోరాటం రెండేండ్ల పాటు నడిచింది.

వీరి అభివృద్ధికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఈ క్రింది కార్యక్రమంతో పని చేస్తుంది.

1. ఇప్పుడు గవర్నరు ప్రత్యేకాధికారాలక్రింద వున్న ప్రాంతాల నన్నిటినీ ప్రజాప్రభుత్వం క్రిందకు తీసుకురావాలి.

2. వీరిపై పెత్తనంచేసే ముఠాదారుల, ప్రభుత్వోద్యోగుల అన్యాయాలను అరికట్టి, వీరు స్వేచ్ఛగా అభివృద్ధి చెందడానికి అవకాశాలు కల్పించాలి.

3. వీరిపై ప్రత్యేకంగా పుపయోగించే నిర్బంధ చట్టాలను రద్దు చేయాలి. క్రిమినల్ ట్రైబ్సు అక్టును రద్దుచేయాలి.

4. వీరు అడవులలో నుండి తెచ్చి అమ్మే సరకులకు న్యాయమయిన ఖరీదులు ఇచ్చేటట్లు చూడాలి. అమాయకులు కాబట్టి మోసంచేసి చాలా తక్కువ ఖరీదులకు కొనే పద్ధతి మాన్పించాలి.

5. వెట్టి చేయించుకోడాన్ని నేరంగా శాసించి వెట్టిని ఆపుచేయాలి. న్యాయమైన దినకూలీ ఏర్పరచి వారికిప్పించేటట్లు చూడాలి.

6. వీరికి చదువు, వారి జీవనోపాధికి కావలసిన వృత్తులు ప్రత్యేక శ్రద్ధతో నేర్పాలి. వారి సాంఘికాచారాలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించిఅందులో వారి అభివృద్ధికి నష్టమయినవానిని నిరుత్సాహపరుస్తూ, అభివృద్ధికరమయిన ఆచారాలను ప్రోత్సహిస్తూ; వారు ఆత్మవిశ్వాసంతో ముందుకు పోయేటట్లు పనిచేయాలి.

ముగింపు

కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యవసాయాన్ని వృద్ధిచేసి మన ప్రజలకందరికి తిండిని సమృద్ధిగా తయారుచేయడానికి ఈ క్రింది కార్యక్రమాన్ని ఇస్తూ వుంది. దానిని అమలుపెట్టడానికి తీవ్రంగా కృషిచేస్తుంది :

ఏ ప్రజామంత్రివర్గమయినా తాను అధికారంతీసుకొనిన ఒక సంవత్సరంలోపు మూడు ప్రధాన శాసనాలు గావించాలి :

ఒకటి భూమిచట్టం : ఇది జమీందారీ, ఇనాందారీ, ముఠాదారీ పద్ధతిని రద్దుచేసి వారి పొలాలను నేడు సాగుచేస్తున్న రైతుకూలీలకు చెందేటట్లు చేస్తుంది. నూరు ఎకరాలకు మించిన పొలాన్ని నష్టపరిహార మిచ్చి, స్వాధీనం చేసుకొని పొలం లేనివారికి పంచడానికి ప్రభుత్వానికి అధి కారమిస్తుంది. కౌలుపద్ధతి లేకుండాచేసి ప్రతి రైతు తన పొలాన్ని సాగు చేసుకొనేటట్లు చేస్తుంది. ప్రభుత్వానికితప్ప, ఇతరులెవరికీ పొలాన్ని అమ్ముకోడానికి వీలులేకుండాచేసి, సాగుచేసే రైతులనుండి పొలము అన్యాక్రాంతముగాకుండా గ్యారంటీచేస్తుంది. ౫ ఎకరాలలోపు రైతుపై భూమిపన్ను లేకుండాచేస్తుంది. ఇతర రైతులపై ఆదాయాభివృద్ధి క్రమాను సారంగా ఎక్కువ పొలమున్నవారికి ఎక్కువ పన్నురేటు, తక్కువ పొలమున్నవారికి తక్కువ పన్నురేటు విధిస్తుంది.

రెండవచట్టం : వడ్డీవ్యాపారాన్ని నిషేధించే చట్టం. ఇది విపరీత వడ్డీలపద్ధతిని రద్దుచేసి రైతులకు, వృత్తిదారులకు కో-ఆపరేటివ్ సొసై టీలద్వారా (సహకార పరపతి సంఘాలద్వారా) గాని, లేక ప్రభుత్వ బ్యాంకులద్వారా గాని నూటికి సంవత్సరానికి మూడురూపాయల రేటున అప్పులు దొరికేటట్లు చేస్తుంది. దీనికి కావలసిన పెట్టుబడిని ప్రస్తుతపు సావుకార్లనుండి స్వల్పవడ్డీలనిచ్చి తీసుకుంటుంది. వ్యవసాయ కూలీల, బీదరైతుల అప్పులను రద్దుచేసి, ఇతర రైతుల ఋణబాధను తగ్గిస్తుంది

మూడవచట్టం దొంగమార్కెట్టు వ్యతిరేక చట్టం : ఇది ప్రజల తిండి మీద, రైతుకు కావలసిన వస్తువులమీద దొంగవ్యాపారస్తుల అధికారాన్ని

పూర్తిగా తొలగిస్తుంది. ఆ వ్యాపారాన్నంతా సహకార విక్రయ సంఘాల ద్వారా నడుపుతుంది. ఆ సహకార విక్రయసంఘాలలో ఇప్పుడు వర్తకం చేస్తున్న చిల్లరదుకాణాదారులకు, చిన్నవర్తకులకు పనులు కల్పిస్తుంది.

ఈ చట్టాలను సమగ్రరూపంలో పాసు చేసేలోపల, ప్రజామంత్రి వర్గాలు వచ్చినవెంటనే ఈ క్రిందిచర్యలు అమలు జరపడానికి ఆర్డినెన్సులు ప్రకటించాలి.

1. జమీందారులు, ఇనాందారీ ముఠాదారులు రైతులనుండి తాము వసూలు చేసుకొన్న శిస్తు ఆదాయాలపై ఆదాయపుపన్ను విధించాలి. 6000 రూ.లకన్న మించిన శిస్తు ఆదాయమంతా ప్రజాప్రభుత్వ ఖజానాకు వచ్చేటట్లు శాసిస్తూ ఆర్డినెన్సు జారీచేయాలి

2. ఐదుఎకరాలలోపువారి శిస్తువసూళ్ళు ఆపుచేస్తూ ఆర్డినెన్సు.

3. జమీందార్ల బంజరుభూములను, ప్రభుత్వపు బంజరుభూములను పొలంలేని వ్యవసాయ కూలీలకు, బీదరైతులకు ఇస్తూ ఆర్డినెన్సు.

4. కౌలుదార్ల కౌలు మగతాలను న్యాయంగాఉండే రకంగా తగ్గిస్తూ కౌలుదార్లను భూమిచట్టం వచ్చేవరకు వారి రోజుసాగుచేస్తున్న పొలాల నుండి తొలగించకుండా ఆర్డినెన్సు.

5. వ్యవసాయ కూలీలకు కనీసపు జీతాలు నిర్ణయిస్తూ ఆర్డినెన్సు... అంటరానితనాన్ని నిషేధిస్తూ ఆర్డినెన్సు.

6. అప్పులపై మారటోరియంప్రకటిస్తూ రైతులకు అప్పు ప్రభుత్వ బ్యాంకులనుండి దొరికేటట్లు ఆర్డినెన్సు.

7. సహకార ఉద్యమాన్ని ప్రజల పలుకుబడిక్రిందికి వచ్చేటట్లు చర్యలు తీసుకోవాలి, రైతుకు గిట్టుబాటయ్యే కనీసపుధరలు నిర్ణయించాలి. ప్రజలకు కావలసిన అత్యవసర వస్తువులకు ధరలను కంట్రోలుచేసి ఇవి అన్నీ కోఆపరేటివుస్టోర్సుద్వారా అందించడానికి ఆర్డినెన్సులు ప్రకటించాలి.

8 వ్యవసాయాన్ని శాస్త్రపద్ధతులమీద నడపడానికి గ్రామ-కోఆపరేటివ్ స్టోర్సు, సొసైటీలను నిర్వహించడానికి, పశుఉత్పత్తి శాలలను నడపడానికి, రైతుయువకులకు తర్ఫీదు ఇచ్చే ఏర్పాట్లుచేస్తూ ఆర్డినెన్సు.

9. క్రొత్త స్కూళ్ళు, ఆస్పత్రులు నెలకొల్పుతూ, కొత్త కాలవలు, రోడ్లు వేస్తూ,చదువుకొన్న గ్రామ యువకులకందరికీ పనులుకల్పించడానికి ఆర్డినెన్సు.

10. స్త్రీలకు గ్రామాలలో ఆసుపత్రి(?) సౌకర్యాలు, విద్యా సౌకర్యాలు, ప్రసూతి సౌకర్యాలు ఏర్పాటుచేస్తూ ఆర్డినెన్సు. స్త్రీలకు జీతాలలోను, పనుల లోను సమానావకాశాలు ఇస్తూ ఆర్డినెన్సు, వ్యవసాయాన్ని ఈరీతిగా పునర్నిర్మాణం చేస్తేనే మన ప్రజలకు తిండిపెట్టగలం. కరువు కాటకాల్ని అంటువ్యాధుల నుండి రక్షించగలం. జమీందారులతోను, పెద్దధనికభూస్వా ములతోను, దొంగవ్యాపారస్తులతోను చేతులు కలపడం వల్ల ఇది సాధ్యం కాదు. గ్రామంలో రైతాంగమంతా ధనిక రైతులు మొదలు వ్యవసాయ కూలీల వరకు తమ రైతు సంఘాలు, కూలి సంఘాలను బలపర్చుకోవాలి. జమీందారులను, గ్రామాలలో అధికారాన్ని దుర్వినియోగం చేసే పెద్ద ధనిక భూస్వాములను, దొంగవ్యాపారస్తులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్థు లను ఎదుర్కొని పనిచేయాలి. ఈ ప్రజా శత్రువులకు వ్యతిరేకంగాను, ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగాను రైతు ఉద్యమం, వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమం పట్టణ ప్రజలతోను, కాంగ్రెసు, లీగు, కమ్యూనిస్టుపార్టీలతోను కలిసి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాటం సాగించినప్పుడే ఈ పునర్ని ర్మాణం సాధ్యమవుతుంది. ఇదివరకే అనేక పోరాటాలలో ఆరితేరిన రైతు సంఘాలు, వ్యవసాయ కూలీ సంఘాలు ముందుండి ఈ ఉద్యమాన్ని నడుపుతాయి.

అనుబంధం

వివిధ జిల్లాలలో వెంటనే ఆరంభించవలసిన ఇర్రిగేషను ప్రాజెక్టులు

విశాఖజిల్లా : ఉత్తర విశాఖలో నగరికటకం, హంసరాళి మెళియా పుట్టి ఆక్విడెక్టు, జలంతరలోని పాడిగాం ప్రాజెక్టులు నిర్మించి 15 గ్రామాలకు నీటి సదుపాయాలు గల్పించాలి. నాగావళి, వంశధార ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

పశ్చిమగోదావరి : ఎర్రవాగు, తమ్మిలేరు ప్రాజెక్టులను, కానూరు, పెండ్యాల స్కీములను నిర్మించాలి.

కొల్లేటి ముంపును తీసివేయడానికి ఉప్పుటేరును వెడల్పు చేయాలి.

కృష్ణా : బుడమేరు రిజర్వాయరును నిర్మించి కొల్లేటి ముంపును తగ్గించాలి. పెదలంక, గుండేరు మురుగు స్కీములను త్వరలో ముగించాలి. విజయవాడ ఆనకట్టకు పైనుండి గొల్లపూడి కాలువను నిర్మించాలి.

గుంటూరు : బాపట్ల తాలూకాలో రొంపేరు స్కీము. ఇది మురుగు ఇబ్బందిని తొలగించి అచ్చట పొలాలను సాగు చేయడానికి తోడ్పడుతుంది.

గుండ్లకమ్మ, ముస్సి ప్రాజెక్టులను పూర్తిచేసి ఒంగోలు ప్రాంతపు పొలాలకు నీటి సరఫరా యివ్వాలి.

వినుకొండ తాలూకాకు సంబంధించిన కంభేరు స్కీమును పూర్తి చేయాలి.

తెనాలి-రేపల్లె తాలూకాలో భట్టిప్రోలు మురుగు కాలువను పూర్తి చేయాలి.

నెల్లూరుజిల్లా : గూడూరు తాలూకాలో కళింగ నదికి సూళ్ళూరుపేట వద్ద ఆనకట్ట కట్టి రిజర్వాయరు ఏర్పరచాలి. స్వర్ణముఖికి రిజర్వా

యరు, కండ్లేరుకు మనుబోలు వద్ద ఆనకట్ట కట్టాలి. వెంకటగిరి వాగుకు అడ్డుకట్ట కట్టాలి.

ఆత్మకూరు తాలూకాలో బొగ్గేరు, నక్కలవాగు, చేజెర్ల కాలువ, కొమ్మలేరులకు అడ్డుకట్టలు కట్టి ఆ నీటిని చెరువులకు మరలించాలి.

నెల్లూరు తాలూకా కాలువలను వెడల్పుచేసి ఎక్కువ సాగు చేయ డానికి ఉపయోగించాలి.

కావలి తాలూకాలో ఉప్పుటేరు, తాళ్ళపాడు ప్రాజెక్టులను నిర్మించాలి.

కందుకూరు తాలూకాలో మైపాడు, మాచవరం చెరువులకు మన్నేటి నుండి కాలువ త్రవ్వించాలి. మన్నేటి డెల్టా కాలువను చుండి చెరువులో కలపాలి. పాలేటికి వెంకనపాలెంవద్ద ఆనకట్ట కట్టాలి. దోర్నపు వాగుకు పొతకమూరువద్ద రిజర్వాయరు

ఉదయగిరి తాలూకాలో కోడిగుడ్లపాడువద్ద ఉప్పుటేరుకు ఆనకట్ట.

చిత్తూరుజిల్లా : మదనపల్లి తాలూకాలో బాహుదా బేసిన్‌స్కీమ్, బెయ్యేరు ప్రాజెక్టు, నిమ్మనపల్లి రిజర్వాయరు.

పలమనేరు తాలూకాలో లోయర్ పాలారు బేసిన్‌స్కీము.

పుత్తూరు తాలూకాలో కుశస్థళ బేసిన్‌స్కీము

వాయల్పాడు తాలూకాలో పీలేరు రిజర్వాయరు.

చంద్రగిరి తాలూకాలో చంద్రగిరినది రిజర్వాయరు.

పుంగనూరు సయంనది రిజర్వాయరు.

కాళహస్తికి స్వర్ణముఖికి రిజర్వాయరు.

అనంతపురం : కళ్యాణదుర్గ, రాయదుర్గ తాలూకాలలో భైరవాని తిప్ప, హగరి, మల్కాపురం, కొత్తకల్లి, కన్నేపల్లి, పిల్లలపల్లి ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలి.

పెనుగొండ తాలూకాలో నిడిమోమిడి, కదిరి తాలూకాలో ఈతోడు ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలి.

కడప : పుల్లంపేట ప్రాజెక్టు, చెయ్యేటికి బాదినగడ్డవద్ద ఆనకట్ట. పెద్దదాసరిపల్లె చెఱ్వును పునర్నిర్మాణం చేయాలి.

కర్నూలు : వెలుగోడు స్కీము నందికొట్కూరు తాలూకాలో నిర్మించితే 64 వేల ఎకరాలు సాగవుతాయి.

పత్తికొండ తాలూకాలో గాజులదిన్నె, కృష్ణాపురం ప్రాజెక్టులు.

మార్కాపురం తాలూకాలో తీగలేరుకు తోకపల్లెవద్ద ప్రాజెక్టు. గుండ్లకమ్మకు తంగిరాలవద్ద ఆనకట్ట, దువ్వలూరు ప్రాజెక్టులు.

కంభం తాలూకాలో సగిలేరుకు కృష్ణంశెట్టిపల్లె ప్రాజెక్టు. తిప్పాయ పాలెంవద్ద రాళ్ళవాగు రిజర్వాయరు.

శిరువెళ్ళ తాలూకాలో అహోబిళం, చాగలమర్రి ప్రాజెక్టులు.

డోన్ తాలూకాలో ఐంద్రావతి నదికి ఆనకట్ట.

ఇవిగాక ఇంకా చాలా మైనరు ప్రాజెక్టులు, ప్రతి జిల్లాలోనూ రైతు సంఘాలు లేనిచోట్ల స్థానిక ప్రజలకు తెలిసినవి వున్నాయి.

నాలుగవ అధ్యాయం

పసిడి పండెడు మనదు దేశపు ఖనిజసంపదలన్ని గూరిచి
భారియంత్రాగారములను పాదుగొల్పగ కదలిపోదం
పాడరా ఓ తెలుగువాడా - పాడరా ఓ తెలుగువాడా
పాడరా మన తెలుగుదేశపు భవ్యచరితపు దివ్యగీతం॥

— కొండేపూడి లక్ష్మినారాయణ

మన పరిశ్రమలు : పట్టణ ప్రజలు

గత 200 సంవత్సరాలుగా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధికాకుండా ఎన్నో అభ్యంతరాలు కలిగిస్తూవచ్చింది. మనదేశాన్నుండి ముడి సరకులను ఇంగ్లండుకు ఎగుమతి చేయడానికి వర్తకులకు పూర్తిగా ప్రోత్సాహమిచ్చి అనేక సదుపాయాలు కలుగజేసింది. అచ్చట వానిని పారిశ్రామిక వస్తువులుగా తయారుచేసి, మన దేశానికి తిరిగితెచ్చి ఎక్కువ ఖరీదులకు ఎక్కువ లాభాలు వేసుకొని అమ్ముకుంటూ వచ్చింది. మన దేశంలో ఉన్న చేతి పరిశ్రమలు, యంత్రపరిశ్రమల పోటీకి నిలవలేక నశించాయి. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం ఈ చేతిపరిశ్రమలస్థానే, యంత్ర పరిశ్రమలు నెలకొల్పలేదు. మన చేతిపనులు చేసుకొనేవారికి పనులు కల్పించడానికి ఏమీ చేయలేదు. మన దేశంలో బయలుదేరిన పరిశ్రమలను నాశనం చేయడానికి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం అనేక చట్టాలుచేసింది. కాని వాటినన్నిటినీ ప్రజల స్వదేశీ ఉద్యమబలంతో ఎదుర్కోవటంతో పరిశ్రమలు ఇప్పుడున్న కాస్తయినా అభివృద్ధిచెందాయి. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో మన పరిశ్రమలు కొంతవరకు అభివృద్ధిచెందాయి. కాని ఆ యుద్ధం అయిపోయిన వెంటనే తిరిగి అనేక అడ్డంకులను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం కల్గించింది. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో ఏ ప్రధాన పరిశ్రమనుకూడా ప్రారంభించనివ్వకుండా ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం అడ్డుపడుతూవచ్చింది. యుద్ధానం

తరం తమ పరిశ్రమలకు పోటీగా భారతదేశ పరిశ్రమలుండకుండా ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు పనిచేశారు. ఈ యుద్ధ కాలంలో ఆస్ట్రేలియా, కెనడాలు ఉక్కు పరిశ్రమను, యంత్రాలను తయారుచేసే పరిశ్రమలను, మోటారుకార్లు, విమానాలు, నౌకా నిర్మాణ పరిశ్రమలను అభివృద్ధిచేసి పారిశ్రామిక దేశాలయ్యాయి. కాని ఈ ప్రధాన పరిశ్రమలు వేనిని కూడా మన దేశంలో అభివృద్ధి కానివ్వలేదు. యుద్ధానికి కావలసిన వస్తువులను, మరమ్మతులను చేసే తాత్కాలిక ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పాటు చేశారు. వానిని నేడు మూసివేస్తున్నారు. లక్షలకొలదీ కార్మికులు నిరుద్యోగులై వీధులవెంట తిరుగుతున్నారు.

ఆంధ్రలో పరిశ్రమలు మరింత వెనకబడివున్నాయి

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల ఈ నీతి మన తెలుగుదేశంలో మరింతగా పరిశ్రమలను కుంటుపడజేసింది. తమిళనాడు, గుజరాత్, బెంగాలు, బొంబాయి సంయుక్త రాష్ట్రాలతో పోల్చిచూచినా ఆ మాత్రమయినా యిచ్చట పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందలేదు. మన ఖనిజ సంపత్తి, మన అడవులు పూర్తిగా పరిశీలించి మన పరిశ్రమాభివృద్ధికి యేర్పాట్లేమీ జరగలేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు మన ముడిసరుకులను దోచుకోవడంలో మాత్రం చాల ఆసక్తి, శ్రద్ధ చూపుతారుగాని, ఇచ్చట పరిశ్రమలు స్థాపించి వానిని ఇచ్చటనే ఉపయోగించటం వారినీతి కాదు.

1941 లో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రిందనున్న జిల్లాలలో విద్యుచ్ఛక్తియంత్రాలుగాని, ఆవిరి లేక నూనె యంత్రాలుగాని ఉపయోగిస్తూ 20 మందికి మించిన కార్మికులు పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలు 888 మాత్రమే. వీనిలో రోజు 46 వేల మంది మాత్రమే పనిచేస్తున్నారు. ఈ ఫ్యాక్టరీల స్వభావమేమిటో ఈ క్రింది జాబితాలో ఇస్తున్నాం. దీనిలో ప్రధానపరిశ్రమ ఒక్కటికూడా లేదనుట స్పష్టమవుతుంది.

ఫ్యాక్టరీ పరిశ్రమ పేరు	ఫ్యాక్టరీసంఖ్య	పనిచేసేకార్మికులు
నేత పరిశ్రమ	9	1,520
జ్యూటు పరిశ్రమ	4	7,123
ప్రత్తిగింజలుతీసి ప్రత్తినిబేల్సుగా తయారుచేసేవి	255	10,413
వేరుశనగ	122	3331
నూనె మిల్లులు	88	11,793
బియ్యపు మిల్లులు	362	
చక్కెర ఫ్యాక్టరీలు	6	1,460
పొగాకును బాగుచేసేవి	8	7,483
సిమెంటు	2	434
పెంకు	2	176
పెద్ద అచ్చు ఆఫీసులు	7	178
ఇంజనీరింగు మరమ్మతు ఫ్యాక్టరీలు	30	2,122
మొత్తం	888	46,013

దీన్నిబట్టి పై ఫ్యాక్టరీలన్నీ వడ్లు, ప్రత్తి, వేరుశెనగ, పొగాకు మొదలగు ముడిపదార్థాలను ఎగుమతికోసం తయారుచేసేవి కాని అసలు పరిశ్రమ ఒకటి కూడా లేదని స్పష్టమవుతుంది. వేరుశనగను ఎంతో ఎక్కువ ఎగుమతిచేస్తాం. వేరుశనగ నూనెను కూడ తీస్తున్నాం. గాని వనస్పతి (నెయ్యిని) తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలుగాని, సబ్బు ఫ్యాక్టరీలుగాని లేవు; అదేరీతినా రాయలసీమ జిల్లాలలో ఎంతో దూది తయారవుతున్నా, ఆ దూదిని ఉపయోగించి గుడ్డలను తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పరచ లేదు. మన దూది అంతా బొంబాయి, అహమ్మదాబాదు మిల్లులకు పంపిం చాల్సివస్తుంది. మన రైతులకు సరియైన ధరలు రావడంలేదు. బొంబాయి, అహమ్మదాబాదులలో తయారైన గుడ్డ వ్యాపారంలో గుజరాతీ, బొంబాయి వర్తకులదే గుత్తాధికారం. వారు, వారిఏజంట్లు దొంగ మార్కెట్‌లో విపరీత లాభాలు వేసుకొని అమ్ముతున్నారు.

ఇంగ్లీషు కంపెనీల విపరీత లాభాలు

ఈ తెలుగు జిల్లాలలో 500మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్న ఫ్యాక్టరీలు జ్యూటు మిల్లులు నాల్గు, చీరాలలో పొగాకు ఫ్యాక్టరీ, సామర్లకోటలో చక్కెరఫ్యాక్టరీ, విశాఖ హార్బరు రైలు కంపెనీలు, సింధియా నావిగేషను కంపెనీలు మాత్రమే. నెల్లిమర్ల, చిట్టివలస, చీరాల, సామర్లకోట ఫ్యాక్టరీలు ఇంగ్లీషు పెట్టుబడిదారులవి. చిట్టివలసలోను, చీరాలలోను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగులు పంపితే, ఇంగ్లీషు యజమానుల హక్కులను కాపాడడానికి పోలీసులువచ్చి తమహక్కులుకోసం సమ్మెచేస్తున్న కార్మికులను లాఠీలతో కొట్టి తుపాకులతో కాల్చారు. సామర్లకోటలో కూడా సమ్మెచేస్తున్న కార్మికులనుకొట్టి అరెస్టుచేసి కఠినశిక్షలు విధించారు. నేటికి కూడా 10 మంది జైళ్ళలో మ్రగ్గుతున్నారు. ఈ ఫ్యాక్టరీలు, వీటి ఇంగ్లీషు యజమానులే మన చెఱకు, వేరుశెనగ, పొగాకు వీని ధరలను కంట్రోలు చేస్తున్నారు. రైతులకు తక్కువ ధరలివ్వడంవల్లా, కార్మికులకు తక్కువ జీతాలివ్వడంవల్లా ఈ ఫ్యాక్టరీలు విపరీతమయిన లాభాలు గడిస్తున్నాయి.

నెల్లిమర్ల జ్యూటు మిల్లుకు పెట్టుబడి (వాటాలుగాని, డిబెంచర్లుగాని) 17 లక్షల 50 వేల రూపాయలైతే 3 సంవత్సరాలలోనే (1941–43 ల మధ్య) 21 లక్షల రూపాయలు ఆదాయాన్ని సంపాదించారు.

చిట్టివలస జ్యూటుమిల్లుకు పెట్టుబడి 27 లక్షలైతే 1941–43 లలో (మూడేండ్లలో) 39 లక్షల ఆదాయాన్ని సంపాదించారు. ఈ కాలంలోనే ఈ ఇంగ్లీషువారి ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు నెలకు యుద్ధభత్యం 8 రూపాయలు చొప్పున ఇమ్మని కోరితే చాలమందిని పనిలో నుండి తొలిగించి, అనేక తప్పుడు కేసులు, చిట్టివలస కాంగ్రెసు లేబరు పెట్టించి యూనియన్‌ను భగ్నం గావించడానికి విశ్వప్రయత్నం చేసింది.

సామర్లకోట చక్కెర ఫ్యాక్టరీ 13 లక్షల 64 వేల రూపాయల పెట్టుబడితో ప్యారీ అండ్ కంపెనీ ప్రారంభించింది. 1931–43 ల మధ్య ఈ 13 ఏండ్లలో 45 లక్షల రూపాయలు లాభాలు గడించింది. పెట్టు

బడి వాటాలను 23 లక్షల 60 వేల రూపాయలకు తన లాభాల నుండి పెంచింది. ఈ ఇంగ్లీషు కంపెనీలో 1940లో సమ్మె చేసిన కార్మికులు నేటికి జైళ్ళలో మ్రగ్గుతున్నారని మనం పైన చూశాం.

కార్మికుల కష్టాలు : కార్మిక సంఘాల కృషి

ఒకవైపు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు లక్షల కొలది లాభాలు గడిస్తూ వస్తే కార్మికులకు వారిచ్చే జీతాలు 1941లో రోజుకు నాలుగు అణాల నుండి రూపాయి వరకు మాత్రమే. చాలా నైపుణ్యంగల టెక్నికల్ కార్మికులకు మాత్రం రోజుకు రెండుమూడు రూపాయిలిచ్చేవారు. 1941 నుండి యుద్ధ భృతి అని 5 రూ.ల నుండి 15 రూ.ల వరకు ఎక్కువ చేశారు. కాని ఈ హెచ్చింపు యుద్ధకాలంలో ధరలు పెరగడంవల్ల ఏచ్చే లోటును కూడా పూర్తిచేయడంలేదు. వారి ఇండ్లు చాలా అనారోగ్య ప్రదేశాలలో వుంటున్నాయి. ఇండ్లు చాలినన్ని లేక క్రిక్కిరిసి నివసించాల్సి వుంది. వీధులలో దీపాలు వుండవు. కావలసినన్ని నీటి పంపులు వుండక, ఎప్పుడూ కార్మిక స్త్రీలు ఒకే పంపు వద్ద గుమిగూడి వుండవలసి వస్తుంది. వారికి చదువుకోడానికి కావలసిన సదుపాయాలు లేవు. వైద్య సహకారం కూడా తక్కువ. ఫ్యాక్టరీ ఆక్టు, కార్మిక ప్రమాదాలకు నష్టపరిహార చట్టం, ప్రసూతి సహాయ చట్టం మొదలగు కార్మిక చట్టాల క్రింద వారికి కల్గిన కొన్ని సదుపాయాలను కూడా సరిగా అమలు జరపడంలేదు. 10 మందికి తక్కువ వున్న పరిశ్రమలను ఫ్యాక్టరీల క్రింద పరిగణించడం లేదు. మునిసిపల్ కార్మికులు, తోళ్ళ కార్మికులు, లాగుడుబండివాళ్ళు, ముఠా కార్మికులు, రిక్షా కార్మికులు ఇంకా ఇట్లే ఇటువంటి కార్మికులకు ఫ్యాక్టరీ ఆక్టు, యితర కార్మిక చట్టాలు వర్తించవు. వర్తించే ఫ్యాక్టరీలలో కూడా ఫ్యాక్టరీ ఇన్స్పెక్టర్లకు లంచాలిచ్చి, ఆ చట్టాలలో నియమాలను యజమానులు భగ్నం చేస్తూనే వున్నారు

ఆంధ్ర కార్మికులకున్న ఇటువంటి అసౌకర్యాలను, కష్టాలను ఎదుర్కొని 1934 నుండి ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టులు కార్మిక సంఘాలు (ట్రేడ్ యూనియన్‌లను) నిర్మించి పనిచేస్తున్నారు. నేటికి 30,000మంది కార్మిక

సంఘాలలో సభ్యులుగా వున్నారు. ఈ కార్మిక సంఘాల పోరాట ఫలితమే కార్మికుల కష్టాలు కొంతవరకైనా తగ్గించడానికి సాధ్యమయింది. ఇవి కార్మికులకు సెలవులు సంపాదించాయి. రోజు కార్మికులకు కలిగించే అనేక చిన్న చిన్న అసౌకర్యాలను తొలిగించాయి. తాము తమ సంఘాలు ఏర్పరచుకుంటే తమ యజమానుల అక్రమాలను ఎదుర్కొనగలమనే చైతన్యాన్ని కలిగించాయి. యుద్ధ కాలంలో కూడా అనేక నిర్బంధాలకు గురి అవుతూ వచ్చినా ఎర్రజెండాక్రింద,కమ్యూనిస్టుపార్టీనాయకత్వంక్రింద ఈ కార్మికసంఘాలు కార్మికుల హక్కులను కాపాడుతూ పనిచేస్తూ వచ్చాయి. బియ్యం దొరకక బాధపడుతున్నప్పుడు వారి సంఘాలు చౌక డిపోలు పెట్టించాయి. రేషనింగ్ అమలుజరిపి బియ్యం సక్రమంగా అందేటట్టు కార్మిక సంఘాలు కృషి చేశాయి. గుడ్డలు, కిరసనాయిల్ దొంగమార్కెట్ లలో అమ్ముతుంటే కార్మిక సంఘ వలంటీర్లు పట్టుకొని కార్మికులకు కంట్రోలు రేట్లకు ఇప్పించారు. మిల్లుయజమానులు,వ్యాపారస్తులు బియ్యాన్ని దాచి దొంగమార్కెట్‌కు మార్చుతూవుంటే కాపలాగాచి పట్టుకొని ప్రజలకు కంట్రోల్ రేట్లకు ఇప్పించారు. ఇనుప సామగ్రిని కూడా రైతులకు కంట్రోలు రేట్లకిప్పించడానికి, దొంగవ్యాపారాన్ని పట్టుకోడానికి కార్మిక వలంటీర్లు పనిచేశారు. కార్మికులు రైలు ఇంజన్లను త్వరత్వరగా తమ (యూనియన్లు) సంఘాలు చెప్పినట్లు మరమ్మత్తుచేసి రైళ్ళను నడుపుతూ వచ్చారు. బొగ్గు కరువువచ్చి రైళ్ళు కొన్నింటిని ఇంకా తగ్గించాల్సి వచ్చినప్పుడు బొగ్గును పొదుపుగా వాడి రైలుబండ్లను మరింత తగ్గించకుండా చూశారు. మునిసిపల్ కార్మికులు పట్టణ వీధులను, మురుగుకాలువలన్నీ, మరుగుదొడ్లను శుభ్రంగా వుంచి పట్టణ ఆరోగ్యాన్ని కాపాడడానికి కృషి చేశారు.

కాని నేడు యుద్ధం పూర్తిఅయ్యాక ఈ కార్మికులను పనులలో నుండి తొలగించడానికి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం చూస్తూవుంది. ప్రతి పట్టణం లోను, ప్రతి పరిశ్రమలోను కార్మికులను, గుమాస్తాలను పనిలో నుండి తీసివేయడానికి యజమానులు ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. వారి జీతాలను తగ్గించడానికి ఇది మొదటి ఎత్తు. ఒకవైపు మన ప్రజలకు గుడ్డ, కాగితం,

అగ్గిపెట్టెలు మొదలుకొని యంత్రాలవరకు అనేక సామగ్రి కావలసివుంది. వానిని తయారుచేయక కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేస్తున్నారు.

ఆంధ్రలో పరిశ్రమాభివృద్ధికి మార్గం

మన ఆంధ్రలో పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయడంవల్లనే ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్నవారికి పనిచూపించడమేగాక, సైన్యంలో నుండి తిరిగివచ్చే వారి అందరికీ, మన గ్రామాలలో నిరుద్యోగులుగావున్న ప్రజలకు కూడా పని చూపించగలం. అయితే లాభాపేక్షులైన పెట్టుబడిదారులకు, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వదలివేస్తే మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధిచెందవు. మన పారిశ్రామికసంపత్తి కొద్దిమంది వ్యక్తుల లాభాలకోసంకాక మన ప్రజలందరి అవసరాలను తీర్చడానికి ఉపయోగపడాలి; ఇది జరగాలంటే ఆంధ్రలో ఏర్పడే ప్రజాప్రభుత్వం ఆంధ్ర పరిశ్రమలను అఖిలభారత పరిశ్రమలతోపాటు అభివృద్ధిచేయడానికి పూనుకోవాలి. భారతదేశపు పారిశ్రామికాభివృద్ధి ప్లానులో ఆంధ్రపరిశ్రమాభివృద్ధి కూడా ఒక ముఖ్య భాగంగా ఏర్పరచి ప్లానులువేయాలి. పరిశ్రమాభివృద్ధికోసం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ క్రిందిచర్యలు ప్రజాప్రభుత్వం తీసుకోవాలని కోరుతోంది. దానికోసం కమ్యూనిస్టుపార్టీ పనిచేస్తోంది.

1. మనకు బాకీవున్న స్టెర్లింగు తదితర అప్పులలోకి చెల్లింపుగా బ్రిటీషు పెట్టుబడిదారుల పరిశ్రమలను, ఫ్యాక్టరీలను ప్రజా ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి ఆంధ్రలో ఐ.యల్.టి.డి. పొగాకు కంపెనీలు, ప్యారీ అండ్ కంపెనీని, విశాఖలోని జ్యూటుమిల్లులను ప్రజాప్రభుత్వం స్వాధీనంచేసుకోవాలి. వేరుశెనగ, ఇతర ముడిసరుకులపై గుత్తవ్యాపారం చేస్తూ మన రైతులను దోచుకుంటూ వున్న ప్యారీ అండ్ కంపెనీ, వాల్కార్టు అండ్ కంపెనీలనుకూడా ప్రజల ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి.

2. భారతీయ పెట్టుబడిదారులు నడుపక మూసివేసియుంచుతున్న ఫ్యాక్టరీలనుకూడా ప్రభుత్వం వశపర్చుకోవాలి రాజమండ్రి పేపరుమిల్లు, స్పిన్నింగ్‌మిల్లులవంటివి ప్రభుత్వం వశపర్చుకొని నడుపవలసివుంటుంది.

3. యుద్ధకాలంలో దొంగవ్యాపారంచేసి విపరీత లాభాలు ఆర్జించిన పరిశ్రమాధికారులు, వ్యాపారస్థులు, కంట్రాక్టర్ల లెక్కలు తనిఖీ చేయాలి. వారు అన్యాయంగా దొంగమార్కెట్ ద్వారా సంపాదించిన లాభాలన్నింటినీ ప్రభుత్వం నష్టపరిహారం మరేమీ ఇవ్వకుండా లాక్కోవాలి.

4. యుద్ధకాలంలో ప్రభుత్వం వసూలుచేసిన అమితలాభాల పన్నును పెట్టుబడిదారులకు తిరిగిఇచ్చేస్తామంటున్నది. తిరిగి ఇచ్చివేయకుండా ప్రజా ప్రభుత్వమే తీసుకొని పరిశ్రమాభివృద్ధికి ఉపయోగించాలి.

5. బ్యాంకులు, రైలుమార్గాలు, ట్రామ్‌కంపెనీలు, విద్యుత్యంత్రాలు, బొగ్గుగనులు, ఉక్కు మొదలగు ప్రధానపరిశ్రమలనన్నింటినీ ప్రభుత్వం స్వాధీనపర్చుకొని నడుపుతుంది.

6. తాను స్వాధీనం చేసుకొనిన ఇతర పరిశ్రమలన్నింటినీ ప్రజా ప్రభుత్వం తనకంట్రోలుక్రింద నడుపుతుంది. కార్మికులకు న్యాయమైన జీతాలు, ఇతర సదుపాయాలు ఉండేటట్లు చూస్తుంది. ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులను తయారుచేసేటట్లు చూస్తుంది. లాభాలకోసం యుద్ధకాలంలో బట్టలమిల్లు యజమానులు కావలసిన చౌకగుడ్డను తయారుచేయడానికి నిరాకరించారు. బొగ్గుగనుల యజమానులు మంచి బొగ్గును తీయకుండా దాచిపెట్టారు. ఇట్టి అవకతవకలు జరుగకుండా ప్రజాప్రభుత్వం జాగ్రత్త పడుతుంది.

7 కార్మికులు తమ సంఘాలను ఏట్టి ఆటంకాలు లేకుండా స్వతంత్రంగా నిర్మించుకోడానికి అవకాశాలు కల్గింపుతుంది. ప్రజాప్రభుత్వ ప్రతినిధులతోను, ఫ్యాక్టరీయజమానులతోను కలసి, కార్మికసంఘ ప్రతినిధులుకూడా ఉత్పత్తిని ఎక్కువచేయడానికి పనిచేస్తారు. ఫ్యాక్టరీలను నడపడంలోకూడా భాగస్వాములుగా వుంటారు.

8. కార్మికుల హక్కులకు భంగంకల్గించే శాసనాలన్నిటినీ రద్దు చేస్తుంది.

9. కార్మికులను పనిలోనుండి తీసివేయడాన్ని వెంటనే ఆపుజేస్తూ వారికి కనీసపు వేతనాన్ని నిర్ణయిస్తూ ఆర్డినెన్సు ప్రజా ప్రభుత్వం వెంటనే చేస్తుంది.

10. కార్మికుల ఈ క్రింది ప్రాథమిక హక్కులను కాపాడుతూ చట్టాలు చేస్తుంది.

1. కార్మికులకు పని ఎప్పుడూ చూపించే బాధ్యత ప్రభుత్వానిది. కార్మికులకు పనిలేనప్పుడు, వారికి పూర్తిజీవితభృతి నివ్వడానికి భీమా పద్ధతిని ఏర్పరచాలి. దీనికయ్యే ఖర్చు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు, ప్రభుత్వం పెట్టుకోవాలి.

2. రోజుకు 8 గంటలకు మించినపని ఉండకూడదు. వారానికి 44 గంటలకు మించకూడదు.

3. నెలకు కనీసపు జీతం రూ. 50 లు ఉండాలి. అప్పులు రద్దు చేయాలి.

4. జబ్బుపడినప్పుడిచ్చే సెలవులు, ఇతర క్యాజువల్ సెలవులు కాక ప్రతిసంవత్సరమూ నిండుజీతంతో ఒకేసారి 15 రోజుల సెలవు ఇవ్వాలి.

5. పరిశుభ్రమైన స్థలాలలో, నీటిసదుపాయాలు, దీపపు ఏర్పాట్లు, మంచి వీధులుండేటట్లు ఇండ్లవసతులేర్పరచాలి. ప్రభుత్వం, ఫ్యాక్టరీ యజమానులు వీనిని నిర్మించి కార్మికులకు తక్కువ అద్దెలకు ఇవ్వాలి.

6. ప్రమాదాలు కల్గినపుడు, జబ్బుచేసినప్పుడు, ముసలితనంలో కార్మికులకు జీవన భృతిని ఏర్పరచాలి.

7. స్త్రీ కార్మికులకు పురుషులతోపాటు సమాన పనికి సమాన జీతాలివ్వాలి.

8. కనడానికి ముందు ఆరువారాలు, కనిన పిదప ఆరువారాలు నిండు జీతంతో స్త్రీ కార్మికులకు సెలవు ఇవ్వాలి. శిశుపోషణకు ప్రత్యేక అలవెన్సు ఇవ్వాలి.

తల్లులు పనిచేస్తున్నప్పుడు బిడ్డలను సంరక్షించడానికి (క్రెచీలు) శిశుపోషణ భవనాలను తర్ఫీదుచెందిన దాదుల యాజమాన్యాన ఏర్పరచాలి.

9. కార్మికులకు ఉచిత వైద్యసహాయం.

10. కార్మికులకు ఉచిత విద్యా సౌకర్యాలు, రాత్రి పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి. వారు పనిచేసి తీరిక సమయాలలో తమ నైపుణ్యాన్ని, శాస్త్ర జ్ఞానాన్ని అభివృద్ధిచేసుకోడానికి ప్రత్యేక పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి.

ఆంధ్రలో అభివృద్ధిచేయడానికి వీలున్న పరిశ్రమలు:

అఖిలభారత పారిశ్రామిక ప్రణాళికననుసరించి కార్మికులు, ప్రజా ప్రభుత్వం, దేశభక్తిగల ఫ్యాక్టరీ యజమానులు కలసి ఆంధ్రలో ఈక్రింది పరిశ్రమలను నిర్మించడానికి పూనుకోవాలి.

1. కడప-కర్నూలు బెజవాడలలో ఇనుము. ఉక్కు పరిశ్రమ :

కర్నూలు జిల్లాలో డోన్ తాలూకాలోను, కడపజిల్లాలో పెండ్లిమర్రి ప్రాంతాన ఆధునిక పెద్ద పరిశ్రమను స్థాపించడానికి కావలసినంత ఇనుము దొరుకుతుందని పరిశోధనలు రుజువుచేశాయి. సంగమేశ్వరం, తుంగభద్రా ప్రాజెక్టులనుండి విద్యుచ్ఛక్తిని, సమీపంలో సొండూరు దగ్గర దొరికే మాంగనీసును వినియోగించి పెద్ద ఇనుము ఉక్కు పరిశ్రమను ఈ ప్రాంతంలో నెలకొల్పవచ్చును.

బెజవాడ ప్రాంతాన క్రోమైటు దొరుకుతూఉంది. కొత్తగూడెం ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలోని రాక్షసిబొగ్గు, విశాఖ ప్రాంతంలోని మాంగనీసును ఉపయోగించి ఇనుప పరిశ్రమను బెజవాడ ప్రాంతాన స్థాపించడానికి అవకాశముంది.

2. విశాఖలో మాంగనీసు-అల్యూమినియం-రసాయనిక పరిశ్రమ:

పై లోహాలు విశాఖజిల్లాలో దొరుకుతున్నాయి. సమీపంలో ఉన్న విశాఖ హార్బరు, రైలుమార్గాల సౌకర్యాలను ఉపయోగించుకుంటూ రసాయనిక పరిశ్రమను, ఇతర ప్రధాన పరిశ్రమలను ఇచ్చట అభివృద్ధి చేయడానికి వీలవుతుంది. (ఎలక్ట్రిసిటీకి) విద్యుచ్ఛక్తికి సంబంధించిన బ్యాటరీలుకూడా తయారు చేయవచ్చును.

3. నెల్లూరులో అభ్రకం-రాగి విద్యుత్ పనిముట్లు

నెల్లూరు జిల్లాలో అభ్రకం (మైకా) బాగా దొరుకుతుంది. దానిని త్రవ్వి విదేశాలకు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. రాగి, తుత్తినాగం కూడా దొరుకుతుంది. వీనితో గొప్ప విద్యుత్ పరిశ్రమను నెల్లూరు జిల్లాలో నెలకొల్పడానికి వీలవుతుంది. మైకా పోలవరం తాలూకాలో కూడా దొరుకుతుంది. మైకానుండి పెద్ద పెద్ద భారీయంత్రాలు అరిగిపోకుండావుండడానికి కావలసిన కందెన (లూబ్రికంట్స్)ను తయారుచేయవచ్చును.

4. కర్నూలు-గుంటూరులలో సీసపు పరిశ్రమ

సీసం కడపలోను, కర్నూలుజిల్లా కంభంలోను, గుంటూరుజిల్లాలో పల్నాడు తాలూకాలోను దొరుకుతుంది. ఇచ్చట పెద్ద సీసపు పరిశ్రమ ఏర్పరచాలి.

5. బంగారం

అనంతపురంజిల్లా ధర్మవరం తాలూకాలో దొరుకుతూ వుంది

6. రాయలసీమ జిల్లాలలో అస్బెస్టాస్, సిమెంటు పరిశ్రమ

రాయలసీమ జిల్లాలలో అస్బెస్టాస్ ఎక్కువగా దొరుకుతూ వుంది. దీనిని పెద్దపరిశ్రమగా నడుపవచ్చును. బెజవాడ, తాడేపల్లిలో ఇప్పుడున్న సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలేగాక రాయలసీమ జిల్లాలలోను, డోన్, మదనపల్లిలోను, గుంటూరు పల్నాడులోను, నెల్లూరుజిల్లా కనిగిరిలోను సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలు ఏర్పాటు చేయవలయును.

పల్నాడులో రంగురంగుల చలువరాయి దొరుకుతూవుంది. మార్కాపురం తాలూకాలో పలకల పరిశ్రమను మరింత అభివృద్ధి చేయాలి.

8. గ్రాఫైటు పరిశ్రమ

కృష్ణా, ఉభయ గోదావరులలో గ్రాఫైటు దొరుకుతూ వుంది. దీని నుండి బెజవాడ, రాజమండ్రిలలో పెన్సిలు ఫ్యాక్టరీలు నిర్మించవచ్చును.

8. పింగాణీ (సిరమిక్) పరిశ్రమ

రాజమండ్రిలో గ్రాఫైటుతోపాటు పింగాణీ పరిశ్రమకు కావలసిన మట్టి దొరుకుతూ వుంది. అందుచే ఇచ్చట పింగాణీ పరిశ్రమను ఏర్పరచ వచ్చును. సిరమిక్ పరిశ్రమ నెల్లూరు, రాయలసీమ జిల్లాలలో కూడా ఏర్పరచటానికి కావలసిన ఖనిజ సముదాయమంతా వుంది.

9. రంగుల పరిశ్రమ

రాయలసీమ జిల్లాలలో వివిధరకాలైన బారైట్సు దొరుకుతున్నాయి. దీనినుండి రంగులు తయారుచేయడానికి వీలవుతుంది.

10. కాగితపు పరిశ్రమ

రాజమండ్రిలోనేగాక కర్నూలు జిల్లాలోను, విశాఖలోను కాగితపు ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పరచడానికి కావలసిన అడవులున్నాయి.

11. చందనపు నూనె

ఇతర అటవీ వృక్షాల నుండి నూనెలు తయారుచేసే పరిశ్రమలు కర్నూలు, విశాఖ ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో ఏర్పరచవచ్చును.

12. బట్టల మిల్లులు

ఆదోని, తాడిపత్రి, గుంతకల్లులో చుట్టుప్రక్కల తయారవుతున్న ప్రత్తిని వినియోగించి గుడ్డలు తయారుచేయడానికి బట్టల మిల్లులు ఏర్పాటు చేయాలి.

13. వనస్పతి ఫ్యాక్టరీలు

విశాఖ, బెజవాడ, గుంటూరు, నంద్యాల, అనంతపురం, మదనపల్లి మొదలయిన ప్రాంతాలలో ఈ ఫ్యాక్టరీలను నెలకొల్పి చుట్టుప్రక్కల తయారయ్యే వేరుశనగ నుండి వనస్పతిని తయారుచేయాలి.

14. సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీని గుంటూరుజిల్లాలో ఏర్పరచవచ్చును.

15. వివిధ జిల్లాలలో తోళ్ళ పరిశ్రమలను నెలకొల్పవచ్చును.

16. పండ్లు తయారయ్యే ప్రాంతాలలో పండ్లరసాన్ని జాగ్రత్తపెట్టే కానింగు పరిశ్రమలను ఏర్పరచాలి.

17. బెజవాడ, విశాఖ, రాజమండ్రి, రాయలసీమ జిల్లాలలో ఎరువులు తయారుచేసే ఫ్యాక్టరీలకు అవకాశాలున్నాయి.

రైలుమార్గాలు

మన తెలుగుదేశంలో చాలా ప్రాంతాలకు రైలు సౌకర్యం లేనేలేదు. ప్రయాణాలకు ఇబ్బంది కలుగుటేగాక అచ్చటి పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయడానికి కూడా పెద్దరైలుమార్గాలు లేకపోవడం పెద్ద ఆడ్డంకిగా ఉంది. ఇప్పుడు రైల్వే కార్మికులకు కూడా పని కల్పించడానికి క్రొత్త రైలు మార్గాలు వేయడంవల్ల సాధ్యమవుతుంది. తెలుగుదేశంలో ఈ క్రింది రైలు మార్గాలను వెంటనే వేయడానికి పూనుకోవాలి.

1. (ఎ) విశాఖపట్టణాన్నుండి వరంగల్ వరకు ఇది తెలంగాణా ప్రాంతం గోదావరీ నదీ స్కీము పరిసర ప్రాంతాలు, ఏజెన్సీ ప్రాంతాలు దీని అభివృద్ధికి తోడ్పడుతుంది.

(బి) రాజమండ్రినుండి భద్రాచలంవరకు అచ్చటినుండి విశాఖ-వరంగలు రైలుమార్గంలో కలుపుతూ ఒక రైలుమార్గం వేయాలి.

2. హైదరాబాదు సిటీ, దేవరకొండ, మాచెర్ల, దొనకొండ, పొదిలి, ఒంగోలులకు రైలుమార్గంవేయాలి.

3. ఒంగోలు, అద్దంకి, నర్సరావుపేట, సత్తెనపల్లి, అచ్చంపేటలను కలుపుతూ మరొక రైలుమార్గం.

4. ఒంగోలు, పొదిలి, కనిగిరి, బద్వేలి, కడప, రాయచోటి, మదనపల్లి-బెంగుళూరులకు రైలు.

5. నెల్లూరు, బద్వేలి, మైదుకూరు, ప్రొద్దుటూరు, ఆళ్ళగడ్డ,నంద్యాల ఖండి ఆత్మకూరులకు రైలు.

6. గూడూరు, రాపూరు, రాజంపేట, రాయచోటి, కదిరికి రైలు.

7. రాయదుర్గ, కళ్యాణదుర్గ, అనంతపురం, తాడిపత్రి, కోయిల కుంట్ల, నంద్యాలకు రైలు.

8 బళ్ళారి, ఆదోని, కర్నూలు, ఆత్మకూరు, ఎర్రగొండపాలెం, మాచెర్లకు రైలు.

9. కదిరి, పులివెందుల, ఎర్రగుంటల, ప్రొద్దుటూరులకు రైలు.

10. ఖమ్మం మెట్టు, తిరువూరు, చింతలపూడి, జంగారెడ్డిగూడెం, నిడదవోలుకు రైలు.

11. చల్లపల్లి, పామర్రు, గుడివాడ, నూజివీడు, తిరువూరులకు రైలు.

రేవు పట్టణాలు

విశాఖపట్టణాన్నేగాక కాకినాడ, నర్సాపురం, మచిలీపట్టణం, ఓడ రేవు (గుంటూరుజిల్లా), కృష్ణాపట్టణం. (నెల్లూరు) లన్నీ కూడ రేవు పట్టణాలుగా అభివృద్ధిచేయాలి.

మన ముఖ్యపట్టణములకన్నిటికీ విమానాలలో ప్రయాణం చేయడానికి కావలసిన విమానాశ్రయాలు నిర్మించాలి.

చేనేత పరిశ్రమ

తెలుగుదేశంలో 1,30,000 మగ్గాలున్నాయి. చేనేత కుటుంబాలు ప్రధానంగా దేవాంగ, పద్మసాలి మొదలగు కుటుంబాల నుండి వస్తారు. కొద్దిమంది ముస్లిములు, ఆదిమాంధ్రులు కూడా ఉన్నారు. ఈ వరకు మిల్లుబట్టల పోటీవల్ల వీరి పరిశ్రమ చాలా కుంటుపడింది. ఇప్పుడు గుడ్డ కరువున్నప్పుడు, గుడ్డలు నేయడానికి కావలసిన నూలు దొరకడం లేదు. ఒకవైపు బట్టలమిల్లుల యజమానులు చేనేత పారిశ్రామికుని గుడ్డకు పోటీవచ్చి అతని పరిశ్రమకు దెబ్బకొట్టేవారు. కాని చేనేత పరిశ్రమలను ఫ్యాక్టరీలలోకి ఇముడ్చుకోడానికి తగిన ప్రయత్నాలు చేసేవారుకారు. వారికి పనిలేనప్పుడు కావలసిన జీవిత భృతి ప్రభుత్వం కలిగించేదికాదు.

మరొకప్రక్క చేనేత పరిశ్రమలోనే మార్వాడు వీవర్సు చేనేత పారిశ్రామికు లపై పెత్తనంచేస్తూ వారిచే ఫ్యాక్టరీ పనివారికన్న తక్కువ జీతాలిచ్చిపని చేయించుకుంటున్నారు.

బొంబాయి బట్టల మిల్లులో మగ్గంపై నేసే వ్యక్తికి 70 రూ.లు నెలకు వస్తాయి. ఒక చేనేత పారిశ్రామికుడు అతని కుటుంబమంతా పని చేసినా రూ. 50 లకు మించి నెలకు ఆదాయంరాదు.

ఈ రోజు చేనేత పారిశ్రామికులు అత్యధిక సంఖ్యాకులు, ఏదో ఒక మాష్టరువీవర్సుక్రింద జీతంకోసం పనిచేసే వాళ్ళుగా తయారయ్యారు. అత నికి సొంతమగ్గమున్నా, తాను నేసినబట్టను మాష్టరువీవరకు అమ్ము కోక తప్పదు. చేనేత పారిశ్రామికునికి తక్కువజీతాలిచ్చి నేయించడం వల్ల మాష్టరువీవరుకు బట్టలు తక్కువ ఖరీదుకు వస్తున్నాయి. వాళ్ళు ఆబట్టలను ఎక్కువ ఖరీదుకు ప్రజలకు అమ్మి ఎక్కువలాభాలు సంపా దించడానికి చూస్తున్నారు. అందుచేతనే మాష్టరువీవరు చేనేత గుడ్డకు ధరలు కంట్రోలుచేయవద్దంటున్నాడు. అదే రీతిగ చేనేత పారిశ్రామికునికి ఇవ్వాలసిన కనీసపు జీతాలను కూడా నిర్ణయించడానికి ఇతడు వ్యతిరే కిస్తున్నాడు. ఎన్.జి.రంగా, ఆయన అనుచరులుమాష్టరువీవర్సు అన్యాయపు కోర్కెలను బలపరుస్తున్నారు చేనేత పారిశ్రామికుల దృష్టిని వారికి అన్యాయంచేస్తున్న ఈ మాష్టరు వీవర్సు, బ్లాకు మార్కెట్టుదారుల నుండి మరలించడానికి, బట్టల మిల్లులవల్లనే వారి పరిస్థితి ఇంత శోచనీయంగా వుందని ఉపన్యాసాలు రంగాగారు కొట్టేస్తుంటారు.

చేనేత పారిశ్రామికుల్ని యుద్ధకాలంలో అత్యంత క్లిష్ట పరిస్థితు లెదుర్కొన్నప్పుడు కమ్యూనిస్టుపార్టీ అతనితో కలిసి పనిచేసింది. ఆంధ్ర చేనేత పారిశ్రామికుల సంఘాన్ని నిర్మించడానికి తోడ్పడింది. నూలులో జరిగే దొంగవ్యాపారాన్ని అరికట్టి అతనికి కావలసిన నూలు రేషను వచ్చే టట్లు కృషిచేసింది. ప్రతి చేనేత పారిశ్రామికునికి కిరసనాయిల్ రేషను వచ్చేటట్లు పనిచేసింది. మాస్టరు వీవర్సు చేనేత పారిశ్రామికునికి రావలసిన నూలు రేషన్‌ను, జీతాలను తగ్గించడానికి చూస్తే ఎదుర్కొని పనిచేసింది.

బట్టల యంత్రాలను తీసేస్తే చేనేత పారిశ్రామికునికి కావలసిన నూలులేదు అతనికి పనికూడా దొరకదు. తన సంఘాన్ని బలపర్చుకొని నిరంతరం కృషి చేయడం ద్వారానే చేనేత పారిశ్రామికుని యీ క్రింది కోర్కెలు నెరవేరుతాయి.

1. పనిపోయిన చేనేత పారిశ్రామికులకు కొత్తగా ఏర్పరచే బట్టల మిల్లులలో పని చూపించాలి. వారికి కనీసం నెలకు 50 రూపాయలకు తగ్గకుండా జీతాలుండాలి.

2. చేనేత సహకార సంఘాలేర్పరచి వాటిద్వారా నూలు సరఫరా చేయాలి.

3. చేనేత పారిశ్రామికునికి మాస్టరువీవర్సు ఇవ్వాల్సిన కనీసపు రేట్లు నిర్ణయించాలి.

4. కోఆపరేటివ్ సొసైటీల ద్వారా, విద్యుచ్ఛక్తి మగ్గాలు సరఫరా చేయాలి. వీని వలన చేనేత పారిశ్రామికుడు ఎక్కువ బట్టను తయారు చేయగలడు. ఇంకా ఎక్కువ ఆదాయం సంపాదించగలడు.

5. చేనేత బట్టకు ధర నిర్ణయించి, ప్రభుత్వం దానిని పూర్తిగా కొని ప్రజలకు అమ్మడానికి ఏర్పాట్లుచేయాలి. దీనివలన మిల్లు బట్టల పోటీవల్ల, చేనేతగుడ్డ విడుదల కాకపోవడం జరుగదు.

6. చేనేత పారిశ్రామిక కుటుంబాలకు అన్నివిధములా ప్రభుత్వం తోడ్పడాలి. వారికి కావలసిన అప్పులు, నూలు వగైరాలు దొరికేటట్లు చూడాలి.

7. చేనేత పారిశ్రామికునికి పని దొరకనప్పుడు అతని జీవితానికి సరిపోయే నిరుద్యోగ భృతిని ఇవ్వాలి.

ఇత్తడి, కంచు వగైరా చేతిపనులు

వీరి స్థితి చాలా ఘోరంగా వుంది. వీరికి కావలసిన ముడిసరుకు దొరకుటలేదు. ఎక్కువ గంటలు పనిచేసినా సంపాదించేది చాలా తక్కువ. వస్తువులను తయారుచేయడానికి ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించడం లేదు. ఈ వివిధ చేతిపనులను అభివృద్ధి చేయడానికి ఉత్పత్తి సహకార

సంఘాలేర్పరచడానికి కృషిచేస్తుంది. వాని ద్వారా వీరికికావలసిన ముడి సరకులుదొరికేటట్లు చూస్తుంది. ఆధునిక యంత్రాలు ఉపయోగించి ఎక్కువ వస్తువులను తయారుచేయడానికి కృషిచేస్తున్నది. ఎక్కువ ఆదాయం ఆ రకంగా సంపాదించడానికి తోడ్పడుతుంది.

చిన్నదుకాణదారులు, వర్తక గుమాస్తాలు

వర్తకులక్రింద పనిచేస్తున్న గుమాస్తాలు పట్టణాలలో అభివృద్ధి చెందుతూ వున్న కార్మికోద్యమాన్ని చూచి తాముకూడా గుమాస్తాల సంఘాలను ఏర్పరచుకున్నారు. వారానికి ఒక రోజు శెలవు, కరువుభత్యం కూడా సంపాదించుకోగలిగారు. పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజాసామాన్యంలో వీరే కార్మికవర్గానికి కొంత దగ్గరగా ఉంటున్నారు

చిన్న వర్తకుడు పెద్దవర్తకుని ప్రాబల్యం క్రింద ఉన్నాడు. కమ్యూనిస్టులు దొంగ మార్కెటుకు వ్యతిరేకంగా పనిచేస్తూఉంటే, కమ్యూనిస్టులు చిన్నవర్తకులకు కూడ వ్యతిరేకమేనని దురభిప్రాయం కల్గిఉన్నాడు. చిన్న వర్తకుడు తాను అమ్మే వస్తువులను దొంగ మార్కెటునుండి కంట్రోలు రేటుకుమించి కొనుక్కోవలసి వస్తున్నదని అందరికీ తెలిసిన సంగతే.తాను కొన్నదే కంట్రోలు రేటుకు మించి ఉన్నప్పుడు, కొద్ది లాభంతో కలిపి అమ్ముకోకపోతే తన జీవితానికి కావలసిన ఆదాయాన్ని గడించుకోలేడు. కమ్యూనిస్టులు చిన్న వర్తకులు కంట్రోలు రేట్లను మించి కొద్దిపాటి లాభాలను వేసుకొని తన భుక్తికోసం అమ్ముకుంటూ ఉంటే అతనిని దొంగవ్యాపారస్తుడుగా పరిగణించరు. అయితే ఆ చిన్న వర్తకులకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ చేసే విజ్ఞప్తి: మీరందరూ దొంగవ్యాపారాన్ని అరికట్టడానికి ప్రజలతో కలసి పనిచెయ్యండి, దానివలన మీకు కూడా వస్తువులు కంట్రోలురేట్లకే వస్తాయి. అప్పుడు ప్రజలకు న్యాయమైన లాభాలు వేసుకొని అమ్మి మీరు న్యాయంగా జీవించడానికి వీలు కల్గుతుంది. మీరు పెద్ద దొంగవ్యాపారస్తులతో కలసి, అతనుచేసే అన్యాయాలను కప్పిపెట్టడానికి పూనుకోవద్దు. అతను పట్టుపడకుండా కాపాడవద్దు. మొదట ఎంత

కష్టమవి తోచినా న్యాయమయిన వర్తకం సాగించడానికి మీరుకూడా ప్రజలతో కలసి దొంగమార్కెట్టుకు వ్యతిరేకంగా పనిచేయాలి

చిన్న దుకాణదారుడుకూడా. చిల్లరదుకాణదారుల సంఘాలను ఏర్పరచుకోవాలి. ఈ సంఘాలద్వారా తనకు కలిగే యిబ్బందులను పోగొట్టుకోడానికి పనిచేయాలి.

1. ప్రభుత్వ ఉద్యోగస్తులు అనవసరంగా చిన్న చిన్న విషయాలలో జోక్యం కల్గించుకొనకుండా చూడాలి.

2. చిల్లర దుకాణదారుని వ్యాపారం కుంటుపడకుండా కావలసిన సామాగ్రి సరఫరా అయ్యేటట్లు చూడాలి

3. మంచి సరకును ప్రజలకు న్యాయమైన ధరలకు సకాలంలో అందించడానికి కృషిచేయాలి.

4. కో-ఆపరేటివ్ స్టోర్సు ఉద్యమం చిల్లరదుకాణదారులకు శత్రువు కాదు. అతనికి అది తోడ్పడుతుంది. ఆ స్టోర్సుద్వారా అతనికి, ప్రజలకు కావలసిన సరకు కంట్రోలురేట్లకు సరఫరా అవుతుంది. లంచగొండి ఉద్యోగస్తుడు, దొంగ వ్యాపారస్తుడు వీరిద్దరి బారినుండి చిన్న దుకాణదారులను రక్షిస్తుందని వారు గుర్తించాలి.

5. చిన్న దుకాణదారులు ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలతో కలసి పనిచేసేకొద్దీ ఎక్కువగా బలపడుతారు. కాంగ్రెసు కమ్యూనిస్టు ఐక్యతను కాంగ్రెసు లీగు ఐక్యతను తేవడానికి కారకులవుతారు

పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజలు

యుద్ధకాలంలో ధరలు పెరగడంవల్ల ప్రభుత్వంలోను, స్థానికసంస్థలలోను, వర్తకుల క్రింద పనిచేస్తూవున్న తక్కువజీతపు ఉద్యోగస్తులు చాల బాధపడ్డారు. వీరికి యుద్ధభత్యం చాల కొద్దిగా ఇచ్చారు. అదికూడా చాలా ఆలస్యంగా యిచ్చారు. పట్టణాలలో జనసమ్మర్ధం ఎక్కువై ఇంటి అద్దెలు పెరిగిపోయిన ఈ రోజులలో వీరికి ఇండ్లు దొరకడమే కష్టమయింది.

దొరికినా విపరీతమయిన అద్దెలు యిచ్చుకోవలసి వస్తుంది. తమ దైనిక జీవితావసరాలకు కావలసిన బియ్యం, ఉప్పు, పప్పు, కిరసనాయిల్, అగ్గిపెట్టెలు, గుడ్డలు, కాగితాలు, మందులు అన్నీ దొంగమార్కెట్టులో కొనుక్కోవలసివచ్చి, తమకు ఇచ్చే జీతాలతో తమ సంసారాలను గడుపుకోవడం అసంభవమయింది. వారి జీవితప్రమాణం ఎంతో తగ్గించుకోవలసి వచ్చింది. తమబిడ్డలకు కావలసిన చదువుకు పూర్తి ఏర్పాట్లు చేయలేకపోతున్నారు. తమ బిడ్డలకు, బంధువులకు వచ్చే జబ్బులకు జ్వరములకు తగిన మందులుయిచ్చి చికిత్స చేయించలేకపోతున్నారు. యుద్ధానికి ముందు మధ్యతరగతి చదువుకొన్నవారిలో నిరుద్యోగం ఎక్కువగా వుండేది. యుద్ధంవల్ల తాత్కాలికపనులలో వారికి పనిదొరికింది. కాని నేడు తిరిగి వారందరికి పనులుపోయి నిరుద్యోగులవుతున్నారు. తమ జీవితమంతా గాఢాంధకారంగా తిరిగి కన్పడుతూంది.

ఉపాధ్యాయులు, డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు మొదలగు విద్యావంతులు ఒక్క సంగతి తెలుసుకోవాలి. వారికందరికీ పనులు, సౌఖ్యప్రదమయిన జీవితానికి కావలసిన జీతాలు, ఇతర సౌకర్యాలు స్వతంత్ర విశాలాంధ్రలో ప్రజాప్రభుత్వం క్రింద, వ్యవసాయిక పారిశ్రామికాభివృద్ధి ఆరంభించినపుడే అవి అన్నీ సాధ్యమవుతాయి అట్టి ప్రజాతంత్రయుత విశాలాంధ్రరాజ్యాన్ని, ఒక నూతన విజ్ఞానాన్ని, నైతిక జీవితాన్ని సృష్టించాలంటే ఐక్యప్రజావుద్యమంవల్లనే సాధ్యమవుతుంది. మరేమార్గంకూడా లేదు. నూతన ప్రజాతంత్ర ఆంధ్రలోనే, విద్యావంతులందరూ తమ విజ్ఞానాన్ని, నైపుణ్యాన్ని, శక్తిసామర్థ్యాలను పూర్తిగా వినియోగించి మన ప్రజలకు కావలసిన నూతన పరిశ్రమలు, ప్రాజెక్టులు, స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, విజ్ఞానకేంద్రాలు, కళాకేంద్రాలు నెలకొల్పగల్గుతారు:

ముస్లిం ప్రజలు :

పదకొండు తెలుగుజిల్లాలలో ముస్లిములు నూటికి 6 నుండి 10 మంది వరకు వుంటున్నారు వీరు ప్రధానంగాపట్టణాలలోను, పెద్దగ్రామాలలోను ఎక్కువగా నివసిస్తున్నారు. వీరిలో ఎక్కువమంది బీదలు, చిన్న

దుకాణదారులు, జట్కాబండివారు, బీదకార్మికులు, కుట్టుపనివారు. చాల కొద్దిమంది మాత్రమే కాస్త ఆస్తిపరులగాను, వర్తకులుగాను, ఇతర ఉద్యోగులుగాను ఉంటున్నారు. వీరంతా ముస్లింలీగును బలపరుస్తున్నారు కాని ప్రతిస్థలంలోను ఇంకా లీగును నిర్మాణరూపకంగా ఏర్పరచి సరిగా బలపర్చుకోలేదు. ముస్లింలీగు కూడా ముస్లిం బీదప్రజల ఆర్థిక, సాంఘిక హక్కులు తీసుకొని పనిచేయడానికి యింకా ఆరంభించలేదు.

విశాలాంధ్రలో వీరికి న్యాయమైన హక్కులు గ్యారంటీ చేయబడుతాయి. వారి మతాన్ని అనుసరించడానికి, విజ్ఞానాన్నభివృద్ధి చేసుకోడానికి పూర్తి స్వాతంత్ర్యం ఉంటుంది. ఉర్దూభాషలో వారికి చదువు చెప్పబడుతుంది. స్థానికసంస్థలలోను, శాసనసభలలోను వారి జనాభాకు తగిన ప్రాతినిధ్యం ఉంటుంది. ఆ ప్రతినిధులను వారు ప్రత్యేక నియోజకవర్గాలద్వారానే ఎన్నుకొని పంపుకోవచ్చు. ప్రత్యేక నియోజకవర్గా లనవసరమని వారే వదులుకొనేవరకు ఈపద్ధతి ఉంటుంది. ప్రభుత్వోద్యోగాలలో కూడా వారి జనాభాకు తగిన స్థానాలు ఉంటాయి. ముస్లింబీదప్రజలకు పనులు, కనీసపు జీతాలు, సుఖంగా జీవించడానికి కావలసిన ఇతర జీవిత సదుపాయాలు కలుగజేయబడుతాయి. ముఖ్యంగా వారు ఆర్థికంగా భద్రంగా జీవించడానికి కావలసిన చర్యలన్నీ తీసుకోబడతాయి.

ఐదవ అధ్యాయం

దేశమును ప్రేమించుమన్నా,
మంచి అన్నది పెంచుమన్నా,
వొట్టిమాటలు కట్టిపెట్టోయ్!
గట్టిమేల్ తలపెట్టవోయ్!
పాడిపంటలు పొంగిపొర్లే
దారిలో సువు పాటుపడవోయ్;
తిండి కలిగితె కండ కలదోయ్,
కండ కలవాడేను మనుషోయ్!
ఈసురోమని మనుషులుంటే
దేశమేగతి బాగుపడునోయ్?
జల్దుకొని కళలెల్ల నేర్చుకు
దేశి సరుకులు నించవోయ్!
వెనుక చూచిన కార్యమేమోయ్?
మంచిగతమున కొంచెమేనోయ్!
మందగించక ముందు అడుగేయ్.
వెనుకపడితే వెనుకెనోయ్!
దేశమనియెడి దొడ్డవృక్షం
ప్రేమలను పూలెత్తవలెనోయ్,
నరుల చెమటను తడిసి మూలం
ధనం పంటలు పండవలెనోయ్!
ఆకులందున అణగి మణగీ
కవితకోయిల పలుకవలెనోయ్!
పలుకులను విని దేశమందభి
మానములు మొలకెత్తవలెనోయ్!

— కీ॥ శే॥ గురజాడ అప్పారావు.

ఆంధ్ర ప్రజల నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యం

నేడు మన తెలుగుప్రజలు, ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం క్రింద మద్రాసు రాజధానిలో 11 జిల్లాలలోను, నిజాం రాష్ట్రంలో తెలంగాణలోను, మైసూరు ఒరిస్సా మధ్యపరగణాలు, బస్తరు సరిహద్దు ప్రాంతాలలోను నివసిస్తున్నారు. వీరినందరిని కలిపి మన తెలుగుగడ్డనంతా ఒకే రాజ్యాంగంగా చేయాలని మనం కోరుతున్నాం. మద్రాసు రాజధానిలో తమిళ, మలయాళ, తెలుగు సంకర (మిశ్రిత) పరిపాలనవలన, మన రాజకీయ ఆర్థిక సామాజిక జీవితం శిథిలమవుతూ ఉంది. ఈ రోజున శాసనసభలో తెలుగు ప్రతినిధులు మూడవవంతు మాత్రమే ఉన్నారు. అయినా ఈ శాసనసభే తెలుగుప్రజలకు సంబంధించిన శాసనాలన్నీ చేస్తున్నది. పైగా ఇంగ్లీషు గవర్నరు అతని వీటో నిరంకుశాధికారంక్రింద ఈ శాసనాలుచేస్తున్నారు.

మనలను ఈరోజు పరిపాలించేది గవర్నరు అతని ఏజెంట్లు. రాష్ట్రంమీద గవర్నరు, జిల్లాలలో కలెక్టర్లు, తాలూకాలలో తహసీల్‌దారులు, గ్రామాలలో గ్రామ మునసబులు, స్థానిక స్వపరిపాలన సంస్థలని గ్రామాలలో పంచాయతీలు, జిల్లాకంతకు జిల్లాబోర్డులు, పట్టణాలలో మ్యూనిసిపాలిటీలు ఉన్నాయి. కాని వీనిని ప్రజలందరూ ఎన్నుకోరు. యుక్త వయస్సు వచ్చినవారిలో మూడవవంతుకు మించని ఓటర్లు మాత్రమే ఎన్నుకుంటారు. మిగిలినవారికి ఓటుహక్కు లేదు. వీటికి మనప్రజల జీవితానికి సంబంధించిన చాల కొద్ది విషయాలలోనే జోక్యం కల్గించుకొని పనిచేసే అధికారముంది. రోడ్లువేయడం, విద్య, ఆరోగ్యపరిస్థితులు ఇవి ప్రధాన విషయాలు. పన్నులపైగాని, మనప్రజల ఆర్థిక పునర్నిర్మాణంపైగాని వీరికి ప్రత్యేకసంబంధమేమీలేదు. ఈకొద్ది హక్కులుకూడ బోర్డులను నామినేటు చేసి ప్రభుత్వం రద్దుచేసింది. వీని పరిపాలనాధికారాలను కమీషనర్లను నియమించి మరింత తగ్గించివేసింది. విద్యను, రోడ్లను వీని అధికారాన్నుండి తీసివేసి వీనిని మరింత సంకుచితం చేయడానికి ప్రభుత్వం చూస్తు ఉంది.

ప్రజాప్రాతినిధ్యంలేని ఈ నిరంకుశ ప్రభుత్వపు చట్టాలను, ఆజ్ఞలను అమలుజరుపడానికి లంచగొండి నిరంకుశపోలీసులు, 300 సంవత్సరాలు వెనుకబడిఉన్న శిక్షాస్మృతి; కోర్టులు వున్నాయి. పై అధికారుల చెప్పుచేతలలో న్యాయవిచారణ జరుగుతూఉంటుంది. అరెస్టుచేయడానికి వారంటుచేసిన మేజస్ట్రేటులే విచారణచేసేపద్ధతి నేటికీఉంది.

నూతన ప్రజాస్వామికరాజ్య సూత్రాలు

ప్రస్తుతపు ఈ పరిపాలనాపద్ధతి అంతా పూర్తిగా పోవాలి. 18 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రతిపురుషుడు, స్త్రీ ఎన్నుకొనిన ప్రతినిధులతో తెలుగు ప్రజల రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తు సమావేశం కావాలి, ఈ ప్రజాపరిషత్తే తెలుగుదేశపు రాజ్యాంగ చట్టాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

ఈ ప్రజాపరిషత్తు మొదట ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న తెలుగుజిల్లాల ప్రజాప్రతినిధులతో పని ఆరంభిస్తుంది. తెలంగాణాలోని మన సోదర దేశీయులు, నైజాం నిరంకుశ ప్రభుత్వాన్నుండి బయటపడినపుడు మనతో కలుస్తారు. స్వతంత్రభారతదేశంలో ఐక్యవిశాలాంధ్రను తెలంగాణాప్రతినిధులు, కోస్తారాయలసీమ ప్రజలు కలసి నెలకొల్పుదాం. దీనికి కావలసిన రాజ్యాంగాన్ని కలసి ఏర్పాటు చేసుకుందాం.

ఈ రాజ్యాంగప్రజాపరిషత్తు ఈక్రింది ప్రధానహక్కులనుగ్యారంటీ చేస్తూ రాజ్యాంగ చట్టాన్ని తయారుచేస్తుంది.

1. వాక్సభా సంఘ స్వాతంత్ర్యాలను, పత్రికా స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తించి వానికి భంగం కలుగకుండా జేస్తుంది. మత స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తించి ప్రతి ఒక్కరు తనకిష్టమువచ్చిన విధంగా ప్రార్థనలు చేసుకొనే హక్కును కాపాడుతుంది

2. ఆయుధచట్టాన్ని రద్దుచేసి ప్రతిఒక్కనికి ఆయుధాలు తనవెంట ఉంచుకొనే హక్కును కల్గిస్తుంది.

3. విద్యను మాతృభాషలద్వారా ప్రతిఒక్కరికి నేర్పుతుంది.

4. ప్రతిఒక్కనికీ పనిచూపించి, అతని సుఖజీవితానికి కావలసిన కనీసపు జీతాలు దొరికేటట్లు గ్యారంటీచేస్తుంది. జబ్బుపడ్డప్పుడు ప్రమాదాలు జరిగినపుడు, ముసలితనమందు, స్త్రీలకు ప్రసవసమయమందు, నిండుజీతాలు వచ్చేటట్లు తగిన ఏర్పాట్లుచేసి గ్యారంటీచేస్తుంది.

5. చదువులోను, పనులు, ఉద్యోగాలలోను, ఆస్తి హక్కులలోను సాంఘిక హక్కులలోను, విజ్ఞానావకాశాలలోను (స్త్రీలకు పురుషులతో) సమానాధికారాలు, సమాన అవకాశాలు ఉండేటట్లు చూస్తుంది.

6. ఏ కులానికి, ఏ మతానికి, ఏ జాతికి చెందినా ప్రజలందరికి సమానహక్కులు, సమాన బాధ్యతలు, సమాన అవకాశాలు గ్యారంటీ చేస్తుంది జాతి, మత, కుల విచక్షతనుబట్టి, మరొక కులాన్ని, మతాన్ని జాతిని నిందించడం, వారియెడల సాంఘికంగా అణగద్రొక్కడానికిచర్యలు తీసుకోవడం, జాతిద్వేషం కల్గించడం నేరంక్రింద ప్రకటించ బడుతుంది. ప్రజలకోసం ఏర్పాటుచేసిన స్థలాలు, పార్కులు, సత్రాలు, ఆఫీసులు, బావులు, స్కూళ్ళు, ప్రతి పౌరుడు స్వేచ్ఛగా, ఎట్టి అడ్డంకులులేక ఉపయోగించుకోవచ్చు.

7. తాము ఎన్నుకొన్న ప్రతినిధులు, ఉద్యోగస్థులు సంతృప్తికరంగా పనిచేయకపోతే ప్రజలు వారిని నియమితకాలం పూర్తికాకముందే తొలగించి క్రొత్తవారిని ఎన్నుకునే హక్కు ఉంటుంది. అంటే, ప్రతినిధులకు ఉద్వాసనమిచ్చే హక్కు ప్రజల కుంటుంది.

నూతన ఆంధ్ర ప్రజారాజ్యపు నిర్మాణరూపం

1. గ్రామం :- ప్రతిగ్రామంలోను 18 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రతి స్త్రీ, పురుషుడు రహస్య బాలెట్టు పద్ధతిని ఓటిచ్చి ఒక పంచాయితీ బోర్డును ఎన్నుకుంటారు.

(అ) ఈ పంచాయితీబోర్డు గ్రామానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలపై అధికారంకలిగి వానిని నడుపుతుంటుంది ఆర్థికవిషయాలు, విద్య, ప్రజాఆరోగ్యం, ప్రజలవిజ్ఞానసౌకర్యాలు (పార్కులు, రేడియోలు, గ్రంథా

లయాలు ఆట స్థలాలు, నాటకశాలలు, (థియేటర్సు) మొదలగు వానిపై అధికారం కల్గిఉంటుంది.

(అ) పన్నులు ప్రజలనుండి వసూలుచేసి, పై ప్రజా ప్రభుత్వానికి పంపుతుంది. ఆ పన్నులలో కొంత భాగం గ్రామ సౌభాగ్యం పెంపొందించడానికి, గ్రామపరిపాలనను సాగించడానికి, గ్రామాలకు ప్రత్యేకించబడుతుంది. గ్రామ మునసబు, కరణం ఇప్పటివలె వంశపారంపర్యంగా నియమించబడరు. గ్రామ పంచాయతీ యాజమాన్యాన ప్రజలచే కొన్ని సంవత్సరాలవరకు ఎన్నుకోబడిన ఉద్యోగస్తులుగా ఉంటారు వారు సరిగా పనిచేస్తే ప్రజలు వారిని తిరిగి ఎన్నుకుంటారు

(ఇ) గ్రామంలో శాంతి భద్రతలను కాపాడే బాధ్యత పంచాయితీ బోర్డుది. దానికి కావలసిన ప్రజారక్షణదళాన్ని ప్రజలనుండి ఏర్పరస్తుంది. అంటే పోలీసులపై అధికారం, గ్రామానికి సంబంధించినంతవరకు గ్రామ పంచాయతీబోర్డుకే వుంటుంది.

(ఈ) గ్రామ పంచాయతీబోర్డు గ్రామానికి సంబంధించినంతవరకు పై సంఘానికి లోబడి సంపూర్ణాధికారాలు గల్గినసంస్థ, గ్రామానికి సంబంధించిన ఏ విషయమైనా గ్రామ పంచాయతీబోర్డు ద్వారానే పరిష్కరించాలి. చర్యతీసుకోవాలి.

గ్రామ పంచాయతీలు తాలూకా బోర్డుల యాజమాన్యం క్రింద, తాలూకా బోర్డులు జిల్లా బోర్డుల యాజమాన్యం క్రింద, జిల్లా బోర్డులు రాష్ట్రప్రజా పరిషత్తు యాజమాన్యం క్రింద పనిచేస్తూ ఉంటాయి.

2. తాలూకా బోర్డులు :— ఇప్పుడున్న తాలూకా అఫీసులు, తహసీల్దారుల పెత్తనం తీసేసి తాలూకాకు సంబంధించిన సకల విషయాలపై అధికారం వహించి తాలూకా బోర్డులు నడుపుతుంటాయి. వీనిక్రిందనే ప్రస్తుతమున్న తహసీల్దారులు, రివిన్యూ ఇన్స్పెక్టరులు, తాలూకా పోలీసు ఉద్యోగస్తులు అందరూ పనిచేయవలసి ఉంటుంది. తాలూకా బోర్డులు తమ క్రింది పంచాయతీ బోర్డులు తమ విధులను సరిగా నిర్వర్తించేటట్లు బాధ్యతవహించి చూస్తాయి.

ఈ తాలూకా బోర్డులను తాలూకాలోని వయోజన ఓటర్లందరూ రహస్యబ్యాలెట్టు ద్వారా సరాసరి ఎన్నుకుంటారు.

3. పట్టణ మునిసిపల్ బోర్డులు:— 10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలకు, పై రకంగానే సర్వాధికారాలు గలిగిన మ్యునిసిపలు బోర్డులు ఎన్నుకుంటారు.

4. జిల్లా కంతటికీ జిల్లా బోర్డును, జిల్లా ఓటర్లందరూ ఎన్నుకుంటారు. జిల్లా పోలీసు ఉద్యోగస్తులూ, ఇతర జిల్లా కలెక్టర్లు, జిల్లా ఉద్యోగస్తులందరూ జిల్లాబోర్డు క్రింద పనిచేయాలి. జిల్లా బోర్డు జిల్లా పరిపాలననంతా సాగిస్తుంది.

మన కోర్టులు

1. (అ) అరెస్టుచేసి కేసులుపెట్టి మేజిస్ట్రేటులే విచారించే ప్రస్తుత పద్ధతి తీసివెయ్యాలి. దీనికోసం ప్రతిగ్రామంలోను, పట్టణ వార్డులలోను అచ్చటఉన్న వయోజన వోటర్లు అందరూ రహస్యబ్యాలెటు ద్వారా ఎన్నుకొని పంచాయతీ కోర్టులు ఏర్పాటుచేయాలి. వానికి సివిలు, క్రిమినలు కేసులు విచారించడానికి హక్కు వుంటుంది. ప్రస్తుతం సబ్ మేజిస్ట్రేటులు జిల్లా మునసబులు విచారించే కేసులన్నిటినీ ఈ పంచాయతీ కోర్టులు విచారిస్తాయి.

(ఆ) పంచాయతీ కోర్టులపై ప్రతిజిల్లాలోను కొన్ని జిల్లా కోర్టులు సివిలు, క్రిమినలు కేసులు విచారించడానికి ఉంటాయి.

(ఇ) జిల్లా కోర్టుల పైన హైకోర్టు ఒకటి వుంటుంది.

(ఈ) ఈ అన్ని కోర్టులలోను జడ్జీలకు తోడ్పడడానికి ఇప్పుడు జ్యూరర్లు చేసే పని చేయడానికి, ప్రతి సంవత్సరమూ కొంతమందిని ప్రజలు ఎన్నుకుంటారు. సంవత్సరం పూర్తి అయినపిదప వీరి స్థానాలు ఖాళీ అవుతాయి, తిరిగి ఎన్నికలు జరుగుతాయి.

2. ఏ నేరానికైనా లేక అనుమానముండి అరెస్టు చేసినా వెంటనే 24 గంటలు కాకమునుపే పంచాయతీకోర్టు ముందు చార్జిషీటు దాఖలు

చేయాలి. చార్జిషీటు పెట్టకుండా అరెస్టుచేసి పౌరసత్వ హక్కులను భగ్నం గావించే పద్ధతిపోవాలి.

3. శిక్షాస్మృతిని ఆధునిక న్యాయసూత్రాల కనుగుణ్యంగా ఉండే టట్లు పూర్తిగా తిరిగివ్రాయాలి అలా వ్రాసేటప్పుడు ఈ క్రింది సూత్రాలు పాటించాలి.

(అ) 124 ఎ, 153 ఎ లాంటి రాజద్రోహపు నేరపు సెక్షనులు, 1818 మూడవ రెగ్యులేషనులాంటి రెగ్యులేషనులు, పౌరసత్వ హక్కులను భగ్నంగావించే, ఇతర నిర్బంధచట్టాలు, ప్రెస్సు ఆక్టులు, క్రిమినల్ లా సవరణ చట్టాలు మొదలగువానిని రద్దుచేయాలి.

(ఆ) కొన్ని జాతులను దొంగజాతులుగా నిర్వచించే క్రిమినలు ట్రైబ్సు ఆక్టును రద్దుచేయాలి. బీద ప్రజలను, తగిన జీవనాధారంలేదని అరెస్టుచేసి జామీను కేసులుపెట్టి శిక్ష విధించడానికి పనికివచ్చే 109, 110 జామీను సెక్షనులు రద్దుచేయాలి. బీదప్రజలకు అన్యాయంచేసే సెక్షనుల నన్నింటినీ సవరించాలి.

(ఇ) యావజ్జీవ ద్వీపాంతర శిక్ష 10 సంవత్సరాలకు మించి ఉండ కూడదు.

(ఈ) ఏ శిక్షనయినా శిక్షితులను బాగుచేయడానికే ఉపయోగిం చాలి. కాని దండించాలనే ధోరణిలో వేయకూడదు. జెయిళ్ళు శిక్షితులను సంస్కరించే ఇండ్లుగా ఉండాలికాని దండించే జెయిళ్ళుగా ఉండకూడదు. ప్రతి ఖైదీకి తనుకోరిన పుస్తకాలు, పత్రికలు, బయట ప్రజలకు దొరికే వన్నీ ఇవ్వాలి. మంచి ఆహారం ఇవ్వాలి. ప్రతి ఆరు నెలలకు పెరోలు మీద తమ బంధువులను కలుసుకొని రావడానికి సెలవుఇవ్వాలి. తనకు విధించిన శిక్షను తన ప్రవర్తనవలన సగంవరకు రిమిషనుల వలన తగ్గిం చుకోడానికి అవకాశమివ్వాలి. ఖైదీ పనిచేసిన పనికి పూర్తి జీతమివ్వాలి. అతని ఖర్చుకుపోను మిగిలినది అతనిపేర జమ కట్టివుంచి, అతడు విడుద లయ్యేటప్పుడు అతనికివ్వాలి. లేక అతని కుటుంబానికి పంపుతూవుండాలి.

మన ప్రజలకు కావలసిన సదుపాయాలు

ఈరోజు మన గ్రామాలలో అజ్ఞానం, మూఢవిశ్వాసాలు, కుల భేదాలు ఎక్కువగా వుంటున్నాయి. సరిగాగాలి, వెలుతురు రానిఇండ్లలో నివసిస్తున్నాం. పశువులను మన ఇండ్లకు సమీపంలోనే కట్టేస్తాం. రాయల సీమ గ్రామాలలోను కొన్ని మెట్ట ప్రాంతాలలోను, ఇండ్లలోనే కట్టి వేస్తుంటాం. గ్రామాలమధ్యనే ప్రతి ఇంటి పెరడులో ఎరువు ప్రోగులు పోసుకుంటున్నాం. మురుగునీరు పోవడానికి ఎట్టి సదుపాయం లేదు. అందుచే ఇండ్లనుండి వచ్చే మురుగునీరు వీధులలో మురుగుగుంటలు పెట్టు తుంది. వీధులు గడ్డి, దుమ్ముతో నిండివుంటాయి. వర్షాకాలంలో మోకాటి లోతు బురద ఉంటుంది. వీధులలో దీపాలులేవు. ఇండ్లలో కూడా ఆముదపు దీపాలులేక గుడ్డి కిరసనాయిలుబుడ్లుదీపాలు, కొంత ఆదాయం ఉన్న వారిండ్లలో లాంతర్లు వున్నాయి. ఆదిఆంధ్ర పల్లెలు మరీ అన్యాయంగా ఉంటాయి. పూరిగుడిసెలు, మురికిప్రదేశాలు. ధనికరైతుల పశువులకొట్టాల కన్నా అన్యాయంగాఉంటాయి. ఇక కళావిజ్ఞానాలు చూస్తే మన ప్రజలకు గ్రామాలలో అవి అందుబాటులో లేనేలేవనిచెప్పవచ్చును గ్రంధాలయాలు, పార్కులు, రేడియోలు, ఆటస్థలాలు నాటకశాలలు ఏమీలేవు.

గ్రామ ఆరోగ్యం

గ్రామ పారిశుధ్యం చాలా అధ్వాన్నంగాఉంది స్త్రీలకు కూడా మరుగుదొడ్లులేవు. రోడ్లు, కాలువగట్లుమరుగుదొడ్లుగాఉపయోగిస్తున్నాం. సరిగా ప్లాను వేసుకొని మరుగుదొడ్లు నిర్మిస్తే ఈ మలమంతా మన పొలా లకు మంచి ఎరువు అవుతుంది. చైనా ప్రజలలాగానే మనం పొలాలకు ఉపయోగించుకుంటూ ఉండవచ్చు. మన గ్రామాలుపరిశుభ్రంగాఉంటాయి. మన స్త్రీలకు, పురుషులకు చాలా సౌకర్యం కలుగుతుంది.

మనం త్రాగేనీరు ఏదో నూతులున్న కొన్ని గ్రామాలలో తప్ప మిగిలిన వానిలో చెరువుల, కాలువలనీరు. వీనిలో అనేక రకములైన

కల్మషాలు చేరివుంటాయి. ఈ నీటిని త్రాగడంవల్ల అనేక జబ్బులు రావడానికి వీలవుతుంది.

మన గ్రామాలకు కడకు ప్రథమచికిత్స సదుపాయాలుకూడా లేవు. వైద్యమంటే తెలియని బూటకవైద్యులపైనా, అర్థంలేని ఆకులు మూలికలపై ఆధారపడవలసివస్తుంది. ఈ 11 జిల్లాలకు 615ఆస్పత్రులున్నాయి. దానిలో సగం ఆయుర్వేద ఆస్పత్రులు. మిగిలిన సగమే ఆధునికవైద్యశాస్త్రాన్ననుసరించి చికిత్సచేసే హాస్పిటల్సు. 130 చ. మైళ్ళకు ఒక హాస్పిటలు ఉంది. 38000 మంది ప్రజలకు ఒక హాస్పిటలు ఉంది, చిత్తూరుజిల్లాలో 80 వేల మందికికాని ఒక హాస్పిటలులేదు. తెలంగాణాలో ఇంకా అధ్వాన్నంగా ఉన్నాయి. మొత్తం 82 హాస్పిటల్సు ఉన్నాయి. అంటే లక్షాపదివేల మందికి ఒక హాస్పిటలుంది

ఈ 11 జిల్లాలకు స్త్రీలకోసం, బిడ్డల కోసం ప్రత్యేక ఆస్పత్రులు17 మాత్రమే ఉన్నాయి. ప్రసూతి సౌకర్యం మరీ తక్కువగా ఉంది 1350 కాన్పులకు ఒక మంత్రసాని ఉంది. నూరు కాన్పులకైనా ఒక మంత్రసాని ఉండనిదే తగిన జాగ్రత్తలు వహించడం అసంభవం. డాక్టరు పరీక్షక్రింద కాన్పు జరగడానికి హాస్పిటల్సులో యేర్పరచిన పడకలు చూస్తే, 2800 కాన్పులకు ఒక పడక ఉంది

స్త్రీల ఆరోగ్యాన్ని ఇంత నిర్లక్ష్యిస్తూ ఉన్నప్పుడుపుట్టిన ప్రతి1000 మంది బిడ్డలకు 180 మంది ఒక సంవత్సరం వచ్చే లోపలనే చనిపోతున్నారంటే ఆశ్చర్యమేందుకు ? ప్రతి 1000 కాన్పులకు 9 మంది తల్లులు చనిపోతున్నారు

200 సంవత్సరాలుగా ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం పరిపాలన లేకుండా, ప్రజాప్రభుత్వపాలనే ఉంటే మన ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని కాపాడడానికి ఎంత కృషి చేసి ఉండగల్గేవారమో సోవియటు యూనియను చూస్తే తెలుస్తుంది. సోవియటు ప్రభుత్వం ఏర్పడి 25 సంవత్సరాలే అయింది. ఈ25సంవత్సరాలలోనే సోవియటు పౌరుని ఆరోగ్యం ఎంత పెంపొందినదో ఈ క్రింది లెక్కలు తెలియజేస్తున్నాయి.

మన దేశంలో 10,000 మందికి ఒక డాక్టరుంటే సోవియటు యూనియనులో 1500 మందికి ఒక డాక్టరున్నాడు. మనదేశంలో హాస్పిటలులోకి చేర్చుకొని చికిత్సచేయడానికి కావలసిన హాస్పిటలు పడకలుచూస్తే 4800 మందికి ఒక పడక ఉంటే సోవియటుయూనియనులో 250 మందికి ఒకటి ఉంది. అంటే సోవియటు యూనియనులో 20 రెట్లు ఎక్కువ వైద్య సదుపాయం ఉంది.

సోవియటు యూనియనులో 1920లో పుట్టిన 1000మంది బిడ్డలలో సంవత్సరం వయస్సు వచ్చే లోపల 224 మంది చనిపోయేవారు. కాని 1940 వచ్చేటప్పటికి 1000 మంది బిడ్డలలో 58 మందిమాత్రమే చనిపోతున్నారు మనదేశంలో 1940లో 180 మందివరకుచనిపోయారు బాలింత మరణాలు లెక్కలువేస్తే రెండువేల కాన్పులకు సోవియటు యూనియనులో ముగ్గురు చనిపోతున్నారు మనదేశంలో రెండువేల కాన్పులకు 18 మంది చనిపోతున్నారు.

మన దేశంలో వైద్యసహాయం ఇంత అన్యాయంగా ఉన్నప్పుడు కలరా, స్ఫోటకం, ప్లేగు, టైఫాయిడ్, ఇంఫ్లూయంజా, మలేరియా జ్వరాలు వ్యాపిస్తున్నాయంటే ఆశ్చర్యంలేదు. మన దరిద్రంతోపాటు, వైద్య సహాయంకూడా లేకపోవడంవల్ల మన ఆయుర్దాయం సగటున 23 సంవత్సరాల కన్నాలేదు. ఇంగ్లండులో 60 సంవత్సరాలకు పైన సగటువఆయుర్దాయం.

వైద్యసహకారం వెంటనే ఎక్కువ చేయాలంటే ఈ రోజు చికిత్స చేస్తున్న వివిధ వైద్యులకు, ఆధునిక వైద్యశాస్త్ర పద్ధతులననుసరించి కొద్దికాలం ప్రధాన పాఠాలు నేర్పాలి. మన ప్రజలకు అందుబాటులో ఉండేటట్లు వైద్యశాలలు (ఆస్పత్రులు) దేశమంతటా ఏర్పాటు చేయాలి. ఈ రకంగా తరిఫీదుచేసిన వైద్యులను, ఇప్పుడున్న వైద్యులను, నర్సులను, కాంపౌండర్లను ప్రభుత్వం రిజిష్టరుగావించి ప్రభుత్వ ఆస్పత్రులలోనే నియమించి ప్రజలకు వైద్య సదుపాయం కల్గించాలి. వారి జీవితానికి కావలసిన కనీసపు జీతాలు ప్రభుత్వమే ఇవ్వాలి. వారికి పని ఎక్కువ గాకుండునట్లు పనిగంటలు, సెలవులు నిర్ణయించాలి. జబ్బుపడినప్పుడు ముసలితనమున జీవితభృతిని ఏర్పరచాలి.

500 మంది జనాభాగల గ్రామానికి చిన్న ఆస్పత్రి, 10,000జనా! గల ప్రాంతాలకు, పట్టణాలకు ప్రసూతివార్డు, స్త్రీ డాక్టరున్న పెద్ద ఫాసి టీలు, 50,000 జనాభాగల పట్టణానికి పూర్తి సాధన సంపత్తిగల ఆధుని వైద్యశాలలు ఏర్పాటు చేయాలి.

మనకున్న విద్యా సౌకర్యాలు

ఈ పదకొండు తెలుగు జిల్లాలలో 7,000 ప్రాథమిక పాఠశాలల 4 లక్షల 75 వేల మంది బిడ్డలకు చదువు చెప్పుతూవున్నాయి 15 హైస్కూళ్ళు మాత్రమున్నాయి. వీనిలో చదువుకొనే విద్యార్థుల సంఖ 76 వేలు. గ్రామస్థులు పేదతనంవలన తమ బిడ్డలను త్వరగా చదువ మాన్పించి పొలంపనికి, పశువులు మేపకానికి పంపుతున్నారు పొరుగూరి బిడ్డలను పంపి, 8వ తరగతి వరకైనా చదివించడానికిశక్తిగల తలిదండ్రుల చాలా తక్కువమందివున్నారు 8 వ తరగతి వరకైనా చదవనిదే క్రింది తరగతులలో చదివింది మరచిపోయి నిష్ప్రయోజనమవుతూంది.

ఉపాధ్యాయులకు గ్రామాలలో 15-20 రూ.ల లోపు జీతాలిస్తారు. ఎయిడెడ్ స్కూళ్ళలో ఈ మాత్రపు జీతాలుకూడారావు అందుచే ఇంత తక్కువ జీతాలువస్తున్న ఉపాధ్యాయులు, తమ జీవితానికి మరేదో ఉప వృత్తిని వెదుక్కుంటూవుంటారు. ఫలితం బిడ్డలకు తగిన శ్రద్ధతో చదువు చెప్పడానికి శిక్షణపొందిన ఉపాధ్యాయులు లేకుండాపోయారు.

నేడు 5 – 15 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సుగల బాలబాలికలలో నూటికి 14 మంది మాత్రమే స్కూళ్ళలో వున్నారు హైస్కూళ్ళలో చదువుతూ ఉండవలసిన 11-17 సంవత్సరాల వయస్సుగల బాలబాలిక లలో నూటికి 6 మంది మాత్రమే చదువుకుంటున్నారు.

మన భవిష్యత్ప్రజలను పెంచవలసిన మన స్త్రీలు చదువులో మరింత వెనకబడివున్నారు.

ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో చదువుకొనే బాలురసంఖ్యలో సగంమాత్రమే బాలికలు ఉన్నారు. హైస్కూళ్ళలో బాలుర సంఖ్యలో 8వ వంతు మాత్రం స్త్రీలు ఉన్నారు.

మనం మన తెలుగుభాషను సరిగా నేర్చుకోకముందే ఇంగ్లీషును నిర్బంధంగా ప్రతివానికి నేర్పుతున్నారు. కళాశాలలో ప్రతి విషయం ఇంగ్లీషు ద్వారా నేర్పుతున్నారు. మన విద్యావిధానమంతా నేడు స్వతంత్ర జీవనం చేయడానికి తగిన శిక్షణ ఇవ్వడంలేదు.

మన విద్యావిధానమంతా తిరిగి కొత్త పద్ధతులపై పునర్నిర్మాణం చేయాలి. మన ప్రజలందరికీ అక్షరజ్ఞానం కలిగించాలి. మన ప్రజలు వ్యవసాయిక, పారిశ్రామిక జీవితాన్ని వివిధ శాఖోపశాఖలతో నిర్మించడానికి తగిన విజ్ఞానం, శిక్షణను, టెక్నికలు జ్ఞానాన్ని మన విద్యావిధానం ఇచ్చేటట్లు ఏర్పాటుచేయాలి మన ప్రజలు సుఖంగా, సంతోషంగా, కళాసంపదలతో విజ్ఞానవంతులుగా జీవించడానికి అనుగుణ్యమైన విద్యావిధానముండాలి. దీనికోసం వెనువెంటనే, విశాఖపట్టణం, రాజమండ్రిలో, గుంటూరు బెజవాడలోను, అనంతపురంలోను, తిరుపతిలోను విశ్వవిద్యాలయాలు ఏర్పరచాలి. ఈ విశ్వవిద్యాలయాలక్రింద ఆధునిక శాస్త్రాలన్నీ బోధించే కళాశాలలు పరిశోధనావకాశాలతో ఏర్పరచాలి. ముఖ్యంగా వ్యవసాయ కళాశాలలు, ఇంజనీరింగు కళాశాలలు, వైద్య కళాశాలలు ఏర్పాటుచేయాలి. విద్యనంతా మన మాతృభాష తెలుగులో చెప్పాలి.

కనీసం 500 మంది జనాభాగల ప్రతిగ్రామంలో ఒక హయ్యరు ఎలిమెంటరీ పాఠశాలను ఏర్పరచాలి వెంటనే 6-14 సంవత్సరాలమధ్య వయస్సుగల ప్రతిబాలబాలికకు ఈ బడులలో నిర్బంధంగాను ఉచితంగాను చదువు నేర్పించాలి. త్వరలో 16 సంవత్సరాలు నిండేవరకు ప్రతి బాలుడు, ప్రతిబాలిక చదువుకొనే యేర్పాట్లు చేయాలి.

సరియయిన ఆరోగ్యసౌకర్యాలతో, విద్యాసౌకర్యాలతో మన గ్రామసీమలు, పట్టణాలు క్రొత్తరూపం తీసుకొనేటట్లు కమ్యూనిస్టులు పనిచేస్తారు.

మన క్రొత్త గ్రామ సీమలెలా వుంటాయి?

1. గ్రామవీధులన్నీ కంకరవేయబడి పరిశుభ్రంగా గోతులు మెరక పల్లాలు లేకుండా ఉంటాయి. ప్రతి గ్రామమునుండి ప్రధాన రోడ్డుల వరకు రోడ్డులు వేసుకుంటాం.

2. వీధులలో దీపాలు పెట్టుకుంటాం. విద్యుద్దీపాలు ప్రతివీధిలోనూ ప్రతి ఇంటిలోను వెలుగుతూ ఉంటాయి.

3. పశువుల కొట్టాలు, ఎరువు ప్రోగులు గ్రామంబయట ఉంచడానికి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటాం.

4. ఇండ్లలోనుండి వచ్చే మురుగునీరు పెరడులలో చెట్టుమొక్కలు పెంచడానికి ఉపయోగించేటట్లు ఏర్పాట్లుచేసుకుంటాం. ఎక్కువయిన నీరు పోవడానికి కావలసిన డ్రెయినేజి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటాం.

5. స్త్రీలకు పురుషులకు ఇండ్ల పెరడులలో మరుగుదొడ్ల సౌకర్యాలేర్పాటు చేసుకుంటాం. బహిరంగ స్థలాలు సంపాదించి ప్రజలందరికోసం మరుగుదొడ్లు ఏర్పాటు చేసుకుంటాం. ముఖ్యంగా స్త్రీలకోసం వెంటనే ఏర్పాటుచేయాలి

(6) ఆదిఆంధ్రుల పల్లెలు పరిశుభ్రంగా నిర్మించడానికి కావలసిన ధనసహాయం వెంటనే చేయాలి. ప్రతి ఇంటిచుట్టూ తగినంత స్థలముండేటట్లు ఇండ్లస్థలం ఇవ్వాలి.

(7) త్రాగడానికి మంచినీటి నూతులు త్రవ్వించుకుంటాం. మంచినీటి నూతులు పడనిచోట చెరువునీటిని పరిశుభ్రంచేసి ప్రజల కందించాలి.

(8) కనీసం 500మంది జనాభాగల ప్రతి గ్రామంలోనూ ఒక చిన్న ఆస్పత్రి ఏర్పరచాలి మూడుమైళ్ళలోపున ప్రజా సామాన్యానికి అందుబాటులో ఉండేటట్లు 10 వేల జనాభాకు ఒక పెద్ద ఆస్పత్రి ఏర్పరచాలి. ఆ ఆస్పత్రిలో ప్రసూతివార్డు స్త్రీలకోసం ప్రత్యేకించి ఏర్పాటు చేయాలి.

9. (అ) 10,000 జనాభాగల ప్రాంతంలో ఒక హైస్కూలు కనీసం ఒక వృత్తిస్కూలు (వొకేషనలు స్కూలు) అందరికీ సమీపంగా ఉండేటట్లు ఏర్పాట్లుచేయాలి గ్రామబడులనుండి వచ్చే వారందరికి పైచదువులకోసం గాని, ఏదైనా వృత్తిని నేర్చుకోడానికి గాని అవకాశముంటుంది. 20 వేలు జనాభాకు కళలు, శాస్త్రాలు నేర్పే కళాశాలలుండాలి.

(ఇ) వయస్సుచెల్లి అక్షరజ్ఞానం లేనివారందరికీ అక్షరజ్ఞానం కల్గించడానికి వయోజన పాఠశాలలు ఏర్పరచాలి.

(ఈ) బీదవిద్యార్థులకు ఉచితంగాభోజనం, ఉండటానికి ఇంటివసతి పుస్తకాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

(ఉ) ఉపాధ్యాయులకు గ్రామాలలో కనీసం 50 రూ.లు కనీసపు జీతాలివ్వాలి. పట్టణాలలో జీవితావసరాల ఖరీదునుబట్టి 100 రూ.లకు తగ్గకుండా జీతాలివ్వాలి. జబ్బు చేసినపుడు, ముసలితనంలోను, పని లేనపుడు జీవిత భృతిని ఏర్పాటుచేయాలి.

9. కనీసం 500 మందిగల గ్రామంలో ఒక హయ్యరు ఎలిమెంటరీ పాఠశాల ఉంటుంది. 10 వేలమంది జనాభాగల ప్రాంతాలలో అందరికీ దగ్గరగావుండేటట్లు ఒక హైస్కూలు, ఒక వృత్తిస్కూలు ఏర్పాటు చేయాలి.

10. (ఎ) కనీసం 500 మంది జనాభాగల గ్రామాలలో ఆటస్థలాలు, పార్కులు, రేడియోలు, గ్రంథాలయాలు, సభలు, నాటకాలు, కళాప్రదర్శనలు జరుపుకోడానికి నాటకశాలలు నిర్మించాలి.

ప్రతి గ్రామానికి రోజూ తపాలా సౌకర్యాలు ఏర్పాట్లు చేయాలి. పోస్టుకార్డు ఖరీదు మూడు దమ్మిడీ లుండాలి.

మన పట్టణాలు ఎలాగు ఉంటాయి ?

10 వేల జనాభాకు మించిన పట్టణాలన్నిటికీ

1. చక్కగా కంకర వేయబడిన రోడ్లు ఉంటాయి

2. విద్యుద్దీపాలు ఉంటాయి.

3. పైన మూసివేసి భూగర్భంలో మురుగునీటిని తీసుకొనిపోయే మురుగుకాలువలు ఉంటాయి

4. అపరిశుభ్రమైన కూలీపేటలు బాగుచేసి చక్కని యిండ్లతో పునర్నిర్మించుదాం. ఇండ్లు కార్మికులకు చౌక అద్దెలకు యివ్వబడుతాయి.

5. కావలసినంత నీరు సప్లయి అగుటకు ఎక్కువ పంపులు పెట్టాలి.

6. ఒక చక్కని ఆస్పత్రిని, దానిలో ప్రసవకేసులకోసం ప్రత్యేక వార్డును ఏర్పాటుచేయాలి, 50,000 మందికి మించిన పట్టణాలలో అన్ని రకముల ఆధునిక వైద్యచికిత్సా యంత్రాలతోగూడిన వైద్యశాల ఒకటి ఉండాలి.

7. పదివేలు జనాభా గల పట్టణాలకు ఒక హైస్కూలు, ఒక వృత్తిపాఠశాల ఏర్పాటు చేయాలి. 20 వేలు జనాభా గల పట్టణంలో కళలు, శాస్త్రాలు నేర్పే కాలేజిని ఏర్పాటుచేయాలి.

8. పార్కులు, రేడియోలు, ఆటస్థలాలు, ఈదడానికి చెరువులు, నాటకహాళ్ళు, గ్రంథాలయాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

9. ఆరోగ్యానికి భంగకరములయ్యే ఫ్యాక్టరీలను పట్టణము బయట ఉండేటట్లు నిర్మించాలి.

10. ప్రతి ఇంటిలో చక్కని మరుగుదొడ్లతోపాటు, అచ్చటచ్చట సరిపోయేటన్ని మరుగుదొడ్లు బహిరంగ (పబ్లికు) స్థలాలలో ఏర్పరచి పట్టణ పారిశుద్ధ్యాన్ని అభివృద్ధిచేయాలి.

11. పట్టణ ప్రజలందరికీ అందుబాటులో ఉండేటట్లు మార్కెటు స్థలాలు ఏర్పాటు చేయాలి.

12. పెద్దనగరాలలో బస్సులు, ట్రాముకార్లు ఏర్పరచాలి.

స్త్రీల కోర్కెలు : హక్కులు

స్త్రీలకు నేడున్న అసౌకర్యాలను తొలగించి నూతనాంధ్ర నిర్మాణంలో స్త్రీలుకూడా పురుషులతోపాటు సమానంగా పాల్గొనాలి. దీనికోసం చదువులోను, పనులు, ఉద్యోగాలలోను, ఆస్తి హక్కులలోను, సాంఘిక హక్కులలోను, విజ్ఞానావకాశాలలోను పురుషునితోపాటు స్త్రీలకు సమానాధికారాలు, సమానావకాశాలు ఉండాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోరుతుంది.

1. (అ) 14 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేవరకు విద్య నిర్బంధంగాను, ఉచితంగాను నేర్పాలి.

(ఆ) 11-17 సంవత్సరాలమధ్య బాలికలకు ప్రత్యేక హైస్కూళ్ళు

(ఇ) గోషా స్త్రీలకు పురుషుల కళాశాలల్లో కలసి చదువ డానికి తయారుకాని స్త్రీలకు, ఉన్నత విద్యను బోధించడానికి ప్రత్యేక కళాశాలలు.

(ఈ) గ్రామ, పట్టణకేంద్రాలలో స్త్రీలలోని నిరక్షరాస్యతను పోగొట్ట డానికి గ్రంథాలయాలు వయోజన పాఠశాలలు.

2. హిందూలాను సవరిస్తూ స్త్రీలకు పురుషులతోపాటు సమాన ఆస్తి హక్కులు కల్గిస్తూ సమగ్ర శాసనం వెంటనే చేయాలి.

3. (అ) స్త్రీలకు అన్నివృత్తులలో ఉద్యోగాలు యివ్వాలి. భూమి క్రింద సొరంగాలలో గనులలోను, స్త్రీల ఆరోగ్యానికి భంగకరమయిన మరి అట్టి పరిశ్రమలలో తప్ప మరియే యితర పనులలో స్త్రీలు చేరడానికి ఎట్టి అభ్యంతరం చెప్పరాదు.

(ఆ) ఒకే పనికి పురుషునితోపాటు స్త్రీకి సమానజీతాలు ఇవ్వాలి. పని ఒక్కటే అయినప్పుడు పురుషునికన్న స్త్రీకి తక్కువ జీతాలివ్వ కూడదు.

(ఇ) స్త్రీలు కనడానికి ముందు ఆరు వారాలు, కనిన పిదప ఆరువారాలు నిండు జీతంతో సెలవు ఇవ్వాలి.

(ఈ) ప్రసవించినపుడు శిశుపోషణకు, తల్లి ఆరోగ్య సంరక్ష ణకు ప్రత్యేకపు అలవెన్సు లివ్వాలి. శిశువులకు పాలు ఉచితంగా సప్లయి చేయాలి.

(ఉ) స్త్రీలు పనిచేసేటప్పుడు బిడ్డలను సంరక్షించడానికి క్రెచీలు, శిశుపోషణాలయాలు ఏర్పరచాలి.

(ఊ) స్త్రీలు పనిచేసిన పిదప విశ్రాంతి తీసుకోడానికి తగినవిశ్రాంతి గృహాలు ఏర్పరచాలి.

(ఋ) స్త్రీలు పనిచేసే ఫ్యాక్టరీలను ప్రతిరోజు స్త్రీ డాక్టరు వచ్చి వారి ఆరోగ్యాన్ని పరిశీలించి వెళ్ళుతూ ఉండాలి.

4. (అ) 18 సం॥ల లోపు బాల్యవివాహాల వలన కలిగే నష్టాన్ని ప్రజలు గుర్తించేటట్లు ప్రచారం చేయాలి. ఈలోపు మొదటి మెట్టుగా

16 సంవత్సరాలకు ముందు బాలికలకు, 18 సంవత్సరాలకు ముందు బాలురకు బాల్యవివాహాలు నిషేధిస్తూ చట్టంచేయాలి. చట్టాన్ని ధిక్కరించి వివాహాలు జరిగితే వానిని చట్టం గుర్తించరాదు.

(అ) విడాకులు ఈ క్రింది పరిస్థితులలో ఇచ్చుకోడానికి హక్కు కలుగచేయాలి.

1. వరుసగా మూడేండ్లు భార్యాభర్తలు ఒకరినొకరు విడిచి వేసినప్పుడు.

2. నపుంసకత్వం, పిచ్చి, అంటువ్యాధులు నయము చేయడానికి వీలుకాని రోగాలున్నప్పుడు.

3. క్రూరంగా ప్రవర్తించినపుడు.

విడాకులిచ్చుకోడానికి హక్కు ఉంటుంది. విడాకులిస్తే, తల్లి బిడ్డలను తనవద్ద ఉంచుకోడానికి హక్కుగల్గి ఉంటుంది. స్త్రీకి, బిడ్డలకు పోషణకు పురుషుడు భరణం చెల్లించాలి. స్త్రీకి ఆస్తి వున్నప్పుడు లేక స్త్రీ సంపాదిస్తున్నప్పుడు బిడ్డలకయ్యే ఖర్చులు ఇద్దరూ భరించాలి.

5. 10వేల జనాభాగల ప్రాంతానికి ఒక మంచి హాస్పిటలు, దానిలో ప్రసవకేసులకు ప్రత్యేకవార్డు, ట్రెయినింగునర్సులు, కనీసం ఒక ట్రెయినింగు స్త్రీ డాక్టరు ఉండాలి.

ఆ నూతన ఆంధ్రను ఎవరు నిర్మిస్తారు?

స్త్రీలకు సమానావకాశాలు గ్రామసీమలలోను, పట్టణ ప్రజలలోను నూతనజీవితం సాధ్యంచేసే ఇటువంటి నూతన ఆంధ్రను తెలుగు ప్రజలమే నిర్మించగలం. ఇతర భారతప్రజలతో భుజం భుజం కలిపి, ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, వారి తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానాధీశులు, జమీందారులను ఎదుర్కొని స్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాడుదాం. మన నూతన ఆంధ్ర నిర్మాణానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం!

రైతులను, వ్యవసాయకూలీలను మన స్వతంత్ర రైతుకూలీ సంఘాలు ఏర్పరచుకొంటాం. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులు, జమీందారులు, ధనికభూస్వాములు, విపరీత మగతాలు వసూలుచేసేవారు, వడ్డీవ్యాపారస్తులు దొంగమార్కెట్టుదారులను వ్యతిరేకించి కలసిపోరాడి మన ప్రజారాజ్యాన్ని స్థాపించుకుందాం. నూతనాంధ్రలో క్రొత్త గ్రామసీమలను నెలకొల్పగల్గడానికి యిది ఒక్కటే మార్గం.

పరిశ్రమలలోని కార్మికులను మేల్కొనాలి: మన స్వతంత్ర కార్మికసంఘాలను ఏర్పరచుకుంటాం: భారతదేశమందలి ఇతర కార్మిక వర్గంతో కలిసి నూతన పారిశ్రామిక భారతదేశ నిర్మాణానికి కృషిచేద్దాం. అప్పుడే నూతన ఆంధ్రలో నూతన పరిశ్రమలను నెలకొల్పగల్గుతాం. కార్మికులకు ఉత్పత్తిని పెంపొందింపజేయడంలోనూ, మనదేశపు పారిశ్రామిక నిర్మాణంలోనూ సమానాధికారం ఉంటుంది. సిరిసంపదలతో, కళావిజ్ఞానాలతో మన మూహించిన క్రొత్త పట్టణాలను నిర్మించుకోడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం.

గ్రామసీమలలోని రైతు వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమాలలోని వారందరమూ కలసి పనిచేద్దాం. పట్టణకార్మికోద్యమం, పట్టణ మధ్యతరగతి ప్రజాఉద్యమాలలోని వారందరితోకూడా కలసిపనిచేద్దాం. భారతదేశమంతటా కాంగ్రెసు, లీగు, కమ్యూనిస్టుపార్టీలు కలిసి పనిచేద్దాం. అప్పుడే ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులను, వారి తాబేదారులయిన స్వదేశ సంస్థానాధీశులను, జమీందారులను త్రోసేసి స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధిస్తాం. అందరికీ నూతనజీవితం, అందరికీ సిరిసంపదలు, అందరికీ కళావిజ్ఞానాలుండే మన నూతన ఆంధ్ర ప్రజారాజ్యాన్ని స్వతంత్రభారత ఐక్యసమాఖ్యలో నిర్మించుకోడానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం.

ఆరవ అధ్యాయం

దేశాభిమానం నాకు కద్దని
వొట్టి గొప్పలు చెప్పుకోకోయ్,
పూని ఏదైనాను ఒకమేల్
కూర్చి జనులకు చూపవోయ్!
ఓర్వలేమి పిశాచి* దేశం
మూలుగులు పీల్చే సెనోయ్,
ఒరులమేలుకు సంతసిస్తూ
ఐకమత్యం నేర్చవోయ్!
పరుల కలిమికి పొర్లియేడ్చే
పాపి కెక్కడ సుఖం కద్దోయ్?
ఒకరి మేల్ తన మేలనెంచే
నేర్పరికి మేల్ కొల్లలోయ్!
స్వంతలాభము కొంతమానుకు
పొరుగువాడికి తోడుపడవోయ్!
దేశమంటే మట్టికాదోయ్,
దేశమంటే మనుషులోయ్!
చెట్ట పట్టాల్ పట్టుకొని దే
శస్తులంతా నడువవలెనోయ్,
అన్నదమ్ముల వలెను జాతులు
మతములన్నీ మెలగవలెనోయ్!
మతం వేరైతేను ఏమోయ్?
మనసు లొకటై మనుషులుంటే
జాతమన్నది లేచి పెరిగి
లోకమున రాణించునోయ్!

— కీ॥ శే॥ గురజాడ అప్పారావు.

* ఓర్వలేనితనమనే పిశాచం

ఐక్యఆంధ్ర ప్రజా ఉద్యమం

తెలుగుదేశంలో నూతనోద్యమాలకు తండ్రి వీరేశలింగం పంతులు. భారత దేశమంతటా ముఖ్యంగా బెంగాలులో బయలుదేరిన నూతన సంఘసంస్కర్తల ప్రభావంక్రింద వీరేశలింగంపంతులుకూడాతెలుగు ప్రజలలో నూతన జీవితవికాసానికి దారులేర్పరచారు తెలుగు ప్రజలకు అర్థమయ్యే తేలిక వచనభాషలో పుస్తకాలు వ్రాశారు. తన ప్రహసనాలలో కథలలో పద్యాలలో సాంఘిక దురాచారాలను ఖండించాడు. సరిక్రొత్త జీవితాన్ని సరిక్రొత్త విజ్ఞానాన్ని, ఒక నూతనఆంధ్రనే నిర్మించవలసినదని ఉద్బోధించాడు. స్త్రీలయెడల అన్యాయాలు ఆపి స్త్రీలుకూడా పురుషులతో పాటు సమాజనిర్మాణానికి పూనుకోవడానికిపునాదులువేశాడు. బాల్య వివాహాలను ఖండిస్తూ, వితంతు వివాహాలను ప్రోత్సహిస్తూ, స్త్రీ విద్య, స్త్రీ విజ్ఞానంకోసం అహర్నిశలు కృషిచేశాడు వీరేశలింగంపంతులు. అతని సమకాలికులు చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహంపంతులు, కొమర్రాజు లక్ష్మణరావు, గురజాడ అప్పారావు, గిడుగు రామమూర్తి పంతులు తెలుగు ప్రజలకు నూతన విజ్ఞాన పథాలు త్రొక్కిచూపారు. తెలుగు ప్రజలలో వీరు రగుల్కొలిపిన చైతన్యమే స్వదేశఉద్యమానికి, గాంధీ సత్యాగ్రహోద్యమాలకు పునాది యయింది.

స్వదేశ కాంగ్రెసు ఉద్యమాలు

1907లో తెలుగు ప్రజలలో స్వదేశీ ఝంఝామారుతం చెలరేగింది. గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారు మూడు సంవత్సరాలు కఠిన జెయిలుశిక్షను ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని ధిక్కరించి ఉపన్యసించినందులకు అనుభవించారు. బందరు నుండి ముట్నూరి కృష్ణారావుగారికృష్ణాపత్రిక, బొంబాయి నుండి కాశీనాధుని నాగేశ్వరరావుగారి ఆంధ్రపత్రిక ఆంధ్రులలో నూతనరాజకీయ చైతన్యాన్నినూరిపోశాయి. ఆంధ్రులకు ఆంధ్రరాష్ట్రము కావాలంటూ ఆంధ్రోద్యమం 1913 నాటికే వ్రేళ్ళు పాతుకుపోయింది.

1920 లో గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వంక్రింద కాంగ్రెసు ఉద్యమం ఆంధ్రుల హృదయాలలో తుపానులేపింది. పాతిక సంవత్సరాలు గురజాడ అప్పారావు కవిపుంగవుని దేశభక్తి గేయాలతో తెలుగు విద్యార్థులు పెరిగారు. ఆంధ్రలో సంఘసంస్కరణలోను, సారస్వత విజ్ఞానాలలోను నూతనపోకడలు త్రొక్కి విద్యార్థికులు ముందంజ వేస్తూ వచ్చారు. ఆంధ్రోద్యమాన్ని ఆంధ్రరాష్ట్రం కావాలంటూ నడుపుతూవచ్చారు వీరిని కాంగ్రెసు స్వరాజ్య సందేశం పూర్తిగా ఆకర్షించివేసిందంటేఆశ్చర్యంలేదు. లాయర్లు తమ న్యాయవాద వృత్తిని మానుకొని ఉద్యమంలోకి దిగారు. విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు ఇంగ్లీషు స్కూళ్ళు మానివేసి జాతీయ కళాశాలలు ఏర్పరిచారు. అనేకమంది జెయిళ్ళకు వెళ్ళారు బెజవాడలో జరిగిన అఖిలభారత కాంగ్రెసు కమిటీ సమావేశానికి వేలకొలది ప్రజాసామాన్యం హాజరయ్యారు. తిరిగి అంతమంది ప్రజాసామాన్యాన్ని మరి 25 సంవత్సరాలదాక 1944 అఖిలభారత రైతు సంఘ సమావేశం జరిగే వరకు బెజవాడ చూడలేదు.

విద్యార్థికులనే గాక, గ్రామాలలోని రైతాంగాన్ని కూడ 1920 కాంగ్రెసు ఉద్యమం కదిలించింది. గుంటూరుజిల్లాలోని పెదనందిపాడులోను, పల్నాడు తాలూకాలలోను రైతులు కాంగ్రెసు పిలుపువిని పన్నులు చెల్లించడానికి నిరాకరించారు.

పల్నాడు రైతు నాయకుడు కన్నెగంటి హనుమంతు ఆయుధ పోలీసుల దౌర్జన్యానికి గురిఅయి చనిపోయాడు. అయినా గాంధీజీ పన్నుల నిరాకరణ ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించేటంతవరకు రైతులు పన్నులను చెల్లించలేదు. చీరాల-పేరాల ప్రజలు మ్యునిసిపలు పన్నులు చెల్లించడానికి నిరాకరించి 6 మాసాలు పొలాలలో మకాంపెట్టి నివసించారు.

1922 లో కాంగ్రెసు ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించిన పిదప ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగస్తులు పెట్టే నిర్బంధాలు సహించలేక మన్యపు ప్రాంత కోయప్రజలు తిరుగబడ్డారు. అల్లూరి సీతారామరాజు

నాయకత్వం క్రింద రెండు సంవత్సరాలు ప్రభుత్వంతో గెరిల్లా యుద్ధాన్ని సాగించారు. ఆంధ్ర యువకులలో నూతనోత్సాహాన్ని కల్గించారు.

1929లో ప్రభుత్వం రైతులభూములను రీసెటిల్మెంటుచేసి పన్నులను ఎక్కువ చేయడానికి పూనుకుంది గోదావరి కృష్ణా గుంటూరు రైతులు దీనిని వ్యతిరేకిస్తూ ఆందోళన సాగించారు. వెంకటగిరి జమీను రైతులు, కంచెల పుల్లరి, చెరువు మరమ్మతుల పై ఆందోళన సాగించారు. ఈ ఆందోళనలు, ఈ పోరాటాలు ఆంధ్రలో రైతు ఉద్యమానికిపునాదులు వేశాయి

1930–34 ఆర్థిక మర్భిక్షము ఆంధ్ర రైతాంగాన్ని క్రుంగదీసింది. అదే రోజులలో కాంగ్రెసు ఉప్పు సత్యాగ్రహం, స్వాతంత్ర్యం కోసం గ్రామ గ్రామాలలో వ్యాపించింది. వేలకొలది రైతులు, పట్టణ ప్రజలు పోలీసుల లాఠీచార్జీలను ఎదుర్కొన్నారు. ఆంధ్రలో అనేక స్థలాలలో పోలీసులు తుపాకులు ప్రేల్చారు. వేలకొలదిమంది రైతు యువకులు, పట్టణప్రజలు జెయిళ్ళకు వెళ్ళాము. ఆంధ్రలో ఇదివరకెప్పుడూ లేనంత రాజకీయ సంక్షోభసమరం సాగింది.

ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఏర్పడింది

జెయిళ్ళలో కాంగ్రెసు యువకులం మేము పాల్గొనిన ఉద్యమ ఫలితాలను గూర్చి ఆలోచించసాగాము. సోవియటు ప్రజల విజయాలు, వారి ఆర్థిక రాజకీయ పరిస్థితులనుగూర్చి ఎంతో ఆతురతతో చదివాము. గదరుపార్టీ వీరులు, పంజాబుఅకాలీవీరులు, మీరటు కమ్యూనిస్టు వీరులు భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరినట్లు తెలుసుకున్నాం. బొంబాయి, కలకత్తాలలోను, దక్షిణ ఇండియా రైల్వేకంపెనీ కార్మికులు నడిపిన బ్రహ్మాండ సమ్మెపోరాటాలను గూర్చి అప్పటికే తెలుసుకొన్నాము. భగవత్సింగు సహచరులు కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలవైపు మొగ్గడం జెయిళ్ళలో ప్రత్యక్షంగా కాంగ్రెసుయువకులముచూచాం. ఈ విషయాలన్నీ కాంగ్రెసు యువకులను కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరేటట్లు చేశాయి. ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్మాణానికి పూనుకున్నారు. వీరేశలింగం పంతులు కాలంనుండి

1930 - 34 కాంగ్రెసు ఉద్యమాల వరకు అభివృద్ధిచెందుతూవచ్చినఆంధ్ర ప్రజాఉద్యమ సాంప్రదాయాలను మరింత ముందుకు తీసుకుపోవడానికి ఆంధ్రకమ్యూనిస్టులు క్రొత్తపంథాలు త్రొక్కారు. నూతన రైతు, కార్మిక, విద్యార్థి, యువజన, స్త్రీ ఉద్యమాలను నిర్మించారు. ఆంధ్రులకళావిజ్ఞానాలను ప్రజలపాటలు, బుర్రకథలు, ప్రజా నాట్యాలు, ప్రజానాటకాల ద్వారా ప్రజలలోకి తీసుకువెళ్ళారు. కళావిజ్ఞానాలలో ఒకనూతనదశ ఆరంభించారు.

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే ఈ నూతన ప్రజాపుద్యమాలనుకూడా ప్రతిబింబించిపోరాడే ఐక్యసంఘటన కాంగ్రెసును అభివృద్ధి చేయడానికి పనిచేశారు 1937 ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు అభ్యర్థుల విజయానికి తీవ్రంగా కృషిచేశారు కాంగ్రెసు ఎన్నికల ప్రణాళికను గ్రామ గ్రామాలకు తీసుకువెళ్ళి విశదీకరించారు ఆంధ్రలో ప్రజాసంఘాలు, అవి చేసినపని 1937లో ఇచ్చాపురం నుండి మద్రాసు వరకున్న తెలుగు జిల్లాలలో 1500 మైళ్ళ కాలినడక రైతుయాత్రను నడిపారు. జమీందారీ రైతులలోను, రైత్వారీ రైతులలోను, రాయలసీమ రైతాంగంలోను నూతన చైతన్యాన్ని కల్గించారు. తమరైతుసంఘాలను ప్రత్యేకంగాను, స్వతంత్రంగాను నిర్మించుకోడానికి రైతాంగంపూనుకుంది కాంగ్రెసు ఎన్నికలఫలితంగాను, రైతుయాత్రల ఫలితంగాను మేల్కొన్న రైతాంగం, ప్రకాశం కమిటీ ముందుజమిందారీవిధానాన్నిరద్దుచేయమంటూ సాక్ష్యమిచ్చింది ఈనూతన చైతన్యమే మునగాల, కాళీపట్నం, మందసా రైతులు తమ కష్టాలను పోగొట్టుకోడానికి జమీందారులను ఢీకొనేటట్లుచేసింది. రైతుయాత్రా నాయకులు కొమ్మారెడ్డి సత్యనారాయణగారు తమ ఆరోగ్యాన్ని గోల్పోయి తదువరి చనిపోయారు. వారి సహచరులు, యాత్రలో మొదటినుండి చివరవరకు ఉండి నడిపిన కామ్రేడ్ వాసుదేవరావు మునగాల పోరాటాన్ని ఆరోగ్యాన్ని కోల్పోయినా నడిపాడు. నేడు రైతు ఉద్యమాన్ని వాసుదేవరావు, ఇతర సహచరులే ముందుకు తీసుకుపోతున్నారు. విశాఖ కనుపు ప్రజల మధ్య అంటువ్యాధుల నివారణ కోసం, కృష్ణాజిల్లానుండి చిన్న రైతు కుటుంబములోనుండి వచ్చిన కామ్రేడ్ కొండపల్లి రాఘవరెడ్డి వెళ్ళాడు. అచ్చట

టైఫాయిడ్‌కు తానే గురియయి చనిపోయాడు. రైతులవీరపుత్రుడు మనకు చూపిన ఈ మహోన్నత ఆదర్శాలను అనుసరించే నేడు రైతు వుద్యమం ముందుకుపోతూన్నది

1932 నుండి వ్యవసాయ కూలీలను ముఖ్యంగా ఆదిమాంధ్రులను వ్యవసాయ కూలీసంఘాలలో సంఘటించడానికి కమ్యూనిస్టులు కృషి చేశారు న్యాయమైన జీతాలివ్వమని, సరిఅయిన కొలతపాత్రలతో జీతాలు కొలవాలని, కూలీలను అగౌరవంగా చూడ్డాదకూడదనీ, సాంఘికంగా సమాన సౌకర్యాలు యివ్వాలని, వ్యవసాయకూలీ సంఘాలు ఆందోళన చేస్తూవచ్చాయి. కూలీలకు బంజరు పొలాలు, ఇండ్లవసతులు, విద్యా సౌకర్యాలుకల్గించడానికి పనిచేశాయి. ధనిక భూస్వామి గావించే అన్యాయాలను నిర్బంధాలను వ్యవసాయకూలీలు తమ సంఘ యాజమాన్యాన తమ పార్టీయగు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాననిలబడి ఎదుర్కొన్నారు. అనేక సమ్మె పోరాటాలను సాగించారు. ఈ సమ్మె పోరాటాలలోనే తూర్పు గోదావరిలో కామ్రేడ్ రాపాక సూర్యనారాయణను పోలీసులు అరెస్టుచేసి పోలీసు లాకప్పులో కొట్టినారు. ఆ దెబ్బలకు కామ్రేడ్ రాపాక తదుపరి చనిపోయాడు. రంగూనులో తెలుగు కార్మికులను సంఘటిస్తూ వచ్చాడు. బర్మాను జపాను ఆక్రమించుకున్నప్పుడు మన దేశానికి తిరిగివచ్చాడు. తనతోటి వ్యవసాయ కూలీల పోరాటాలు నడుపుతూ తన ప్రాణాలు అర్పించాడు. వ్యవసాయ కూలీలకు ఆదర్శప్రాయుడయ్యాడు.

వ్యవసాయకూలీ ఉద్యమాన్ని నిర్మించడానికి 1940-42లో రహస్యంగా పనిచేస్తున్న విద్యార్థి కామ్రేడు పర్వతనేని వెంకటేశ్వరరావు వెంట పోలీసులు తరుముకొని వచ్చారు. అర్ధరాత్రివేళ కారుచీకటిలో పాడుపడిన బావిలో పడిపోయాడు. తన ప్రాణాలర్పించి తాను పూర్తిచేయక వదిలి వేసిన కార్యభారాన్ని ఇతర కామ్రేడ్స్‌మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆంధ్రలో వివిధ పట్టణాలలో కార్మికోద్యమాన్ని ఎర్రజెండాక్రింద నిర్మించింది కమ్యూనిస్టులే. చిన్న చిన్న ఫ్యాక్టరీలలో చెల్లాచెదరైన ఆంధ్ర కార్మికులను సంఘటితపరచింది కమ్యూనిస్టులే. కార్మికవర్గం నేడు

పట్టణ జీవితంలో ప్రముఖస్థానం వహిస్తూఉంది. ప్రజా సేవలోను ప్రజా సంఘ నిర్మాణంలోను ఇతర ప్రజలకు మార్గదర్శియై ఉంది. కార్మికోద్యమానికి ప్రాణాలిచ్చిన ఆదర్శమూర్తి, ఆదర్శవీరుడు కామ్రేడ్ చాపరాల వెంకటేశ్వరరావు. తానూ ప్రెస్సులో పనిచేసే కార్మికుడు; అచ్చు ఆఫీసు కార్మికుల సంఘాన్ని నిర్మించాడు. 1940-42 రహస్యకాలంలో బొంబాయిలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ రహస్య అచ్చుఆఫీసును రహస్యంగా నిర్మించి నడిపాడు. ఆ పనిలో క్షయవ్యాధికి గురియయి చనిపోయాడు.

ఈ రైతుకార్మిక ఉద్యమాల ప్రభావంలో విద్యార్థి, యువజన, స్త్రీ ఉద్యమాలు పెంపొందాయి. 1937లో కమ్యూనిస్టులు విద్యార్థి ఉద్యమానికి నిర్మాణరూప మిచ్చారు. వారి సంఘాల నేర్పరచి పనిచేయించసాగారు. విద్యార్థులపై ఉపాధ్యాయులు వేసే జరిమానాలు, బెత్తాలతో కొట్టడం, తిట్లు-వీనిని ఎదుర్కొన్నారు. పబ్లికుపరీక్షలకు పోనివ్వకుండా క్లాసుపరీక్షలలో వడపోసి డిటెయినుచేసే పద్ధతిని మాన్పించాలని కృషిచేశారు. విద్యార్థులకు విద్యార్థి సంఘాలు రాజకీయాది విషయాలను చర్చించే కేంద్రాలయ్యాయి. రాజకీయాలలో పాల్గొంటూ అనేక రాజకీయసమ్మెలను అవి నడిపాయి యుద్ధకాలంలో ప్రభుత్వపు నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొని పని చేశాయి తర్వాత కాగితం కరువై, కిరసనాయిల్ దొరకక హైస్కూళ్లలో స్థలం దొరకక, హోటల్సులో సరియైన ఆహారందొరకక చదువుకు అడ్డంకి కల్గినపుడు, విద్యార్థిసంఘాలు ఈ సమస్యలను పరిష్కరిస్తూ వచ్చాయి. విద్యార్థుల విద్యయెడల శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నాయి నేడు విద్యార్థులకు, ఉపాధ్యాయులకు విద్యార్థి తలిదండ్రులను దగ్గరకుతెచ్చి పరస్పర విశ్వాసాన్ని నెలకొల్పి, వీరిమధ్య కొత్త సంబంధాలను యేర్పరుస్తున్నాయి.

యువజన సంఘాలు రైతు యువకులకు, కార్మిక యువకులకు పఠనాలయాలు ఏర్పరిచాయి. రాత్రిపాఠశాలలు నడిపి చదువురానివారికి చదువు చెప్పుతున్నాయి. గ్రామాలలోను, పట్టణ బీదప్రజలలోను కళారూపాలు

ప్రదర్శించి కళా చైతన్యాన్ని కలుగజేస్తున్నాయి పండుగలు, తీర్థాలప్పుడు ప్రజలకు సౌకర్యాలను ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాయి. సామాజిక దురాచారాలను ఎదుర్కొని దసరా, సంక్రాంతి మొదలగు పండుగ రోజులలో విజ్ఞాన ప్రదర్శనాలతో ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేస్తున్నాయి. అంటువ్యాధులు వ్యాపించకుండా ప్రజలకు వైద్యసహాయం, రోగులకుచికిత్స చేస్తున్నాయి, యుద్ధకాలంలో దొంగవ్యాపారస్తులను ఎదుర్కొని ప్రజలకు తిండి, ఇతర జీవితావసర వస్తువులను కంట్రోలు రేటులకు అందేటట్లు పనిచేశాయి. యువ జనోద్యమం ఆటలు పాటలతోనూ, ప్రజాసేవతోను రోజురోజూ బల పడుతూవచ్చింది.

ఆంధ్ర స్త్రీలు కాంగ్రెసు పిలుపువిని 1920-30 ఉద్యమాలలో జెయిళ్ళకు వెళ్ళారు. విదేశీగుడ్డల దుకాణాలు, కల్లంగడులవద్ద, పికెటింగుచేశారు. ప్రభుత్వగూలాములు, త్రాగుబోతులు వారిని దూషించిన దూషణ లన్నింటిని సహించి తమ కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చారు. రైతులలో వచ్చిన ఈ నూతన చైతన్యం రైతుస్త్రీలనుకూడ ముందుకు వచ్చేటట్లు చేసింది, రైతుపోరాటాలలో రైతుస్త్రీలు పాల్గొన్నారు 1938-39 లలో మునగాల, కాళీపట్నం, మందసా పోరాటాలలో స్త్రీలు పోలీసు లాఠీచార్జీలకు, అరెస్టులకు గురిఅయ్యారు. మందసా కాల్పులలో గున్నమ్మ తుపాకిగుండుకు గురియై ప్రాణాలిచ్చింది. ఈ చైతన్యంతో ఆంధ్రస్త్రీలు జపాను దాడి ప్రమాదం హెచ్చేకొద్దీ తమఇండ్లు, తమ బిడ్డల ప్రాణాలు, తమ మాన ప్రాణాలకు రానున్న ముప్పు గుర్తించారు. తమ సంఘాలను ఈ ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోడానికి బలపర్చుకోసాగారు. 20,000మంది స్త్రీలు సంఘాలలో చేరారు. రెండుమూడువందలమంది స్త్రీలు శిక్షణపొంది గ్రామాలలో స్త్రీలకు పఠనకేంద్రాలు ఏర్పరచారు. ప్రసూతి, శిశుపోషణలో అవలంబించాలిసిన ప్రాథమిక చర్యలను బోధించడానికి పూనుకున్నారు. స్త్రీలను రోజూ ఎదుర్కొనే అనేక చిన్న ఇబ్బందులను తీర్చడానికి పనిచేయసాగారు ఇండ్లలో రోజూ కావలసిన కిరసనాయిలు, రేషనుబియ్యంకోసం పనిచేశారు. స్త్రీకి సమానావకాశాలు, సమాన ఆస్తిహక్కులు సంపాదించ

జానికి, స్త్రీ వివాహపు చట్టాన్నిగూర్చి పనిచేశారు. స్త్రీల సర్వతోముఖాభి వృద్ధికి స్త్రీసంఘాలు పనిచేశాయి.

కళలు, విజ్ఞానప్రదర్శనాలు తిరిగి ఆరంభమయ్యాయి బుర్రకథలు, నాట్యాలు, ప్రజల పాటలు, చిన్న నాటికలు, ఆంధ్ర రైతు కార్మికుల కళా సక్తులను వికసింపజేశాయి. వేలకొలది స్త్రీపురుషులు రాత్రంతా కూర్చొని కొత్త బుర్రకథలు, పాటలు వింటూ తమ కర్తవ్యాన్ని తెలుసుకుంటారు. అవి అన్యాయాలను, సాంఘిక దురాచారాలను ఎదుర్కోమని, స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనడానికి రమ్మని ఉద్బోధిస్తూ ఉంటాయి. ఈ సమావేశాలలో స్త్రీలు విరివిగా వచ్చి పాల్గొంటున్నారు. సమావేశమయినవారిలో మూడవవంతు స్త్రీలే

గత మూడేండ్లలో 150 పుస్తకాలు ప్రజాశక్తి ప్రచురణాలయం ప్రకటించింది. వివిధవిషయాలపై సామాన్యస్త్రీపురుషులకు అర్థమయ్యేటట్టి పుస్తకాలు ప్రకటించింది. రాజకీయంగా కమ్యూనిస్టులను వ్యతిరేకించేవారుసైతం లక్ష్మణరావుగారి విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలి తరువాత ప్రజలకు విజ్ఞానాన్ని అందజేసి, దాని సాంప్రదాయాలను ముందుకు తీసుకొనిపోయినవారు ఒక్క కమ్యూనిస్టులు, ప్రజాశక్తి ప్రచురణాలయమని అన్నారు.

తెలంగాణాలో ఆంధ్రమహాసభ

కాంగ్రెసు ఉద్యమమే సంస్థానాలలోని పీడితప్రజలలో గూడా చైతన్యం కల్గించింది తమ పౌరసత్వహక్కులకోసం సంస్థాన ప్రజలు పోరాటాలను ఆరంభించడం కాంగ్రెసు ప్రభావఫలితమే. హైదరాబాదు సంస్థానంలో 1923 లో మాడపాటి హనుమంతరావుగారు తదితర విద్యావంతులు ఆంధ్ర మహాసభను ఏర్పాటుచేశారు. 1930 ఉప్పు సత్యాగ్రహంలో నిజాంరాష్ట్రంనుండి చాలమంది యువకులువచ్చి పాల్గొన్నారు. 1938 లో నిజాంరాష్ట్రి కాంగ్రెసును ఏర్పరచి దానిని నిషేధిస్తే సత్యాగ్రహాన్ని నడిపారు. వందలకొలది యువకులు నిజాం జెయిళ్లలో క్రమ్మగ్గారు. ఈరకంగా బయలుదేరిన సంస్థాన ప్రజాఉద్యమాన్ని కోస్తా తెలుగుజిల్లాలలోని రైతుకా

ర్మిక కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలుపూర్తిగా మార్చివేశాయి. నిజాం రాష్ట్రాంధ్ర మహాసభ లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల నిర్బంధాలను ఎదుర్కొన్నది. జాగీర్దారులు. దేశముఖులవెట్టిని, అక్రమవసూళ్ళను, నిర్బంధాలను అరికట్ట సాగింది. వందలకొలది సంవత్సరాలుగా పీడించబడుతూ వచ్చిన రైతులలో నూతన చైతన్యాన్ని, కొత్త బలాన్ని విశ్వాసాన్ని కల్గించింది. ఆంధ్రమహాసభ కమ్యూనిస్టు నాయకత్వంక్రింద నేడు లక్షకు మించిన సభ్యత్వంతో, 1000 మంది కార్యకర్తలతో నిజాం రాష్ట్ర ఆంధ్రప్రజల ఏకైక సంస్థగా ప్రజా ఉద్యమాన్ని నిర్మించి పనిచేస్తూవుంది

ఈ క్రొత్త ప్రజా ఉద్యమాలు : ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు

కాంగ్రెసే ఆంధ్రప్రజల దేశభక్తిని రగుల్కొల్పింది దీని ఫలితమే ఆంధ్రలో నేడు మనం చూస్తున్న రైతు, కార్మిక, స్త్రీ, యువజన, విద్యార్థి ఉద్యమాలు దీని ఫలితమే నిజాం రాష్ట్రంలో మనం చూస్తున్న ఆంధ్ర మహాసభ ఉద్యమం. ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టు పార్టీకూడా కాంగ్రెసు రగుల్కొల్పిన ఈ దేశభక్తి జ్వాలలనుండే పుట్టింది అని చెప్పుకోడానికి మేముగర్వపడుతున్నాం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ దేశభక్తిని మరింత విశాలమొనర్చింది. గ్రామ గ్రామాలకు తీసుకొనివెళ్ళింది. రైతు సంఘాలను, వ్యవసాయ కూలీ సంఘాలను, కార్మిక సంఘాలను, యువజన, విద్యార్థి, స్త్రీ సంఘాలను సంస్థాన ప్రజాఉద్యమాన్నిబలపర్చడం ద్వారా దేశభక్తిని మరింత వ్యాప్తిగావించింది. దేశభక్తికి సంఘటనా బలం చేకూర్చింది. ఐక్యప్రజాతంత్ర ఉద్యమాన్ని మరింత పెంపొందించింది.

అయితే ఆంధ్రలో కాంగ్రెసు నాయకత్వానికి ఈ అభివృద్ధి నచ్చలేదు. మొదటి నుండి దీనిని వ్యతిరేకిస్తూనే వచ్చారు డాక్టరు పట్టాభి కృష్ణాజిల్లాలో రాష్ట్ర కాంగ్రెసు ప్రతినిధి ఎన్నికలను 1934లో జరిపాడు. అతివాదులూ, కమ్యూనిస్టులూ విజయం పొందారని మూడుపర్యాయాలు ఎన్నికలను వరుసగా రద్దుచేశారు. 1938-39లలో ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకత్వం పట్టాభి అధ్యక్షత క్రింద కాంగ్రెసులో అతివాదులకు స్థానం లేకుండాజేయాలని అనేక అక్రమ చర్యలకు పూనుకుంది. కాంగ్రెసు

నియోజక వర్గాలను అడ్డదిడ్డంగా మార్చింది. పోలింగు స్టేషనులు తమ మితవాద అభ్యర్థులకు అనుకూలంగా ఉండేటట్లువేసింది. కడకు బాలెట్టు పెట్టెలను పగులగొట్టి దొంగఓట్లును కూడా వేయించింది. 34,000 ప్రాథమిక కాంగ్రెసు సభ్యత్వాన్ని పశ్చిమ కృష్ణాలో నిరాకరించింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులకు అహింసయందు నమ్మకం లేదనే సాకుతో కాంగ్రెసు కమిటీ ఎన్నికలకు అభ్యర్థులుగా నిలబడరాదనికూడా రూలింగు ఇచ్చారు: అయితే అఖిలభారత కాంగ్రెసు వర్కింగు కమిటీ ఆ రూలింగు అక్రమమని తరువాత తోసిపుచ్చింది:

ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకత్వం, ముఖ్యంగా కాశేశ్వరరావు, పట్టాభి, ప్రకాశం పంతులుగార్లు ప్రత్యేకరైతు, కూలీ, విద్యార్థి సంఘాలకు మొదటి నుండీ వ్యతిరేకమే. ఆ రోజులలో ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెసు కమిటీకి అధ్యక్షుడు అయిన డాక్టరు పట్టాభిగారు, కార్యదర్శిఅయిన గొట్టిపాటి బ్రహ్మయ్యగారు మునగాల రాజా, కాళీపట్నపు జమీందారులపక్షం వహించి రైతులకు వ్యతిరేకంగా పనిచేశారు. ఈ జమీందారులు అక్రమంగా లాగుకొన్న తమ పొలాలను రైతులు తిరిగి సంపాదించుకోవడానికి సత్యాగ్రహం చేస్తుంటే, రైతులు దురాక్రమణదారులని వీరిద్దరూ తీర్పు ఇచ్చారు. కాంగ్రెసు మంత్రివర్గపు రోజులలో చీరాల, చిట్టివలస కార్మికులపై పోలీసులు లాఠీఛార్జీ, తుపాకులు కాల్చడం జరిగింది. దానికి కారకులైన పోలీసు ఉద్యోగస్తులపై కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం ఎట్టి చర్యకూడా తీసుకోలేదు.

రెండవప్రపంచయుద్ధం-కమ్యూనిస్టుపార్టీకార్యక్రమం

సామ్రాజ్యవాద యుద్ధకాలంలో 1940—42లలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులు రహస్యంగావుండి పనిచేయవలసివచ్చింది. వీరిని అరెస్టు చేయడానికి ప్రభుత్వం తీవ్రంగా వెదుకసాగింది. కాని అనేక రైతు, కార్మిక కుటుంబాలు మమ్ములను సంతోషంతో తమ ఇండ్లలో దాచి కాపాడినాయి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల పరిపాలనను కుదముట్టించడానికి స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని సాగించడానికి పూర్తిగా తోడ్పడ్డారు. ఆంధ్రలో

కాంగ్రెసుయొక్క సాంప్రదాయాలకు యే రీతిగా వ్యతిరేకమో తెలియ జెప్పాం.

కాంగ్రెసునాయకులు జెయిళ్ళలో ఉన్నప్పుడు, మన ప్రజలు కరువు కాటకాలు, అంటు వ్యాధులకు గురికావలసి వచ్చింది. జీవితావసరవస్తువు లన్నీ దొంగవ్యాపారస్తుల చేతిలో బడ్డాయి. లంచగొండి ఉద్యోగస్తుల తోడ్పాటుతో దొంగవ్యాపారస్తులు ప్రజలకు విపరీత లాభాలకు ఈ జీవి తావసర వస్తువులను అమ్మేవారు. ఆ రోజులలో కమ్యూనిస్టులం రైతు కార్మిక సంఘాలద్వారా ప్రజలను సమీకరించి దొంగవ్యాపారస్తులను, లంచ గొండి ఉద్యోగస్తులచర్యను అరికట్టి ప్రజలకు కావలసిన నిత్యావసర వస్తు వులు కంట్రోలు రేట్లకు దొరికేటట్లు కృషిచేశాం. 1942-47 రాయలసీమ విశాఖకరువు నివారణకోసం పనిచేశాం.

రైతులకు వారు పండించిన ధాన్యాలకు న్యాయమైన ధరలు వచ్చే టట్లు పనిచేశాం. కంట్రోలు రేటులకు ఎరువులు, వ్యవసాయ పనిముట్లు యిప్పించడానికి పనిచేశాం కరువు ప్రాంతాలలోని మన సోదరప్రజల కోసం ఎక్కువ పంటలను పండించి, పండించిన పంటను కంట్రోలు రేట్లకు అమ్మేటట్లు కృషిచేశాం. రైతు తనతోడి గ్రామనివాసులయిన వ్యవసాయ కూలీలకు న్యాయమైన కూలీ, తగిన ఇతర సదుపాయాలు కల్గించి రైతుకూలీ సామరస్యాన్ని నెలకొల్పడానికి కృషిచేశాం. కార్మికు లకు యుదభృతిని యిప్పించడానికి కృషిచేశాం. కార్మికులు ప్రజలకు కావ లసినవస్తువులను విరివిగా ఉత్పత్తి చేయడానికి, రైలుబండ్లు ఆగకుండా నడుపడానికి కృషిచేయించాం. పట్టణాలను పరిశుభ్రంగా ఉంచి అంటు వ్యాధులువ్యాపించకుండా మ్యునిసిపలుకార్మికులుకృషిచేశారు. ఇటువంటిఅనేక ప్రజాపోరాటాలు, ప్రజా ఉద్యమాలద్వారా ప్రజల ఆత్మవిశ్వాసం కుంటు పడకుండా కాపాడి ప్రజాశత్రువుల నెదుర్కొంటూ పనిచేశాం. కాంగ్రెసు నాయకులను విడుదలచేసి కాంగ్రెసు లీగుల జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పర చాలని ఆందోళనచేస్తూ ప్రజా సేవలో బలపడుతూ, ప్రజా ఉద్యమాలు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ముందుకు పోయాయి.

కమ్యూనిస్టులపై కాంగ్రెసు నాయకుల నిందలు

మేమీ విధంగా పనిచేస్తూ ఉంటే ఫార్వర్డుబ్లాకువారు, కాంగ్రెసుసోషలిస్టులు, ఎన్.జి.రంగా ముఠావారు మాపై అబద్ధాలు, బూతులు ప్రచారం చేశారు. వారుచేసే జపాను అనుకూల ప్రచారం, విధ్వంసక కార్యక్రమం మన స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి నష్టమని మేమువ్యతిరేకించడంవల్లనే వారు మాపై ఇలాంటి అబద్ధ ప్రచారానికి, బూతుప్రచారానికి దిగారు. స్త్రీలను దుర్భాషలాడినారు. సభలు భగ్నంకావించడానికి ఒకప్పుడు చల్లపల్లి రాజా డబ్బు తీసుకొని కాంగ్రెసును నానా బూతులు తిట్టిన ములుకోలను నేడు అది కమ్యూనిస్టులపై చేసే బూతు ప్రచారానికి సంతోషించి కొంత మంది కాంగ్రెసువాదులు దానిని పంచుతున్నారు. కమ్యూనిస్టు స్త్రీలను, కమ్యూనిస్టు నాయకులపై పచ్చి అబద్ధాలు, నిందలు ప్రచారంచేస్తూ వెంగమ్మ అనే నాటకాన్ని ప్రదర్శించారు. ఈ తప్పుడు ప్రచారాన్ని మేము ప్రజల ముందు బట్టబయలు చేశాం. ప్రజాసేవలో మేము రోజుకు రోజు బలపడుతూనే వచ్చాం. 1944లో బెజవాడలో జరిగిన రైతు మహాసభకు లక్షమంది రైతాంగం వచ్చి వీటిని రుజువు చేసింది. రైతుసంఘ సభ్యత్వం 58,000 నుండి 1,70,000 వరకు, వ్యవసాయ కూలీ సంఘాల సభ్యత్వం ఏడెనిమిదివేల నుండి 30,000 వరకు పెరిగింది. కార్మిక సంఘాల సభ్యత్వం 10,000 నుండి 30,000 వేల వరకు, విద్యార్థి సంఘాల సభ్యత్వం 6000 నుండి 11000 వరకు, స్త్రీల సంఘాల సభ్యత్వం 4000 నుండి 20,000 వరకు పెరిగింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ సభ్యత్వం ఆంధ్రలో 1942 లో 1000 మంది నుండి 1945 లో 8000 మందికి పెరిగింది. ఈ పెరుగుదలే ప్రజలు మా కార్యక్రమం దేశభక్తియుత కార్యక్రమంగా గుర్తించినట్లు రుజువుచేస్తుంది,

కాంగ్రెసు నాయకులు జెయిళ్ళనుండి బయటికి వచ్చి ఈ విధంగా వ్యాపిస్తూ ఉన్న ప్రజా ఉద్యమాన్ని చూచి సంతోషించలేదు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మన స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని ఇవి బలపరుస్తున్నాయని గుర్తించలేకపోయారు. ఈ ఉద్యమం ముందు

ప్రజాచైతన్యం ముందు, జమీందారులు, దొంగవ్యాపారస్తులు మొదలయిన ప్రజాశత్రువులతో తమకున్న లోగడ సంబంధాలు సాగవని భయపడ్డారు. కాంగ్రెసులో క్రొత్తగా చేరిన జమీందారులు, దొంగవ్యాపారస్తులు ప్రజలను పీడించే ధనికభూస్వాములు-వీరితో కాంగ్రెసు నాయకులు చేతులు కలిపి తిరిగి తమ కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక పాతపాటను మొదలుపెట్టారు.

చల్లపల్లిరాజాతో కలసి దివి తాలూకా రైతులకు వ్యతిరేకంగా పని చేస్తున్నారు పిఠాపురం యువరాజును, మహారాజును కాంగ్రెసులోకి ఒకప్రక్క ఆహ్వానిస్తున్నారు; మరొకప్రక్క కాంగ్రెసునుండి కమ్యూనిస్టులను తీసివేస్తున్నారు. గ్రామంలో ప్రజలందరూ ద్వేషించే ధనికభూస్వామి నిన్నటివరకు కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకంగా పనిచేసినవాడే. అయితే నేడు అతడు కమ్యూనిస్టులపై దాడిచేయడానికి కాంగ్రెసునాయకులు సంతోషంగా కాంగ్రెసులోకి ఆహ్వానిస్తున్నారు. కాంగ్రెసులోకి దొంగవ్యాపారస్తులు, జమీందారులువచ్చి కాంగ్రెసును బలపరచేవారిలాగ ప్రవర్తిస్తున్నారు. వారి అసలుఉద్దేశం ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా తాము గావించిన ద్రోహాలను కాంగ్రెసు పేరుచాటున కప్పిపెట్టుకోవాలని కాంగ్రెసులో చేరుతున్నారు, రాబోయే ప్రభుత్వం కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం కాబట్టి కాంగ్రెసులో వుంటే తమ పంట పండుతుందని కాంగ్రెసులో చేరుతున్నారు. కమ్యూనిస్టులతో యే దొంగవ్యాపారిగాని, యే రౌడీగాని ఏ గ్రామంలోనైనా ఘర్షణపడితే వెంటనే అతడు కాంగ్రెసు దేశభక్తుడని కాంగ్రెసునాయకులు ప్రకటిస్తున్నారు డాక్టరు పట్టాభి తన కాంగ్రెసు అనుచరులను కమ్యూనిస్టులపై లాఠీలు, ఇతర ఆయుధాలు ఉపయోగించవచ్చుననీ, కాంగ్రెసు అహింస ఒక్క యింగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఉన్నప్పుడే అని సలహా యిస్తున్నాడు! ఇంతకుముందు రంగా, కాశేశ్వరరావులు ప్రచారంచేస్తున్న ప్రతిఅబద్ధాన్ని, బూతును నేడు డా॥ పట్టాభి, ప్రకాశంపంతులుగారు తిరిగి వల్లిస్తున్నారు. గాంధీజీ కామ్రేడ్ జోషీకివ్రాసిన జాబులో కమ్యూనిస్టులకు ప్రజలు స్వేచ్ఛగానిచ్చే చందాలవల్ల నేడబ్బువస్తూవుందని వ్రాశాడు! అయినా డాక్టరు పట్టాభి నేటికికూడా కమ్యూనిస్టులు ప్రభుత్వంనుండి డబ్బు తీసుకున్నారనే తప్పుడుప్రచారాన్ని సాగిస్తూనేఉన్నాడు డాక్టరుపట్టాభి కమ్యూ

నిస్టులపై బూతులు ప్రచారం చేస్తూనే ఉన్నాడు. దివితాలూకా క్రొత్తపల్లిలో కమ్యూనిస్టులు ఒక గంటకోసం, ఐదు నిమిషాలకోసం కంట్రాక్టు పెండ్లిండ్లు చేసుకుంటారని ఉపన్యసించాడు. కాంగ్రెసునాయకులు ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వపు సహాయకులయిన జమీందారులు, ఇతర స్వార్థపరాయణులతో తమ పొత్తును వదులుకోరు. దీనిని తమ్ము అనుసరిస్తూ ఉన్న ప్రజా సామాన్యము నుండి కప్పిపెట్టుకోడానికి, కమ్యూనిస్టులపై ఈ బూతుప్రచారాన్ని వల్లిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టులు : పాకిస్తాన్ నినాదం

కమ్యూనిస్టులం ముస్లింలీగుతో, పాకిస్తాన్ నినాదాన్ని బలపర్చి భారత దేశాన్ని ముక్కలుముక్కలుగావించాలంటున్నామని, కాంగ్రెసునాయకులు మాపై నిందలు మోపుతున్నారు. మనదేశంలో వివిధ జాతులు నివసిస్తూ ఉన్నాయి. వారి భవిష్యత్తు అవే నిర్ణయించుకోడం న్యాయమేనని కమ్యూనిస్టులము అంటున్నాం. ఈ న్యాయమైన సూత్రాన్ననుసరించే పాకిస్తాను కోర్కెలో ఎంతవరకు న్యాయం ఉందో అంతవరకు కమ్యూనిస్టులం బలపర్చుతున్నాం. కాని మేము ముస్లింలీగు కోరుతున్న ఆయరాష్ట్రాలు పాకిస్తానులోకి రావాలన్న అన్యాయపు కోర్కెను అంగీకరించడం లేదు.

ముస్లింలీగు కాంగ్రెసును నిందిస్తూ, హిందువులను నిందిస్తూ చేసే ప్రచారాన్ని ఖండిస్తున్నాం. అదేరీతిగా కాంగ్రెసు ముస్లింలీగుపై చేసే ప్రచారాన్ని కూడా ఖండిస్తున్నాం. ఎందుకంటే తిరిగి క్రిప్సు రాయబార కాలంలో జరిగినట్లుగాని, లేక మొన్న సిమ్లాసమావేశంలో జరిగినట్లుగాని, కాంగ్రెసు-లీగులు కలసిరాక ఇంగ్లీషుసామ్రాజ్యవాదుల ఆట సాగనివ్వడం నాకిష్టంలేదు. ఇంగ్లీషుసామ్రాజ్యవాదులు రేపుపిలువబోయే రాజ్యాంగశాసన పరిషత్తు మన దేశంపై కూప్లండు ప్లానును రుద్ది తమపెత్తనం సాగించడానికి వేసిన ఎత్తుతప్ప మరేమీకాదు. ఈ కుట్రను కాంగ్రెసు-లీగును గుర్తించవలసిందని మేము కోరుతున్నాం. ఈ కుట్రను ఎదుర్కోడానికి కాంగ్రెసు-లీగులు కలసి పనిచేయాలి. దీనికోసం ఒకరి న్యాయమైన కోర్కెను మరొకరు అంగీకరించాలి.

భారతదేశంలో 17 పెద్ద జాతులున్నాయి ఇవి పఠానులు, బెలూచీలు, సింధీ, పడమటి పంజాబి, సిక్కు జాతి, హిందూస్థానీ జాతి, రాజపురానా జాతి, బీహారీ, బెంగాలీ, అస్సాం, ఓఢ్రజాతి, ఆంధ్ర, తమిళ, మలయాళ, కర్నాటక, మహారాష్ట్ర, గుజరాతీ జాతులు. వీని సరిహద్దు నిర్ణయించాలి. ఆ సరిహద్దులలో నివసించే వయోజనులందరూ ఎన్నుకొనిన వేరువేరు స్వతంత్ర రాజ్యాంగ ప్రజాపరిషత్తులే ఈ వివిధ జాతుల భవిష్యద్రాజ్యాంగాన్ని నిర్ణయించడానికి హక్కు కలిగివుంటాయి. ఈ వివిధ రాజ్యాంగ పరిషత్తుల ప్రతినిధులు కలసి ఒక రాజ్యాంగ పరిషత్తుగా ఏర్పడి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వాన్ని "భారతదేశాన్నుండి వెళ్ళిపోండి" ఇదిగో సంధిపత్రం ఇచ్చట సంతకం చేయుమని" అడగాలి. అది నిరాకరిస్తే అందరమూ కలిసి ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వాన్ని సాగనంపడానికి అంతిమ స్వాతంత్ర్య యుద్ధాన్ని ఆరంభిస్తాం. కాంగ్రెస్-లీగులు రెండూ ఈ రీతిన కలసి పనిచేయాలని కమ్యూనిస్టులం కోరుతున్నాం.

భారతదేశంలోని వివిధ స్వతంత్ర జాతులు తమంతట స్వేచ్ఛగా భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి నిర్ణయించుకున్నప్పుడే ఐక్య భారతదేశ రాజ్యాంగం ఏర్పడుతుంది. అంతేగాని జాతుల స్వాతంత్ర్య హక్కును, వాటి స్వయం నిర్ణయ హక్కును నిరాకరించడంవల్ల ఐక్య భారతదేశ రాజ్యాంగం ఏర్పడజాలదు.

ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులకు ఒక ప్రశ్న, తెలుగుప్రజలం మూడు కోట్లమంది వున్నాం. ఒకే ప్రాంతంలో నివసిస్తున్నాం. మన చరిత్ర చాలా ప్రాచీనమైనది. ప్రత్యేక భాష, విజ్ఞానం, సాంప్రదాయాలు మనకున్నాయి. మన తెలుగు ప్రజలమంతా ఒకేరాజ్యాంగంగా వుంటేనే మనఆర్థిక,రాజకీయ భవిష్యత్తు ఉజ్వలంగా వుంటుంది. అట్టిమనం. తెలుగు ప్రజలము ఒక ప్రత్యేక జాతి అని మీరు అంగీకరిస్తున్నారుగదా? మీరు ఇంగ్లీషుప్రభుత్వం క్రింద వున్న జిల్లాలేగాక, నైజాం నవాబుక్రింద వున్న తెలంగాణా జిల్లాలు ఇతర తెలుగు ప్రాంతాలు కలిపిన ఐక్యవిశాలాంధ్ర భూమిని కోరుతున్నారు గదా మీరు మన భవిష్యత్తు మనం నిర్ణయించుకునే హక్కుగల స్వతంత్ర ఆంధ్రజాతిగా, స్వేచ్ఛగాస్వతంత్రభారత సమాఖ్యలో చేరాలనికోరుతున్నారు

గదా? మరీవిధంగా తెలుగు జాతినిగూర్చి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు పఠాను, సింధీ, పశ్చిమ పంజాబీ, బెంగాలీ జాతులకుకూడా యీ హక్కు వుందని ఎందుకు గుర్తించరు? కమ్యూనిస్టుపార్టీ యీ 17 వివిధ జాతులు భారత సమాఖ్యలో చేరడానికి పనిచేస్తుంది. అయితే అవి చేరేదీలేనిదీ నిర్ణయించేది ఆ జాతి ప్రజలు కాని మనం కాదు!

ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు పాకిస్తాన్ వివాదంలో న్యాయమైన వానినికూడా అంగీకరించక వ్యతిరేకిస్తే దాని అర్థం జాతుల స్వయం నిర్ణయ హక్కును నిరాకరించడమే అవుతుంది. అంటే మనం తెలుగు ప్రజలం ఒక జాతి అని కాంగ్రెసు నాయకులు అంగీకరించడంలేదన్నమాట! తెలుగుగడ్డ నైజాం క్రిందవున్నా, మైసూరురాజా క్రిందవున్నా, యితర రాష్ట్రాలలోవున్నా కలిపి ఒక విశాలాంధ్రను ఏర్పరచడానికి నిరాకరిస్తున్నారన్నమాట! మనం ఒక స్వతంత్రరాజ్యంగా మన భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోడానికి అంగీకరించడంలేదన్నమాట

ఎవరు స్వాతంత్ర్య ఉద్యమాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు?

కాంగ్రెసు నాయకులు కమ్యూనిస్టులం కాంగ్రెస్‌ను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నామని నిందలు ఆరోపిస్తున్నారు. ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదుల దుష్ప్రచారాన్ని ఎదుర్కొని కాంగ్రెస్ సాంప్రదాయాలను సమర్థించిన మేమా కాంగ్రెస్‌ను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది? లేక స్త్రీలను స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనమని పిలుపు యిచ్చిన కాంగ్రెసు సత్సాంప్రదాయాన్నే గుట్ట దాఖలుచేసి ఆంధ్ర స్త్రీలపై వారు కమ్యూనిస్టు స్త్రీలనే సాకుతో బూతులు ప్రచారం చేస్తున్న డాక్టర్ పట్టాభి, కాశేశ్వరరావులాంటి ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులా కాంగ్రెస్‌ను విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది? ఆంధ్రప్రజలేనిర్ణయించాలి.

మన ప్రజల ఐక్య స్వాతంత్ర్యోద్యమంగా కాంగ్రెసును అభివృద్ధి పర్చడానికి 15 సంవత్సరాలుగా కాంగ్రెసులో ఉండి పోలీసుల లాఠీలను,

జైళ్ళకు గురియయి పనిచేస్తూవచ్చిన మమ్ములను కాంగ్రెసునుండి తొలగించడము కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నం చేయటం కాదట! కాని మన ప్రజల రక్తాన్ని జలగల్లాగ పీల్చుతున్న ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వ జోహుకుములతో, జమీందారులు దొంగవ్యాపారస్తులతో పొత్తుకుదుర్చుకొని, వారిని కాంగ్రెసు లోకి ఆహ్వానించడం కాంగ్రెసును బలపర్చడమట! ఏది కాంగ్రెసును విచ్ఛిన్నం చేసేదీ ఆంధ్ర ప్రజలే నిర్ణయించాలి.

కమ్యూనిస్టులు దేశద్రోహులని కాంగ్రెసు నాయకులు మమ్ము నిందిస్తున్నారు! ఆగస్టు రోజులలో కాంగ్రెసుపై అమలుగావించిన దుష్ప్రచారం ఎదుర్కొన్నాం. కాంగ్రెసు నాయకులను విడుదలచేయమని ఆందోళనగావించాం, ప్రజలతోపాటునిలబడి దొంగ వ్యాపారస్తులను, జమీందారులను, లంచగొండి ఉద్యోగస్తులను ఎదుర్కొని ప్రజల కోసం పనిచేశాం. ఈ పనులుచేస్తున్నామని 300 మంది కమ్యూనిస్టులను ఆ కొద్ది రోజులలో అరెస్టుచేశారు. మేము దేశ ద్రోహులం అవునోకాదో మీరే నిర్ణయించమని కోరుతున్నాం.

మేము భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో సభ్యులం. ఈ పార్టీలో గల గదర్ పార్టీ వీరులు, బబ్బరు అకాలీవీరులు, భగవత్సింగ్ సహచరులు, చిట్టగాంగు ఆయుధాగారంపై దాడిచేసిన వీరులు, 1930 పిదప బెంగాలులో జరిగిన ప్రతిబాంబుకుట్రకేసులో శిక్షితులైన ప్రముఖ నాయకులందరూ నేడు సభ్యులుగా ఉన్నారు. మామూలు రైతులు, కార్మికులు ఈ పార్టీలో చేరి రైతు కార్మికుల హక్కులకోసం, మనప్రజలందరి స్వాతంత్ర్యంకోసం తమ ప్రాణాలర్పించారు. అట్టి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో మేము సభ్యులం. మలబారులో ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వ నిర్బంధ విధానానికి వ్యతిరేకంగా, రైతు పోరాటాలలో పాల్గొన్నారని ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వం నల్గురికి ఉరిశిక్షవేసింది. "కమ్యూనిస్టు పార్టీకి జై" అంటూ ఉరికంబాల కెక్కిన కయ్యూరు వీరుల పార్టీలో సభ్యులంమేము. మన తెలుగు ప్రజలమధ్య మీ మధ్య కమ్యూనిస్టులంగా మేము చేసిన పనిని ఒక పర్యాయం జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోండి! మేము దేశద్రోహులమో లేక స్వాతంత్ర్య సమరంలో

అలసట చెందని, వెనకకు అడుగువేయని స్వాతంత్ర్య సైనికులమో ఆంధ్ర ప్రజలే నిర్ణయించాలి.

మన ఆంధ్రజాతీయోద్యమాన్ని, భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది మేముకాదు ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులే. కమ్యూనిస్టులు ఈ సంఘాలలో పనిచేస్తున్నారంటూ రైతు, కార్మిక, విద్యార్థి, స్త్రీ ఉద్యమాలకు పోటీ సంఘాలేర్పరచి విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నది వారే. ఈ సంఘాలను విచ్ఛిన్నం చేయడంవల్ల జమీందారులను, దొంగ వ్యాపారస్తులను లంచగొండి ఉద్యోగస్తులను ఢీకొని పోరాడే ప్రజా ఉద్యమాలను ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాన్ని ఢీకొని పోరాడే ప్రజా ఉద్యమాలను ప్రజా సంఘాలను కాంగ్రెసు నాయకులు విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు.

నైజాం రాష్ట్రంలో జనగామ రైతులను పీడిస్తూ ఉన్న దేశముఖులతో కలిసి ఆంధ్రమహాసభకు పోటీసభను పెట్టిన మందుముల నర్సింగరావును, రంగా, కాశీశ్వరరావు ప్రభృతులు బలపరుస్తున్నారు. అంటే ఐక్య విశాలాంధ్రకు దారితీయగల్గిన ఏకైక నిజాం రాష్ట్ర తెలుగు ప్రజా ఉద్యమాన్ని ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు విచ్ఛిన్నం చేస్తున్నారు!

మనలో మనకు దెబ్బలాట వద్దని కమ్యూనిస్టులం విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. కాంగ్రెసు నాయకత్వం నేడు విచ్ఛిన్నతను రెచ్చగొడుతూ ఉంది. దానిని ఆపుజేద్దాం సోదరులు సోదరుల మధ్య పోరాటం పనికిరాదు. కాంగ్రెసు, లీగు, కమ్యూనిస్టులం అందరం భుజంభుజం కలిపి ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా అంతిమ స్వాతంత్ర్య యుద్ధాన్ని సాగిద్దాం.

ప్రస్తుతం కాంగ్రెసు నాయకత్వం అవలంబిస్తూఉన్న విచ్ఛిన్నతా కార్యక్రమాన్ని మీరు అంగీకరించకపోతే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు యివ్వండి.

కాంగ్రెసు-లీగు-కమ్యూనిస్టు ఐక్యత కావాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి!

ఇంగ్లీషు సామ్రాజ్యప్రభుత్వాన్ని తొలగించడానికి ఐక్యస్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని ఆరంభించాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థుల కివ్వండి।

వివిధ స్వతంత్రజాతులతో కూడినస్వతంత్రఐక్యభారతప్రజారాజ్యాన్ని యేర్పరచాలనుకుంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి।

స్వతంత్రభారత్‌లో విశాలాంధ్ర ప్రజారాజ్యాన్ని ఏర్పరచాలనుకొంటే మీ ఓటు కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు ఇవ్వండి।

